

บรรณานุกรม

หนังสือ

เกริกเกียรติ พิพัฒน์ เสรีธรรม. การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย. กรุงเทพฯ: อีรานุสรณ์การพิมพ์, 2524.

ประกฤษ เกตุทัต (ผู้รวบรวม). การบริหารงาน เร่งรัดภาษีอากรค้างและระเบียบปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรสาส์น, 2526.

บังคับคดี, กรม. สวัสดิการ. ประมวลระเบียบราชการ คำสั่ง และข้อบังคับ. กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2528. กรุงเทพฯ: สวัสดิการ กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม, 2528.

วิจิตร นุ่งลัดดา (ผู้รวบรวม). รัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

วิทย์ ดันตยกุล. กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร. พิมพ์ครั้งที่ 3, แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญ โรงพิมพ์อักษรสาส์นสัมพันธ์, 2522.

สรรพากร, กรม. กองนโยบายและแผน. กฎหมายภาษีอากร. 2526. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กองนโยบายและแผน กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง, 2527.

_____. การแบ่งส่วนราชการ กรมสรรพากร พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ: กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง, 2525.

_____. ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร. กรุงเทพฯ: กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง, 2527.

_____. ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการตรวจสอบภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2525.

บทความ

- กวี ศิริภาส. " ภาษีอากรกับการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศไทย. " สรรพากรสาส์น 18 (กุมภาพันธ์ 2515): 21-40.
- เกริกเกียรติ พิพัฒน์ เสรีธรรม. " ทำไมคนไทยจึงไม่ยอมเสียภาษี. " สรรพากรสาส์น 22 (พฤษภาคม - มิถุนายน 2518): 15-34.
- _____ . " ภาษีมรดก. " สรรพากรสาส์น 21 (พฤษภาคม - มิถุนายน 2517): 9-44.
- ไกรยุทธ อรรถยาศินันท์. " ปฏิกริยาต่อการประกาศนโยบายภาษี. " สรรพากรสาส์น 21 (กันยายน - ตุลาคม 2527): 73-78.
- โฆสิต บั้นเปี่ยมรัษฎ์. " นโยบายภาษีและ การพัฒนาการเศรษฐกิจ. " สรรพากรสาส์น 15 (กุมภาพันธ์ 2511): 19-23.
- จากรุ ศรีชลัมภ์. " นโยบายภาษีอากร. " สรรพากรสาส์น 5 (กันยายน 2501): 43-63.
- _____ . " ทฤษฎีภาษีอากร. " สรรพากรสาส์น 20 (มิถุนายน 2516): 1-6.
- เจิม จันทพันธ์. " สรรพากรกับประชาชนผู้เสียภาษี. " สรรพากรสาส์น 7 (กันยายน 2503): 86-93.
- เจริญ ธฤติมานนท์. " การพัฒนาภาษีอากร. " สรรพากรสาส์น 10 (มกราคม 2506): 26-29.
- _____ . " ทำไมคนจึงหลีกเลี่ยงภาษีอากรและจะแก้ไขอย่างไร. " สรรพากรสาส์น 23 (กันยายน - ตุลาคม 2519): 63-72.
- _____ . " การเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร. " สรรพากรสาส์น 23 (กันยายน - ตุลาคม 2528): 75-77.
- _____ . " วิธีการตรวจสอบภาษีอากรในสหรัฐ. " สรรพากรสาส์น 13 (กันยายน 2509): 214-223.
- เขาวนั ดรีเพ็ชร. " จุดบอดในการจัดเก็บภาษีอากร. " สรรพากรสาส์น 22 (มีนาคม - เมษายน 2518): 29-36.

- _____ " แง่คิดอันเนื่องมาจากมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร." สรรพากรสาส์น 23
(พฤศจิกายน - ธันวาคม 2519): 61-67.
- ชาวลิต หงษ์สกุล. " โทษทางอาญาตามประมวลรัษฎากร." สรรพากรสาส์น 23
(พฤศจิกายน - ธันวาคม 2519): 39-59.
- นพดล อัมกระจำง. " เงินเพิ่มและเบี้ยปรับตามประมวลรัษฎากร." สรรพากรสาส์น 19
(ธันวาคม 2515): 3-16.
- นรกิจบริหาร, หลวง. " การเสริมสร้างทักษะให้แก่พนักงาน." สรรพากรสาส์น 14 (กันยายน
2510): 5-11.
- บัญญัติ สุชีวะ. " แนวการตีความกฎหมายภาษีอากรของศาล." สรรพากรสาส์น 15
(กันยายน 2511): 139-158.
- บุญปลุก (นามแฝง). " มาช่วยชาติกันเถิดด้วยการเสียภาษี." สรรพากรสาส์น 24 (พฤศจิกายน-
ธันวาคม 2520): 79-85.
- บรรหาร บัณฑุกุล. " ภาษีอากรกับการพัฒนาอีกที." สรรพากรสาส์น 9 (กุมภาพันธ์ 2505):
5-13.
- _____ " การจัดเก็บภาษีอากรในประเทศญี่ปุ่น." สรรพากรสาส์น 16 (พฤศจิกายน 2512):
1-22.
- _____ " การบริหารภาษีอากร." สรรพากรสาส์น 19 (กุมภาพันธ์ 2515): 7-19.
- _____ " การจัดการหลีกเลี่ยงภาษีอากร." สรรพากรสาส์น 24 (พฤศจิกายน -
ธันวาคม 2520): 13-28.
- ปรีชา ศรีวิหก. " นโยบายการจัดเก็บภาษีอากรสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา." สรรพากรสาส์น
18 (ธันวาคม 2514): 1-5.
- เพชร อิศรเสนา. " ข้อคิดเห็นในการป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีการค้าที่ควรดำเนินการโดย
กระทรวงเศรษฐกิจ." สรรพากรสาส์น 17 (กันยายน 2513): 23-27.

- ไพจิตร ไรจนวนิช. "การบริหารภาษีอากร." สรรพากรสาส์น 8 (กันยายน 2504): 113-130.
- _____. "ปัญหาการบริหารภาษีอากร." สรรพากรสาส์น 14 (ธันวาคม 2510): 7-20.
- _____. "ภาษีกับความมั่นคงของชาติ." สรรพากรสาส์น 22 (มีนาคม - เมษายน 2518): 23-26.
- วิทย์ ดันตยกุล. "ทฤษฎีการเลี้ยงภาษี." สรรพากรสาส์น 19 (กันยายน 2515): 1-2.
- สมจิต นพจรูญ. "เร่งรัดเงินภาษีอากรค้าง เขาทำกันอย่างไร." สรรพากรสาส์น 16 (ตุลาคม 2512): 13-17.
- สมัยชัย เอกอุ้น. "การดำเนินงานภาษีอากรในประเทศนิวซีแลนด์." สรรพากรสาส์น 1 ,1 (2497): 47-52; 5 (2497): 1-7; 6 (2497): 1-16; สรรพากรสาส์น 2 , 1 (2498): 18-26.
- _____. "การพัฒนาภาษีอากรในสหรัฐอเมริกา." สรรพากรสาส์น 7 (กรกฎาคม 2503): 2-11; (สิงหาคม 2503): 2-8.
- สุเกตุ อภิชาติบุตร. "บทความเรื่องหลักของภาษี." สรรพากรสาส์น 4 (พฤศจิกายน 2500): 15-34.
- สุนัย ธรรมรักษ์. "จะตรวจสอบภาษีอากรทำไม." สรรพากรสาส์น 19. (มกราคม 2515): 27-38.
- สุรใจ ศิริพงษ์. "การบริหารภาษีอากรในประเทศอังกฤษ." สรรพากรสาส์น 11 (กุมภาพันธ์ 2507): 8-20; (มิถุนายน 2507): 1-5.
- _____. "ปรัชญาและทิศทางการพิจารณาภาษี ของกรมสรรพากร." สรรพากรสาส์น 32. (พฤศจิกายน - ธันวาคม 2528).
- สุวรรณ เกษรากุล. "โทษตามประมวลรัษฎากร (ทางแพ่ง)." สรรพากรสาส์น 2 (2498): 21-48.

สุวรรณ เกษรากุล. "ความรู้เบ็ดเตล็ดเรื่องเกี่ยวกับภาษีอากร." สรรพากรสาส์น 3 (2499): 26-32.

สุวรรณ วลัยเสถียร. "คุณมีสิทธิฟ้องร้องหรือยัง." สรรพากรสาส์น 31, (พฤศจิกายน - ธันวาคม 2527): 60-61.

สุหัท พิชัยธรรมรงค์สงคราม. "ปาฐกถา เรื่องข้อสังเกตบางประการในคราวไปดูงานภาษีอากร ในประเทศสหรัฐอเมริกา." สรรพากรสาส์น

เสริม วินิจฉัยกุล. "ปัญหาทางการคลังบางประการของประเทศกำลังพัฒนา." สรรพากรสาส์น 12 (กันยายน 2508): 1-32.

อาภรณ์ นารณดิลก. "สรุปการบรรยายเรื่องศาลภาษีอากร." วารสารนิติศาสตร์ 15 (ธันวาคม 2528):

อชิป์ จิตต์สำเริง. "การอุทธรณ์การประเมินภาษีอากรในประเทศไทย." รัฐสภาสาร 28 (ตุลาคม 2523): 32-41.

อมร รักษาสัตย์. "การหลีกเลี่ยงภาษีอากร." สรรพากรสาส์น 9 (กันยายน 2505): 156-167.

อรัญ ธรรมโน. "ระบบภาษีอากรสำหรับการพัฒนา." สรรพากรสาส์น 9 (มกราคม 2505): 18-20.

_____. "ระบบภาษีอากรที่ดี." สรรพากรสาส์น 20 (กันยายน 2516): 117-120.

_____. "ความยุติธรรมทางภาษีอากร." สรรพากรสาส์น 21 (กันยายน - ตุลาคม 2517): 119-123.

_____. "กลยุทธ์อุดหนุนภาษีอากร." ประชาชาติธุรกิจ (21-24 กันยายน 2528): 8-9.

เอกสารอื่น ๆ

- บรรหาร บัณฑุกุล. "ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2500.
- เพิ่มบุญ แก้วเขียว. "ปัญหาและแนวทางในการปรับปรุงการจัดเก็บภาษีทางตรงในประเทศไทย กรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากการจ้างแรงงาน." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- อธิป จิตต์สำเร็จ. "การนำระบบศาลภาษีมาใช้ในประเทศไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- อรรถพร นาคเรือง. "ปัญหาการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีนายจ้างออกภาษีให้." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- กาญจนา นิมมานเหมินท์. เอกสารประกอบการสอนวิชากฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป. (อัดสำเนา).
- ประไพ อารยะรังษฤษฎ์. "การเลือกแบบแสดงรายการเพื่อตรวจสอบ." เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีอากร ระดับ 3-4. กรุงเทพมหานคร: กรมสรรพากร, ม.ป.ป. (อัดสำเนา).
- วีระ ทรัพย์ไพศาล และกนก อินทร์ทรัพย์. "รายงานการดำเนินงานศาล ณ ประเทศแคนาดา." และประเทศสหรัฐอเมริกา." เอกสารประกอบการสอนวิชาระเบียงงานศาลยุติธรรม เปรียบเทียบ. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป. (อัดสำเนา).
- สรรพากร, กรม. "บันทึกสรุป เรื่องการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง 3 ปี." กรุงเทพมหานคร: กรมสรรพากร, 2527. (อัดสำเนา).

Books

American Jurisprudence. Vol. 33: Federal Taxation: Income Tax. 2d ed., 1982.

Harvard Law School, International Program in Taxation. Taxation in the United States, World Tax Series. Chicago: Commerce Clearing House, Inc., 1963.

Kelley, Patrick L., and Oldman, Oliver. Reading on Income Tax Administration. New York: The Foundation Press, Inc., 1973.

National Tax Administration Agency Japan, An Outline of Japanese Tax Administration 1974.

Sommerfeld, Ray M., Anderson, Hershel M., and Brock, Horace. An Introduction to taxation. Harcourt Brace: Jovanovick, Inc., 1980.

Tax Buren Ministry of Finances, An Outline of Japanese Taxes 1978.

Yudkin, Leon. A Legal Structure for Effective Income Tax Administration. Cambridge: Harvard Law School, 1971.

United States Code Annotated. Title 26: Internal Revenue Code of 1954. 4 th ed. St. Paul. Minn.: West Publishing Co., 1979.

Other Materials

Complete Internal Revenue Code of 1954. Engle wood Cliffs, N.T.: Prentice - Hall, 1981.

Singapore Income Tax Act. Chapter 141 of The Revised Edition, Section 95(2) and Section 96(1).

Singapore, "Working paper on scheme for effective income Tax administration and experience in increasing compliance of taxpayer." prepared by the Republic of Indonesia, Sixth Meeting of the study group on Asian Tax Administration and Research 25-30 October 1976.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ระเบียบว่าด้วย

การอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระเบียบว่าด้วย

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

กำหนด เวลาการอุทธรณ์

ข้อ 1. ระเบียบการนี้ให้ใช้สำหรับการอุทธรณ์ตามมาตรา 30 เกี่ยวแก่ภาษีอากร
ทุกประเภท

ข้อ 2. เมื่อผู้ต้องเสียภาษีอากรได้รับแจ้งการประเมินหรือคำสั่งให้เสียภาษีอากร
จากเจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ถ้ามีความประสงค์จะอุทธรณ์การประเมิน
หรือคำสั่งให้เสียภาษีอากร ให้ยื่นอุทธรณ์ด้วยแบบ ภ.ส. 6 ภายในกำหนด 30 วัน นับแต่
วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมินหรือคำสั่งนั้น

ให้เจ้าพนักงานจ่ายแบบ ภ.ส. 6 ให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะยื่นอุทธรณ์โดยให้ปิดแสตมป์
*ฉบับละ 20 สตางค์ และขีดฆ่าเสียก่อนมอบให้ไป

เขตการอุทธรณ์

ข้อ 3 การยื่นอุทธรณ์ให้ยื่นตาม เขตดังนี้

(ก) กรณีอุทธรณ์การประเมินหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมินหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีสำนักงานอยู่ใน เขตจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้อุทธรณ์ต่อคณะ
กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน ผู้แทนกรม อัยการ
และผู้แทนกรมมหาดไทย (กรมการปกครอง)

(ข) กรณีอุทธรณ์การประเมินหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมินหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีสำนักงานอยู่ใน เขตจังหวัดอื่น ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณา
อุทธรณ์ของจังหวัดนั้น ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน สรรพากรเขตหรือ
ผู้แทน และอัยการจังหวัดหรือผู้แทน

กรมสรรพากรเวียนให้ทราบตามหนังสือที่ 1/2503 ลงวันที่ 4 มกราคม 2503 .

* ปัจจุบันไม่ต้องปิดอากรแสตมป์.

การยื่นอุทธรณ์

ข้อ 4 การยื่นอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นไว้กับ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดำเนินการ เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ คือ

(ก) กรณีอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ 3(ก) ให้ยื่น อุทธรณ์ที่แผนกพิจารณาอุทธรณ์ กองนิติการ *

(ข) กรณีอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ 3(ข) ของ จังหวัดใด ให้ยื่นอุทธรณ์ที่สำนักงานของสรรพากรเขตหรือสรรพากรจังหวัดนั้น ๆ แล้วแต่ กรณี

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้ผู้อุทธรณ์จะยื่นอุทธรณ์ไว้กับอำเภอท้องที่ เพื่อให้ ส่งต่อไปยัง เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดำเนินการ เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้

หน้าที่ผู้รับอุทธรณ์

ข้อ 5 เมื่อผู้อุทธรณ์ยื่นแบบ ภ.ศ. 6 แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับอุทธรณ์ตรวจคำ อุทธรณ์ดังกล่าวนี้ว่า

(ก) ในคำอุทธรณ์ได้บรรยายข้อความที่ผู้ยื่นประสงค์จะอุทธรณ์ครบถ้วน หรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่ก็ให้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขเพิ่มเติมเสียให้ครบถ้วน

(ข) การกล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ว่าได้แนบหลักฐานหรือ เอกสารต่าง ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยนั้น ให้ตรวจว่าได้แนบมาถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(ค) ถ้าในประเด็นที่อุทธรณ์จำเป็นจะต้องมีหลักฐานหรือ เอกสารอื่น เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา แต่ผู้อุทธรณ์มิได้แนบมาพร้อมกับคำอุทธรณ์ ก็ให้เจ้าหน้าที่ แนะนำและจดบันทึกไว้เป็นหลักฐานว่า ผู้อุทธรณ์ริบว่าจะนำหลักฐาน เอกสารนั้น ๆ มามอบ ให้ผู้รับภายในกำหนดกี่วัน

(ง) ถ้าในประเด็นที่อุทธรณ์มีกรณีจำเป็นจะต้องทราบข้อเท็จจริงซึ่งผู้ อุทธรณ์อาจชี้แจงได้ในขณะนั้น ก็ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับแบบ ภ.ศ. 6 เสนอหัวหน้าแผนกพิจารณา อุทธรณ์ กองนิติการ * สำหรับกรณีการยื่นอุทธรณ์ตามข้อ 4(ก) หรือ เสนอสรรพากรเขต

* ปัจจุบัน เป็นกองอุทธรณ์ภาษีอากร.

หรือสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณี สำหรับกรณีการยื่นอุทธรณ์ตามข้อ 4(ข) วรรคแรก เพื่อจัดการสอบถามผู้อุทธรณ์และจัดบันทึกไว้ให้เสร็จโดยไม่ต้องให้เสียเวลาในการที่จะต้องเชิญผู้อุทธรณ์มาสอบถามในภายหลังอีก

(จ) ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์มาภายในกำหนดเวลาตามข้อ 2 หรือไม่ ถ้ายื่น เกินกำหนด เวลาอาจไม่รับอุทธรณ์นั้นไว้ก็ได้ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์อ้างเหตุผลความจำเป็นที่ยื่นอุทธรณ์ เกินกำหนด เวลาและ เห็นว่า เป็น เหตุผลที่น่ารับฟัง ก็ให้เจ้าหน้าที่แนะนำให้ผู้อุทธรณ์ทำคำร้อง เป็นหนังสือถึงอธิบดีกรมสรรพากรแนบมากับ ภ.ส.6 ด้วย โดยชี้แจงแสดง เหตุผลที่ไม่สามารถยื่นอุทธรณ์ได้ภายในกำหนด เวลา แล้วรวบรวมส่งไปยังอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ว่าราชการจังหวัดพร้อมด้วยความเห็น แล้วแต่กรณีถ้าควรอนุมัติให้ตามนัย มาตรา 3 อัญญาแห่งประมวลรัษฎากร ก็ต้อง เสนอ เรื่อง ไปยังอธิบดีกรมสรรพากรพิจารณาต่อไปทุกกรณี

ข้อ 6 ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ไว้กับอำเภอท้องที่ตามข้อ 4 ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้รับอุทธรณ์ทางอำเภออาจปฏิบัติตามข้อ 5 (ค) และ (ง) ได้ ก็ขอให้จัดการให้เสร็จไป ด้วย

ข้อ 7 เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับอุทธรณ์ได้ตรวจสอบและปฏิบัติตามข้อ 5 เป็นการครบถ้วน ถูกต้องแล้ว ให้ออกใบรับอุทธรณ์โดยแสดงวัน เดือนปีที่รับ และลงชื่อผู้รับให้แก่ผู้อุทธรณ์ไป แล้วบันทึกแสดงวัน เดือนปีที่รับอุทธรณ์พร้อมทั้งลงชื่อผู้รับนั้นไว้ใน ภ.ส. 6 ด้วย

ข้อ 8 เมื่อได้รับ ภ.ส. 6 ตามข้อ 7 แล้ว ให้ปฏิบัติดังนี้

(ก) ถ้าเจ้าพนักงานตามข้อ 4 เป็นผู้รับอุทธรณ์ ก็ให้พิจารณาดำเนินการต่อไปตามข้อ 9

(ข) ถ้าเจ้าหน้าที่อื่น เป็นผู้รับอุทธรณ์ไว้ ก็ให้รับส่งคำอุทธรณ์นั้นพร้อม ทั้งหลักฐาน เอกสารต่าง ๆ ที่แนบมาด้วย (ถ้ามี) ไปให้เจ้าพนักงานตามข้อ 4(ก) หรือ (ข) โดยด่วน

หน้าที่เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดำเนินการ เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ 9 เมื่อเจ้าพนักงานตามข้อ 4 ได้รับ ภ.ส. 6 ด้วยคำอุทธรณ์และคำร้อง (ถ้ามี) หรือหลักฐาน เอกสารต่าง ๆ แล้ว ไม่ว่าจะรับโดยตรงจากผู้อุทธรณ์เองหรือรับจาก

เจ้าหน้าที่อื่นส่งมาให้ ให้ทำการตรวจสอบดูเสียก่อนว่าอุทธรณ์นั้นอยู่ในเขตอำนาจและหน้าที่ ดำเนินการของตนตามข้อ 4 หรือไม่ ถ้าปรากฏว่ารายใดไม่อยู่ในเขตอำนาจและหน้าที่ก็ ให้รีบจัดส่งคำอุทธรณ์นั้นพร้อมทั้งหลักฐาน เอกสารอื่นที่แนบมาด้วย ไปให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์รายนั้นโดยตรง เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 10 เมื่อเจ้าพนักงานตามข้อ 4 ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ภ.ส. 6 ที่ได้รับ ใว้ นั้น ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นไว้เป็นการถูกต้องตามข้อ 3 แล้ว ก็ให้ลงทะเบียนรับอุทธรณ์ไว้ใน แบบ ท.ง.ด. 5 ทุกราย โดยให้แยกทะเบียนดังกล่าวออกเป็นแต่ละประเภทภาษีอากร

ข้อ 11 อุทธรณ์รายใดยื่นเกินกำหนดเวลาตามข้อ 2 ก่อนที่จะดำเนินการพิจารณา เสนอคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เจ้าพนักงานตามข้อ 4 รายงานเหตุผลประกอบคำ ร้องของผู้อุทธรณ์พร้อมทั้ง เสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมสรรพากร เพื่อพิจารณาอนุมัติเสียก่อน

เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้ขยายกำหนด เวลาที่ร้องขอได้แล้ว จึงให้ดำเนินการ พิจารณาอุทธรณ์ต่อไปตามทางการ แต่ถ้าอธิบดีกรมสรรพากรไม่อนุมัติ ให้เสนอคำวินิจฉัย ยกอุทธรณ์ เพราะยื่นเกินกำหนด เวลาต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ 12 ให้เจ้าพนักงานตามข้อ 4 แจ้งการรับอุทธรณ์ให้อำเภอท้องที่ทราบและ สำเนาให้เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ผู้ทำการประเมินหรือสิ่ง เรียกเก็บภาษี อากรรายนั้นให้ทราบด้วย และถ้าเป็นการอุทธรณ์การประเมินตามมาตรา 20 มาตรา 49 หรือมาตรา 86 ซึ่งเป็นการทะเลาะการเสียภาษีอากร ก็ให้อำเภอท้องที่ระงับการเร่งรัด ใวก่อนจนกว่าจะได้รับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือได้รับคำสั่ง เป็นอย่างอื่น

การดำเนินการก่อนทำรายงานการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ 13 ให้เจ้าพนักงานตามข้อ 4 เป็นผู้ตรวจอุทธรณ์ และถ้าเห็นสมควรหรือ จำเป็นจะต้อง เรียกผู้อุทธรณ์หรือพยานหลักฐานอื่นมาตรวจสอบและไต่สวน ก็ให้ชี้แจง เหตุผล เสนอกรรมการคนใดคนหนึ่งในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อออกหมาย เรียกตามมาตรา 32 แห่งประมวลรัษฎากร หมายเรียกให้ใช้แบบ ภ.ส. 5

ข้อ 14 ในกรณีผู้อุทธรณ์ย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ในเขตจังหวัดอื่นในระหว่างที่ยังค้าง การตรวจสอบไต่สวนอุทธรณ์อยู่ ให้เจ้าพนักงานตามข้อ 4 เสนอกรรมการในคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ผู้มีอำนาจชี้ขาดอุทธรณ์รายนั้น เพื่อส่งประเด็นไปให้ เจ้าพนักงานประเมินหรือ

พนักงาน เจ้าหน้าที่ประจำจังหวัดที่ผู้อุทธรณ์ย้าย ไปอยู่ใหม่ทำการตรวจสอบได้ส่วนให้

ถ้า เป็นการจำเป็น เพื่อการตรวจสอบได้ส่วนในประเด็นดังกล่าวข้างต้น กรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะออกหมายเรียกตามมาตรา 32 แห่งประมวลรัษฎากร มอบให้ เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ประจำจังหวัดนั้นทำการตรวจได้ส่วนผู้อุทธรณ์หรือพยานหลักฐานอื่นก็ได้

เมื่อตรวจสอบได้ส่วนได้ผลประการใด ให้เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบให้ตรวจได้ส่วนรีบส่งสำนวนการตรวจสอบได้ส่วน พร้อมทั้งพยานหลักฐานอื่นที่จำเป็นในประเด็นหรือที่เกี่ยวกับประเด็นที่ได้รับมอบหมายมานั้นไปให้กรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ส่งประเด็นมาให้ดำเนินการโดยเร็ว

การทำรายงานการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ 15 เมื่อเจ้าพนักงานตามข้อ 4 ได้ตรวจสอบได้ส่วนผู้อุทธรณ์และพยานหลักฐานอื่นตามที่จำเป็นเสร็จแล้ว ให้ทำรายงานการพิจารณาอุทธรณ์เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

การประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ 16 ในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน แล้วแต่กรณี เป็นประธานกรรมการ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ถือตามเสียงกรรมการข้างมาก โดยกรรมการในคณะกรรมการทุกคนต้องลงชื่อในคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้น และให้เจ้าพนักงานตามข้อ 4 จัดรายงานการประชุมไว้เป็นหลักฐานด้วย

การทำคำวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ 17 เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินิจฉัยอย่างไรแล้ว ให้เจ้าพนักงานตามข้อ 4 ทำคำวินิจฉัยตามแบบ ภ.ส. 7 สองฉบับ ข้อความเหมือนกัน เสนอให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทุกคนลงชื่อสองฉบับ ฉบับหนึ่งให้เจ้าพนักงานตามข้อ 4 จัดส่งไปให้ผู้อุทธรณ์ด้วยวิธีการตามมาตรา 8 แห่งประมวลรัษฎากร อีกฉบับหนึ่งให้พนักงานตามข้อ 4 เก็บรวมสำนวนไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 18 คำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามข้อ 17 ให้เกษียณสำเนาให้อำเภอหรือสำนักงานที่

รับชำระ เงินภาษีอากรที่อุทธรณ์นี้ และ เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการประเมินหรือสั่งให้เสียภาษีอากรทราบด้วย

กรณีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ลดหรือปลดภาษีอากร

ข้อ 19 ในกรณีวินิจฉัยลดจำนวนเงินภาษีอากรลงจากจำนวนที่เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประเมินหรือสั่งไว้เดิม หรือปลดจำนวนเงินภาษีอากรลงทั้งหมดให้ผู้ที่ได้รับเกษียณสำเนาคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามข้อ 18 ปฏิบัติดังนี้

(ก) ในกรณีผู้อุทธรณ์ยังมีได้ชำระภาษีอากรตามแบบแจ้งการประเมินหรือคำสั่ง ให้เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการประเมินหรือสั่งเรียกเก็บภาษีอากร และอำเภอหรือสำนักงานรับชำระภาษีอากรหมายเหตุในสำเนาแบบแจ้งการประเมินหรือสั่งเรียกเก็บภาษีอากรว่า "แก้ไขจำนวนเงินภาษีอากรตาม ภ.ส. 7 เลขที่ลงวันเดือนปี คงให้ปลดเงินภาษีอากรหรือเรียกเก็บเงินภาษีอากรเท่าใด" แล้วลงชื่อเจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายอำเภอหรือหัวหน้าสำนักงานรับชำระภาษีอากรแล้วแต่กรณีไว้เป็นหลักฐาน สำหรับอำเภอนอกจากจะได้แก้ไขดังกล่าวแล้วให้ทำการแก้ไขลดคงเรียกในแบบ ร.ค. 2 ^{*1} ให้ถูกต้องด้วย โดยให้หมายเหตุไว้เช่นเดียวกับที่กล่าวข้างต้นและให้ทำการเร่งรัดจัดเก็บเงินภาษีอากรตามจำนวนที่ได้แก้ไขไว้แล้วนั้น

(ข) ในกรณีผู้อุทธรณ์ได้ชำระภาษีอากรตามที่ได้รับแจ้งการประเมินหรือคำสั่งให้เสียภาษีอากรแล้ว และจะต้องมีการคืนเงินภาษีอากรตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เจ้าพนักงานตามข้อ 4 เขียนแบบ ภ.ส. 8 ^{*2} โดยแสดงรายการภาษีอากรที่ควรได้รับคืนเสนออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อลงชื่อแล้วส่งไปยังจังหวัดหรืออำเภอที่ผู้ต้องเสียภาษีอากรจะไปขอรับเงินคืน แล้วแต่กรณี โดยปฏิบัติตามระเบียบการหักรายจ่ายขาดและการถอนคืนเงินรายรับต่อไป และให้เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการประเมินหรือสั่งเรียกเก็บภาษีอากรและอำเภอหมายเหตุส่งคืนเงินภาษีอากรไว้เช่นเดียวกับข้อ (ก)

*1
ปัจจุบันได้แก่ บ.ช. 32.

*2
ปัจจุบันใช้แบบ ค. 2.

กรณีวินิจฉัยยกอุทธรณ์

ข้อ 20 ในกรณีวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์โดยจะต้องมีการเรียกเก็บภาษีอากรเพิ่มเติม ให้เจ้าพนักงานตามข้อ 4 ส่งเรื่องให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ประเมินหรือสั่งเรียกเก็บทำการประเมินหรือสั่งเรียกเก็บภาษีอากรเพิ่มเติม แล้วส่งหนังสือแจ้งจำนวนเงินภาษีหรือแบบแจ้งการประเมินเพิ่มเติมหรือคำสั่ง แล้วแต่กรณีไปพร้อมกับ ก.ส. 7 ด้วย

คำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ดังกล่าว ให้เกษียณสำเนา ก.ส. 7 ให้อำเภอทราบ เพื่อเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างและที่จะเรียกเก็บเพิ่มเติมต่อไป

ข้อ 21 การวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวในข้อ 18, 19 และ 20 ถ้าเจ้าพนักงานผู้ประเมินหรือสั่งเรียกเก็บภาษีอากรเป็นเจ้าพนักงานประจำกรมสรรพากรหรือประจำสรรพากรเขต ให้เจ้าพนักงานตามข้อ 4 เกษียณสำเนา ก.ส. 7 ให้สรรพากรจังหวัดซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรรายนั้นทราบด้วย และให้สรรพากรจังหวัดปฏิบัติ เช่นเดียวกับอำเภอตามข้อ 18, 19 และ 20 โดยอนุโลม

การยื่นอุทธรณ์ต่อศาล

ข้อ 22 เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ไปแล้ว ถ้าผู้เสียภาษีอากรรายนั้นได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลต่อไปตามความในมาตรา 30(2) ให้กองนิติการสำหรับคดีชั้นศาลชั้นต้นในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี หรือสรรพากรจังหวัดหรือสรรพากรเขต แล้วแต่กรณี สำหรับคดีชั้นศาลชั้นต้นในเขตจังหวัดอื่น เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการติดต่อกับพนักงานอัยการ และรายงานให้กรมสรรพากรทราบโดยด่วนที่สุด พร้อมกับส่งสำเนาฟ้องและสำเนาคำให้การไปให้กรมสรรพากรทราบด้วย โดยเฉพาะถ้าเป็นคดีสำคัญก่อนยื่นคำให้การขอให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอผลัดยื่นคำให้การไปก่อน และให้สรรพากรจังหวัดนำสำนวนในคดีที่ฟ้องเข้ามาให้กรมสรรพากรได้พิจารณา ก่อน เพื่อกรมสรรพากรจะได้ช่วยพนักงานอัยการในการต่อสู้คดีอีกทางหนึ่ง

หน้าที่กองนิติการหรือสรรพากรจังหวัด

ในการดำเนินคดีในศาล ให้กองนิติการหรือสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณี

* ปัจจุบัน เป็นกองคดีภาษีอากร

มีหน้าที่รายงานกระบวนการพิจารณาของศาลให้กรมสรรพากรทราบโดยด่วนทุกระยะและทุกศาลจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ข้อ 23 เมื่อศาลพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ให้เจ้าพนักงานตามข้อ 22 แจ้งคำพิพากษาของศาล โดยแสดงให้เห็นว่าเป็นคำพิพากษาของศาลใด คดีเท่าใด ลงวัน เดือน ปีใด และคำพิพากษาโดยย่อในคดีนั้น ให้อำเภอมีหน้าที่เร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรและเจ้าพนักงานผู้ทำการประเมินหรือสั่งเรียกเก็บภาษีอากรรายนั้นทราบ สำหรับกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำกรมสรรพากรหรือประจำสรรพากรเขต เป็นผู้ทำการประเมินหรือสั่งเรียกเก็บภาษีอากร ให้แจ้งเจ้าพนักงานสรรพากรจังหวัดซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการเร่งรัดจัดเก็บภาษีรายนั้นได้ทราบด้วย

ข้อ 24 เมื่อได้รับแจ้งคำพิพากษาของศาลตามข้อ 23 แล้วให้ผู้ได้รับแจ้งหมายเหตุในสำเนาหนังสือแจ้งจำนวนเงินภาษีอากรหรือแบบแจ้งการประเมินหรือคำสั่งรายนั้นว่า "ศาลใด ได้มีคำพิพากษาคดีที่เท่าใด ลงวัน เดือน ปีใด ให้ผู้เสียภาษีอากรต้องเสียภาษีอากรเท่าใดหรือปลดภาษีอากรเสียทั้งหมด" แล้วลงชื่อกำกับไว้ สำหรับอำเภอในกรณีที่พิพากษาให้ลดหรือปลดเงินภาษีอากรลง นอกจากหมายเหตุและแก้ไขดังกล่าวแล้วให้ทำการแก้ไขลดคงเรียกในแบบ ร.ด. 2^{*} ให้ถูกต้องเสียด้วย

ข้อ 25 ในกรณีผู้เสียภาษีอากรยังมีได้ชำระเงินภาษีอากรตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อได้หมายเหตุและแก้ไขหลักฐานต่าง ๆ ตามข้อ 24 แล้ว ถ้ามีภาษีอากรที่ต้องชำระให้อำเภอปฏิบัติการ เร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรรายนั้นให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล

ข้อ 26 ในกรณีผู้เสียภาษีอากรได้ชำระเงินภาษีอากรตามที่เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้การประเมินหรือสั่งเรียกเก็บไว้เดิม หรือตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ไว้ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดประการใด นอกจากจะได้ปฏิบัติตามข้อ 23 แล้ว ให้เจ้าพนักงานตามข้อ 22 ดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย คือ ถ้าศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด เปลี่ยนแปลงจำนวนเงินภาษีอากรที่เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประเมินหรือสั่งเรียกเก็บไว้เดิม ซึ่งจะต้องมีการคืนเงินภาษีอากรให้

แก่ผู้เสียหายอากรแล้ว ให้เขียนแบบภ.ส. ๘* โดยแสดงรายการภาษีอากรส่วนที่ควรได้รับคืนตามคำพิพากษาของศาล เสนออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อลงชื่อแล้วส่งไปยังจังหวัดหรืออำเภอที่ผู้เสียหายจะไปขอรับเงินคืน แล้วแต่กรณี เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบการหักรายรับรายจ่ายขาดและการถอนคืน เงินรายรับต่อไป

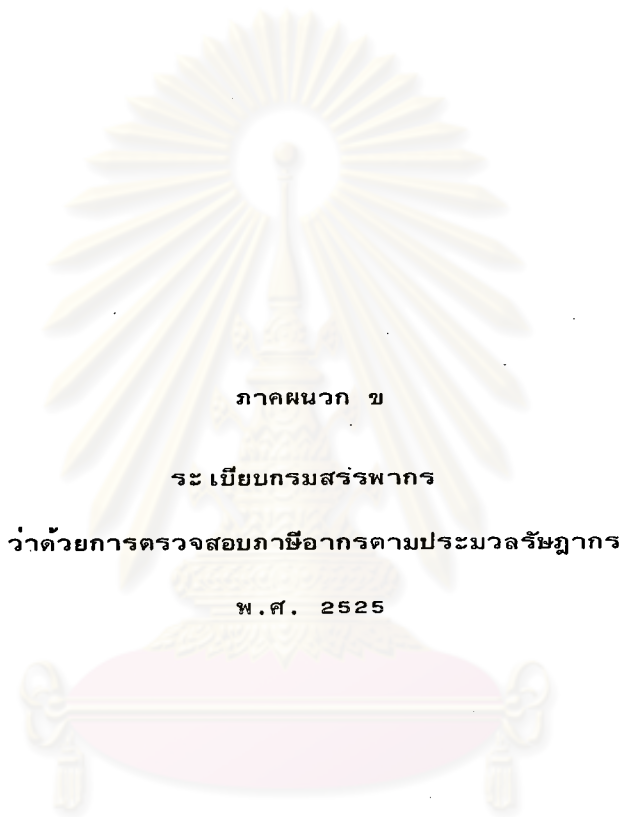
ข้อ 27 การส่งคืนเงินภาษีอากรตามข้อ 19(ข) หรือข้อ 26 ถ้าปรากฏว่าผู้เสียหายอากรได้ชำระ เงินค่าภาษีอากรและเงินเพิ่มเพราะชำระ เกินกำหนดเวลาด้วย เมื่อส่งคืนเงินภาษีอากรเป็นจำนวนเงินเท่าใด ก็ให้ส่งคืนเงินเพิ่มตามส่วนแห่งเงินภาษีอากรที่คืนนั้นด้วย

ข้อ 28 ส่วนวนการได้ส่วนเกี่ยวกับอุทธรณ์และสำเนา ภ.ส.7 ตลอดจนเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ในชั้นพิจารณาอุทธรณ์ตามระเบียบนี้ ให้รวมเก็บไว้เป็นราย ๆ ไป

ข้อ 29 การอุทธรณ์การประเมินเกี่ยวกับภาษีป้ายตามมาตรา 29 แห่งประมวลรัษฎากร ให้ปฏิบัติตามระเบียบการนี้โดยอนุโลม

ข้อ 30 ให้สรรพากรจังหวัดรายงานผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามแบบบัญชีสถิติ แสดงการอุทธรณ์ภาษีอากรทุกประเภท ให้กรมสรรพากรทราบ 6 เดือนต่อครั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ระเบียบกรมสรรพากร

ว่าด้วยการตรวจสอบภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร

พ.ศ. 2525

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

*
ระเบียบกรมสรรพากร

ว่าด้วยการตรวจสอบภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร

พ.ศ. 2525

เพื่อให้การตรวจสอบภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรได้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ อยู่ในระเบียบแบบแผนเดียวกันและสอดคล้องกับการแบ่งส่วนราชการใหม่ กรมสรรพากร จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการตรวจสอบภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2525"

ข้อ 2 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 20 พฤษภาคม 2525 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการตรวจสอบภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2520

(2) บรรดาระเบียบ คำสั่ง หรือหนังสืออื่นใดที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

"การตรวจสอบภาษีอากร" หมายถึงการตรวจสอบได้ส่วนตามหมายเรียกการออกตรวจสอบการปฏิบัติการเกี่ยวกับการเสียภาษีอากร และการตรวจค้นตามประมวลรัษฎากร

"สมุหบัญชีอำเภอ" หมายความว่ารวมถึงสมุหบัญชีอำเภอประจำเขตในกรุงเทพมหานคร และสมุหบัญชีอำเภอประจำกิ่งอำเภอด้วย

*
แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบ กรมสรรพากร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 แล้ว
กรมสรรพากรเวียนให้ทราบตามหนังสือที่ กค.0827/7317 ลงวันที่ 28 เมษายน 2525

หมวด 1

การปฏิบัติเกี่ยวกับหมายเรียก

ส่วนที่ 1

ขอบเขตอำนาจในการออกหมายเรียก

อำนาจการ ข้อ 5 สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง (เว้นสำนักงานสรรพากร เขต)

ออกหมาย

เรียก

5.1 ให้หัวหน้าส่วนราชการสำนักงานภาษีสรรพากร เขตพื้นที่มีอำนาจออกหมายเรียกผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการหรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร ซึ่งมีภูมิลำเนาหรือสถานประกอบการธุรกิจอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนมาตรวจสอบได้ส่วนได้ เว้นแต่อธิบดีจะสั่งการเป็นอย่างอื่น

5.2 ให้หัวหน้าส่วนราชการกองตรวจภาษีอากรมีอำนาจออกหมายเรียกผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการหรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรมาตรวจสอบได้ส่วนภาษีอากรในเขตกรุงเทพมหานครและในจังหวัดอื่น ๆ ได้ทั่วราชอาณาจักร

5.3 การออกหมายเรียกกรณีจำเป็นและเร่งด่วน หากหัวหน้าส่วนราชการดังกล่าวไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้เจ้าพนักงานประเมินชั้นรองลงมาซึ่งหัวหน้าส่วนราชการนั้นมอบหมาย เป็นผู้ออกหมายเรียกได้ และต้องรายงานให้ทราบทันทีที่หัวหน้าส่วนราชการนั้นกลับมาปฏิบัติราชการ

ข้อ 6 สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาคและสำนักงานสรรพากร เขต

5.1 ให้หัวหน้าส่วนราชการสำนักงานสรรพากรจังหวัดมีอำนาจออกหมายเรียกผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการหรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่จังหวัดนั้น (เว้นกรุงเทพมหานคร) มาตรวจสอบได้ส่วนได้ทุกรายและทุกประเภทภาษีอากร หรือเมื่อออกหมายเรียกแล้วจะมอบให้สมุห์บัญชีอำเภอท้องที่ เป็นผู้ตรวจสอบแทนก็ได้

ในการออกหมายเรียกบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลรายใดมาตรวจสอบ ให้สรรพากรจังหวัดรายงานเหตุผลและประเด็นในการออกหมายเรียก

ตรวจสอบตามแบบท้ายระเบียบนี้ให้สรรพากร เขตทราบโดยทันทีหรืออย่างช้า
ไม่เกิน 3 วัน นับแต่วันออกหมายเรียก

6.2 ให้หัวหน้าส่วนราชการสำนักงานสรรพากร เขตมีอำนาจออก
หมาย เรียกผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการหรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่สรรพากร เขตนั้น (เว้นกรุงเทพมหานคร) มาตรวจสอบ
ได้ส่วนได้ทุกรายและทุกประเภทภาษีอากร โดยเฉพาะผู้เสียภาษีอากรที่มีกิจการ
ขนาดใหญ่หรือรายที่มีสาขาอยู่ในท้องที่หลายจังหวัดหรือรายที่เสียภาษีอากรในแต่ละ
ปี เป็นจำนวนมาก

6.3 การออกหมายเรียกกรณีหัวหน้าส่วนราชการไม่อยู่หรือไม่สามารถ
ปฏิบัติราชการได้เป็นครั้งคราว เมื่อผู้รักษาการทำการออกหมายเรียกแล้ว ต้อง
รายงานให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นทราบโดยทันที เมื่อหัวหน้าส่วนราชการนั้นกลับ
มาปฏิบัติราชการ

ส่วนที่ 2

การออกหมาย เรียกและการปฏิบัติทางทะเบียน

ข้อ 7 การดำเนินการก่อนออกหมาย เรียกผู้เสียภาษีมาตรวจสอบ
ได้ส่วน ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติดังนี้

การเตรียมการ ก่อนขออนุมัติ ออกหมาย เรียก 7.1 ให้รวบรวมหลักฐาน ข้อมูล และทำการวิเคราะห์แบบแสดง
รายการของผู้เสียภาษีนั้นตามแบบท้ายระเบียบนี้ไว้ล่วงหน้าก่อน
เมื่อได้หลักฐานข้อมูลแล้วให้ใช้ดุลพินิจว่าจะดำเนินการตรวจสอบโดย
วิธีใด จึงจะบังเกิดผลดีแก่ราชการมากที่สุด

การขออนุมัติ ออกหมาย เรียก 7.2 การขออนุมัติออกหมาย เรียกรายใด ให้ขออนุมัติตามแบบท้าย
ระเบียบนี้ สำหรับทุกปีและทุกประเภทภาษีอากรที่ปรากฏความผิดหรือ
มีเหตุอันควรสงสัยว่า เสียภาษีอากรไว้ยังไม่ถูกต้องครบถ้วน

7.3 การออกหมาย เรียกผู้เสียหายมาตรวจสอบไต่สวนในปีภาษีใด จะต้องไม่เรียกตรวจสอบซ้ำกับปีที่เคยออกหมาย เรียกไปแล้ว เว้นแต่กรณีมีหลักฐานหรือข้อมูลซึ่งไม่ซ้ำกับที่ เคยตรวจสอบไปก่อนแล้วหรือกรณี มีเหตุอันสมควรอื่น ก็ให้ขออนุมัติออกหมาย เรียกตรวจสอบใหม่ได้

เฉพาะราย

ในกรณีพ้นกำหนด เวลาการออกหมาย เรียกใหม่แล้ว ถ้าหาก จะใช้หมาย เรียก เดิม เพื่อทำการตรวจสอบไต่สวนอีกครั้งหนึ่งจะต้องได้ รับอนุมัติจากกรมสรรพากรก่อน

ข้อ 8 หมายเรียกให้ใช้ตามแบบที่กรมสรรพากรกำหนด

การปฏิบัติทาง
ทะเบียนและ
หมายเรียก

ข้อ 9 การปฏิบัติเกี่ยวกับทะเบียนและหมายเรียก

9.1 สำหรับกรุงเทพมหานคร ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับทะเบียนกลาง พ.ศ. 2525 โดยจะต้องขออนุมัติออกหมาย เรียกต่ออธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายตามแบบท้ายระเบียบนี้ โดยผ่านทะเบียนกลาง เมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ดำเนินการออกหมายเรียกให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการอนุมัติ ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีจะสั่งการเป็นอย่างอื่น เฉพาะราย

กรณีกองตรวจภาษีอากรประสงค์จะออกหมาย เรียกตรวจสอบในเขตจังหวัดอื่น ให้สอบถามไปยังจังหวัดนั้นว่ามีหน่วยงานใดได้ออกหมายเรียกแล้วหรือไม่ หากไม่มีก็ให้ขออนุมัติกรมสรรพากรเพื่อทำการตรวจสอบ เมื่อได้รับอนุมัติและทำการออกหมายเรียกแล้ว ให้สำเนาหมายเรียกส่งให้สรรพากรเขตและสรรพากรจังหวัดนั้นทราบทันที หรืออย่างช้าไม่เกิน 3 วัน นับแต่วันที่ได้ออกหมายเรียก

9.2 สำหรับในเขตท้องที่จังหวัดอื่น ให้สรรพากรเขตหรือสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้อนุมัติการออกหมาย เรียกและจัดทำทะเบียนกลางตามแบบที่กรมสรรพากรกำหนด เมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ดำเนินการออกหมายเรียกให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับอนุมัติ ทั้งนี้ เว้นแต่สรรพากรเขตหรือสรรพากรจังหวัดจะสั่งการเป็นอย่างอื่น เฉพาะ

ราย และให้สำเนาหมายเรียกให้ทราบซึ่งกันและกันทันทีหรืออย่างช้า
ไม่เกิน 3 วัน นับแต่วันที่ได้ออกหมายเรียก

ข้อ 10 กรณีจำเป็นและเร่งด่วนอาจออกหมายเรียกไปพร้อมกับการ
ขออนุมัติก็ได้ โดยชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นให้ทราบด้วย หาก
ออกหมายเรียกตรวจสอบเข้ากับหน่วยงานตรวจสอบอื่น ให้โอนเรื่องไป
ให้หน่วยงานที่ออกหมายเรียกตรวจสอบก่อน เป็นผู้ทำการตรวจสอบต่อไป
เว้นแต่อธิบดีจะสั่งการเป็นอย่างอื่น

สำหรับกรณีการตรวจค้น ให้อยู่ในดุลพินิจของอธิบดีหรือ
สรรพากรเขต แล้วแต่กรณี จะสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ 11 เมื่อสรรพากรเขตหรือสรรพากรจังหวัดออกหมายเรียกผู้เสีย
ภาษีรายใดมาตรวจสอบแล้ว ห้ามโอนการตรวจสอบระหว่างกัน เว้น
แต่จะได้รายงานเหตุผลและความจำเป็นให้กรมสรรพากรทราบ และ
ได้รับอนุมัติจากกรมสรรพากรแล้ว

ในกรณีที่ได้รับอนุมัติให้โอนการตรวจสอบได้ เมื่อทำการ
ตรวจสอบเสร็จแล้วให้รายงานกรมสรรพากรทราบด้วย

ส่วนที่ 3

การส่งหมายเรียกและการปฏิบัติตามหมายเรียก

การส่ง

หมายเรียก

ข้อ 12 หมายเรียกที่ออกต้องให้เวลาล่วงหน้าแก่ผู้เสียภาษีตามที่
ประมวลรัษฎากรกำหนด และให้นำส่งในเวลากลางวันระหว่าง
พระอาทิตย์ตก หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ถ้านำไป
ส่งไม่พบผู้รับจะส่งให้บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่ในบ้านหรือ
สำนักงานของผู้เสียภาษีก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งหมายเรียกตามวิธีดังกล่าวได้ จะส่งโดย
วิธีปิดหมายเรียกในที่ซึ่งเห็นได้ถนัดที่ประตูบ้านหรือสำนักงานของผู้เสีย

หรือโฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นก็ได้

เมื่อได้ส่งหมาย เรียกแล้วให้นำหลักฐานที่แสดงว่าผู้เสียหาย
ได้รับหมาย เรียกแล้วนำมาติดสำนวนไว้ด้วย

การมอบ
อำนาจ ข้อ 13 หากผู้ถูกออกหมายเรียกหรือผู้เสียหายไม่สามารถจะมาให้
ถ้อยคำและนำบัญชีหลักฐานมาให้ตรวจสอบตามหมาย เรียกด้วยตนเองได้
อาจจะมอบอำนาจให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งที่บรรลุนิติภาวะแล้วมาแทนก็ได้
โดยทำหนังสือมอบอำนาจตามแบบท้ายระ เบียบนี้หรือตามแบบอื่นที่มีผลใน
ทางนิตินัยผูกพันผู้เสียหายในทำนองเดียวกัน

ในกรณีผู้รับมอบอำนาจไม่ทราบข้อเท็จจริงเพียงพอหรือพยายาม
ประวิงเวลา หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่ผู้ตรวจสอบ หรือกรณีไม่ให้
ถ้อยคำในสาระสำคัญ ก็ให้อยู่ในดุลพินิจของ เจ้าพนักงานประ เหมินที่จะสั่ง
ให้ผู้เสียหายมาให้ถ้อยคำชี้แจงด้วยตนเองได้

การออก
ตรวจนอก
สถานที่ ข้อ 14 ในกรณีผู้ถูกออกหมาย เรียกหรือผู้เสียหายทำหนังสือร้องขอให้
จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจสอบ ณ สำนักงานตามที่ระบุไว้ในหมาย เรียก
เจ้าพนักงานอาจจะพิจารณาผ่อนผันให้เป็นราย ๆ ไปก็ได้ โดยในการ
ออกตรวจสอบครั้งแรกให้มี เจ้าหน้าที่ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 5
เป็นหัวหน้าคณะ และให้มีหนังสือนำตัวตามแบบท้ายระ เบียบนี้ไปแสดงด้วย

การออกตรวจจะต้องจัดให้มีสมุดสั่งการออกตรวจภาชีอากรไว้
ตามแบบท้ายระ เบียบนี้ โดยให้ผู้สั่งและรับคำสั่งลงลายมือชื่อไว้ เป็นหลัก
ฐานด้วย

การไม่ปฏิบัติ
ตามหมาย
เรียก ข้อ 15 ผู้เสียหายรายใดได้รับหมาย เรียกแล้ว ไม่ปฏิบัติตามหมาย
เรียกโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องใด ๆ ให้ทราบ ให้เจ้าพนักงานมีหนังสือ
เตือนให้ปฏิบัติตามหมาย เรียกตามแบบท้ายระ เบียบนี้ไปยังผู้เสียหายราย
นั้นอีกครั้งหนึ่ง หากยังฝ่าฝืนก็ให้ดำเนินคดีอาญา

หมวด 2

การดำเนินการตรวจสอบ

ส่วนที่ 1

การตรวจสอบไตสวน

การไตสวน
ผู้เสียหาย

ข้อ 16 เมื่อผู้ได้รับหมายเรียกได้มาพบตามกำหนดนัดหมายให้
เจ้าพนักงานดำเนินการดังนี้

16.1 ทำการไตสวน เบื้องต้น เกี่ยวกับการดำเนินการของ
ผู้เสียหาย

16.2 การบันทึกถ้อยคำทุกกรณีให้ใช้ตามแบบท้ายระเบียนนี้
ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายแผ่น ให้ผู้ให้ถ้อยคำและ เจ้าพนักงานประเมิน
ผู้หนึ่งไตสวนลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแผ่น หากผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถ
ลงลายมือชื่อได้ ให้นำทนายผู้ติดตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่ยินยอมลงลายมือชื่อในบันทึกคำไตสวน
เกี่ยวกับภาษีอากร ให้เจ้าพนักงานประเมินผู้หนึ่งไตสวนบันทึกข้อโต้
แย้ง เหตุผล หรือข้อเท็จจริงที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยินยอมลงลายมือชื่อไว้
ให้ปรากฏในบันทึกคำไตสวนนั้นพร้อมกับลงลายมือชื่อกำกับด้วย

16.3 คำให้การของผู้เสียหายถือเป็น เอกสารสำคัญของทาง
ราชการผู้ใดจะคัดลอกหรือสำเนาภาพถ่ายให้ผู้เสียหายมิได้ เว้นแต่
จะได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานนั้น

การรับมอบ
บัญชีและ
เอกสาร

16.4 เมื่อผู้ได้รับหมายเรียกหรือผู้เสียหายได้นำบัญชีเอกสาร
หรือหลักฐานต่าง ๆ มาส่งมอบให้เจ้าพนักงานทำการตรวจสอบไตสวน
ตามหมาย เรียกและ เจ้าพนักงานได้ตรวจรับบัญชี เอกสารดังกล่าวถูก
ต้องแล้วให้ออกใบรับบัญชีและ เอกสารตามแบบท้ายระเบียนนี้ 2 ฉบับ
ต้นฉบับให้ติดไว้กับสำเนาการตรวจสอบไตสวน ส่วนคู่ฉบับใบรับให้มอบ
แก่ผู้ส่งมอบไป

- การวางแผนการตรวจสอบ ข้อ 17 เพื่อให้การตรวจสอบภาษีอากรมีประสิทธิภาพและได้ผลสมบูรณ์ สามารถทำการตรวจสอบได้โดยรวดเร็วและอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน ให้เจ้าพนักงานที่จะทำการตรวจสอบวางแผนการตรวจสอบและทำการตรวจสอบให้ครบถ้วนทุกประเด็น ไม่ว่าจะด้านรายรับ รายจ่ายทรัพย์สินหนี้สิน ฯลฯ
- การโอน ส่วนงานการตรวจสอบ กรณีเจ้าหน้าที่ได้รับแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งใหม่ ข้อ 18 การตรวจสอบได้ส่วนสำนวน เรื่องใดยังไม่แล้วเสร็จ ถ้าผู้ตรวจสอบนั้นได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ หรือได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการในหน่วยงานอื่นอันไม่สามารถดำเนินเรื่องให้แล้วเสร็จได้ ให้เสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจลงนามในหมาย เรียก เพื่อพิจารณาสั่งการว่าจะมอบอำนาจส่วนงานการตรวจสอบรายใดให้เจ้าพนักงานผู้ใด
- การส่งหลักฐานข้อมูล การส่งมอบส่วนงานการตรวจสอบ ให้ส่งมอบบัญชีเอกสารที่ได้รับตามหมาย เรียกด้วย โดยให้จัดทำบัญชีมอบหมายต่อกันไว้เป็นหลักฐาน ตามแบบท้ายระเบียบนี้ บัญชีดังกล่าวให้จัดทำ เป็น 3 ฉบับ มีข้อความตรงกัน โดยให้ผู้มอบและผู้รับมอบยึดถือไว้คนละฉบับ อีกหนึ่งฉบับให้นำติดสำนวนตรวจสอบ
- การส่งหลักฐานข้อมูล ข้อ 19 ในการตรวจสอบหากพบหลักฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบภาษีรายอื่น ให้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบหรือส่งหลักฐานข้อมูลให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
- 19.1 หลักฐานข้อมูลของผู้เสียภาษีที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ส่งกองบริหารงานตรวจสอบภาษีอากร เพื่อดำเนินการต่อไป
- 19.2 หลักฐานข้อมูลของผู้เสียภาษีที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้ส่งสำนักงานสรรพากรเขตหรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีอำนาจออกหมายเรียกเพื่อดำเนินการต่อไป
- การจัดทำ ลำดับเอกสาร ข้อ 20 ส่วนงานการตรวจสอบได้ส่วน ให้จัดทำเลขลำดับหน้าของลำดับเอกสาร

เอกสารไว้ทุกฉบับ

ระยะเวลา
การตรวจ
สอบ

ข้อ 21 ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตรวจสอบรีบดำเนินการตรวจสอบแต่ละรายให้แล้วเสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกิน ๓ ปี นับแต่วันออกหมายเรียก หากไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ชี้แจงเหตุผลเสนอหัวหน้าส่วนราชการผู้มีอำนาจลงนามในหมายเรียกตามแบบท้ายระเบียบนี้ เพื่อขออนุมัติขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกิน 6 เดือน แต่รวมระยะเวลาการตรวจสอบแล้วไม่เกิน 4 ปี นับแต่วันออกหมายเรียก เว้นแต่จะได้รับอนุมัติเป็นอย่างอื่น

การเร่งรัด
การตรวจ
สอบ เป็น
กรณีพิเศษ

ข้อ 22 การตรวจสอบผู้เสียหายอากรรายที่ปรากฏแน่ชัดว่าจะต้องมีการประเมินเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมเป็นจำนวนมาก และผู้เสียหายมีพฤติการณ์สื่อแสดงว่าจะบิดพลิ้วการชำระภาษีอากรเพิ่มเติม ให้เจ้าพนักงานเร่งตรวจสอบให้แล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด เป็นกรณีพิเศษ และหากปรากฏว่ามีเจตนาหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ก็ให้พิจารณาดำเนินคดีอาญาไปพร้อมกันด้วย

ข้อ 23 การตรวจสอบผู้เสียหายอากรเฉพาะรายที่เห็นว่าจะไม่มีการชำระภาษีตามรายการที่ประเมิน หรือมีเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงภาษีให้เจ้าหน้าที่ได้สวนเกี่ยวกับฐานะการเงินของผู้เสียหาย และจัดทำรายการเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้เสียหายตามแบบท้ายระเบียบนี้ 2 ชุด ชุดหนึ่งเก็บไว้สำนวนการตรวจสอบ อีกชุดหนึ่งส่งให้สมุหบัญชีอำเภอท้องที่ เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรต่อไป

ในกรณีผู้เสียหายเป็นบุคคล ห้างหุ้นส่วนหรือห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ให้ได้สวนทรัพย์สินส่วนตัวของบุคคลในคณะบุคคลหรือหุ้นส่วนทุกคน สำหรับห้างหุ้นส่วนจำกัดให้ได้สวนทรัพย์สินส่วนตัวของหุ้นส่วนผู้จัดการและหุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิดไว้ด้วย

ส่วนที่ 2

การรายงานผลการตรวจสอบภาษีอากร

การเสนอ
รายงาน
การตรวจสอบ

ข้อ 24 เมื่อได้ดำเนินการตรวจสอบได้ส่วนถูกต้องครบถ้วนทุก
ประเด็นแล้ว ให้สรุปเสนอผลการตรวจสอบตามแบบท้ายระเบียบนี้
ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งการ สำหรับกรุงเทพมหานครให้ผ่าน
หน่วยงานควบคุมการตรวจสอบก่อน

การเสนอผลการตรวจสอบให้สรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย
พร้อมทั้งหลักฐานอ้างอิงที่จะต้องใช้ในการผูกมัดผู้เสียภาษีให้ต้องยอม
จำนนไม่ว่าในชั้นคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือชั้นศาล ประเด็น
ใดที่เป็นปัญหาข้อกฎหมายก็ให้หยิบยกขึ้นมา เสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณา
สั่งการต่อไป

ในรายงานการตรวจสอบภาษีอย่างน้อยควรจะระบุให้
ทราบว่า

- (1) ชื่อ ที่อยู่ ของกิจการที่ทำการตรวจสอบประกอบ
กิจการประเภทใดบ้าง มูลเหตุที่ทำการตรวจสอบ จำนวนปีที่ตรวจ
สอบ
- (2) ประเด็นความผิดที่ตรวจสอบรายละเอียดข้อเท็จจริง
ข้อกฎหมาย ตลอดถึงเหตุผลที่ประเมิน เรียกเก็บภาษีอากรในแต่ละปี
ผู้เสียภาษีจะต้องรับผิดชอบ เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มปีใดจำนวน
เท่าใด
- (3) ข้อโต้แย้งและ เหตุผลของผู้เสียภาษี เกี่ยวกับข้อเท็จจริง
และข้อกฎหมายมีหรือไม่ ประการใด
- (4) สรุปความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบมีความเห็น
ประการใด นอกจากจะต้องรับผิดชอบแล้วสมควรจะดำเนินคดี
อาญาหรือไม่ หรือมีพฤติการณ์ที่ผิดมารยาทผู้สอบบัญชีหรือไม่

ในกรณีที่พบพฤติการณ์ผิดมารยาทของผู้สอบบัญชีให้รายงานกรม
สรรพากรตามแบบที่อธิบดีกำหนด

(5) ข้อมูลอื่น ๆ ที่ควรต้องรายงาน

ข้อ 25 เมื่อผู้ตรวจสอบได้ เสนอสำนวนการตรวจสอบต่อผู้บังคับ
บัญชาแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจอนุมัติทำการประ เหมินหรือสั่ง
เรียกเก็บภาษีอากร แล้วแต่กรณี พิจารณาสั่งการตามแบบท้าย
ระเบียบนี้ให้เสร็จโดย เร็วอย่างช้าภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ตนได้
รับสำนวนการตรวจสอบ ถ้ายังพิจารณาสั่งการไม่แล้ว เสร็จภายใน
กำหนด เวลาดังกล่าวให้บันทึกข้อขัดข้องให้ปรากฏไว้ในสำนวนด้วย

ข้อ 26 ผู้เสียภาษีรายได้ไม่มีข้อโต้แย้ง เกี่ยวกับข้อเท็จจริงและข้อ
กฎหมายและยินยอมชำระภาษี ให้ดำเนินการทำบันทึกข้อตกลงยินยอม
การชำระภาษีอากรตามแบบท้ายระ เเบียบนี้ เสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณา
สั่งการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรจะให้ทำการตรวจสอบ เพิ่ม
เติมประ เเด็นใด ให้รีบดำเนินการตรวจสอบเพิ่ม เติมตามประ เเด็นดัง
กล่าว แล้วเชิญผู้เสียภาษีมารับทราบผลการตรวจสอบได้ส่วนพร้อม
ทั้งจัดทำบันทึกข้อตกลงยินยอมการชำระภาษี แล้วให้รีบทำการประ เหมิน
ให้ เสร็จสิ้นโดย เร็ว

ข้อ 27 ถ้าผู้เสียภาษีรายได้ไม่ยินยอมชำระภาษีหรือมีข้อโต้แย้ง
ก็ให้สรุปสำนวนการตรวจสอบ เสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งการ เมื่อ
ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งการประการใดแล้ว ก็ให้ดำเนินการต่อไป

ข้อ 28 กรณีผู้เสียภาษีได้ยื่นคำร้องขอลด เบี้ยปรับและหรือ
เงินเพิ่ม ให้เจ้าหน้าที่รายงานตามแบบท้ายระ เเบียบนี้ เสนอผู้บังคับ
บัญชาพิจารณาสั่งการต่อไป

หมวด 3

การประเมินและสั่งเรียกเก็บภาษีอากรเพิ่มเติม

การประเมิน
และสั่งเรียก
เก็บ

ข้อ 29 ในการตรวจสอบได้สวนถ้าปรากฏว่ามีภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มที่จะต้องส่งประเมินหรือเรียกเก็บเพิ่มเติมจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร ให้ดำเนินการดังนี้

(1) กรณีหัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานตรวจสอบใด เป็นผู้ออกหมายเรียกตรวจสอบได้สวน ให้หัวหน้าส่วนราชการนั้น หรือเจ้าพนักงานประเมินชั้นรองลงมาซึ่งหัวหน้าส่วนราชการนั้นมอบหมาย เป็นผู้ลงนามในหนังสือแจ้งภาษีอากรหรือแบบแจ้งการประเมิน ทุกฉบับทุกประเภทภาษีอากรที่ตรวจสอบพบการกระทำผิด และให้เจ้าหน้าที่ผู้เตรียมแบบแจ้งการประเมินลงลายมือชื่อพร้อมทั้งอักษรตัวบรรจงและตำแหน่งกำกับไว้ทุกฉบับด้วย

(2) กรณีสมุหบัญชีอำเภอได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ทำการตรวจสอบได้สวน จะต้องส่งสำเนาการตรวจสอบทั้งหมดไปให้สรรพากรจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตรวจสอบสำนวน เมื่อพิจารณาเห็นว่าถูกต้องแล้ว ให้สรรพากรจังหวัดทำการประเมินเรียกเก็บภาษีต่อไป แต่ยังไม่ถูกต้องหรือต้องตรวจสอบเพิ่มเติมประเด็นใด ก็ให้ส่งสำนวนไปให้สมุหบัญชีอำเภอดำเนินการตรวจสอบได้สวนเพิ่มเติมแล้วส่งสำนวนคืนจังหวัด เพื่อทำการประเมินเรียกเก็บภาษีต่อไป

(3) ในการประเมินหรือเรียกเก็บภาษีอากรเพิ่มเติม หากประเด็นใดผู้เสียภาษีโต้แย้ง ก็ให้แยกหนังสือแจ้งภาษีอากรหรือแบบแจ้งการประเมินออกจากประเด็นที่ยินยอมเสียภาษี การออกหนังสือแจ้งภาษีอากรหรือแบบแจ้งการประเมิน ให้ถือปฏิบัติ ตามระเบียบบัญชีลูกหนี้ค่าภาษีอากร

ข้อ 30 ในการประเมินภาษีอากรรายได้ที่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่า

จะปิดหรือการชำระภาษีอากร รวมทั้งรายที่จดทะเบียน เลิกกิจการ ให้หัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานที่ตรวจสอบนั้นแจ้งให้สมุหบัญชี อำเภอรอบทันทีตามแบบท้ายระเบียบนี้ เพื่อประโยชน์ในการ ดำเนินการ เร่งรัดหนี้ภาษีอากร เป็นกรณีพิเศษต่อไป

การส่ง
หนังสือ
แจ้งภาษี
อากร

ข้อ 31 การส่งหนังสือแจ้งภาษีอากรหรือแบบแจ้งการประเมิน ให้ใช้วิธีส่งตามนัยมาตรา 8 แห่งประมวลรัษฎากร โดยเฉพาะ กรณีต่อไปนี้ให้ดำเนินการดังนี้

(1) กรณีผู้เสียภาษี เป็นบุคคลธรรมดาได้แจ้งย้ายภูมิลำเนาออกแล้ว แต่ยังไม่ได้แจ้งย้าย เข้า ให้ประเมินตั้งค้างไว้ ที่ภูมิลำเนาเดิม ส่วนการส่งหนังสือแจ้งภาษีอากรหรือแบบแจ้ง การประเมินให้ส่งไปยังบ้านที่อยู่เดิมและที่อ้างว่าย้ายไปอยู่ใหม่

(2) กรณีผู้เสียภาษี เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่แจ้งเลิกและจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีแล้ว แต่ยังไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันที่เจ้าพนักงานรับจดทะเบียน ให้ส่งหนังสือแจ้งภาษีอากรหรือแบบแจ้งการประเมินให้แก่ผู้ชำระบัญชี ณ สำนักงานของผู้ชำระบัญชี ซึ่งได้จดทะเบียนไว้กับกระทรวงพาณิชย์หรือ ณ สถานที่ที่ผู้ชำระบัญชี มีภูมิลำเนาอยู่

(3) กรณีที่ไม่สามารถส่งหนังสือแจ้งภาษีอากรหรือแบบแจ้งการประเมินได้ และเห็นว่ายังไม่สมควรลงโฆษณาหนังสือพิมพ์ ท้องที่ ให้ส่งสมุหบัญชีอำเภอ เป็นผู้ดำเนินการต่อไป

เมื่อได้ส่งหนังสือแจ้งภาษีอากรหรือแบบแจ้งการประเมิน แล้วให้นำหลักฐานที่แสดงว่าผู้เสียภาษีได้รับแล้วมาติดต่อไว้ในสำนวน ด้วย

การสอบยื่น
เกี่ยวกับบัญชี

ข้อ 32 เพื่อเป็นการสอบยื่นเกี่ยวกับบัญชีลูกหนี้ค่าภาษีอากรของ หน่วยจัดเก็บ หากรายได้มีจำนวน เงินภาษีที่จะต้องประเมินหรือ

ลูกหนี้ค่า
ภาษีอากร

สั่ง เรียกเก็บตั้งแต่ 500,000 บาทขึ้นไป เมื่อหน่วยจัดเก็บได้ลง
บัญชีลูกหนี้ค่าภาษีอากรแล้ว ให้สมุห์บัญชีอำเภอ นั้น ๆ รายงานไป
ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้ออกหนังสือแจ้งภาษีอากรหรือแบบแจ้งการ
ประเมินทราบ เป็นราย เดือนตามแบบท้ายระเบียนนี้อย่างช้าภายใน
วันที่ 10 ของเดือนถัดไป

เมื่อหัวหน้าส่วนราชการผู้ออกหนังสือแจ้งภาษีอากรหรือ
แบบแจ้งการประเมินได้รับรายงานตามวรรคแรกแล้ว ให้ส่งเจ้า
หน้าที่ผู้ตรวจสอบทำการตรวจสอบกับหลักฐานในหนังสือแจ้งภาษีอากร
หรือแบบแจ้งการประเมิน หากไม่ถูกต้องตรงกัน ให้รายงานให้
หัวหน้าส่วนราชการทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

การปฏิบัติกรณี
ผู้เสียภาษีไม่
ยื่นแบบ
แสดงราย
การ

ข้อ 33 กรณีตรวจสอบประเมิน เรียกเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีการค้าจากผู้ที่มีได้ยื่นแบบแสดงราย
การให้บุคคลผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการจัดทำแบบแสดงรายการ
ขึ้นตามข้อเท็จจริงที่ตรวจสอบได้ แล้วส่งแบบดังกล่าวไปเข้าแฟ้ม
ประวัติของผู้เสียภาษีนั้น ๆ ณ หน่วยงานเก็บแบบต่อไปทุกครั้ง

การทำหนังสือ
แจ้งผลการ
เปลี่ยนแปลง
ผลขาดทุนสุทธิ

ข้อ 34 ในกรณีตรวจสอบภาษีเงินได้นิติบุคคล แม้ไม่มีภาษีเรียก
เก็บแต่จากผลการตรวจสอบทำให้ผลขาดทุนสุทธิของนิติบุคคลนั้น ๆ
เปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบจัดทำหนังสือแจ้งการ
เปลี่ยนแปลงผลขาดทุนสุทธิตามแบบท้ายระเบียนนี้ ให้ผู้เสียภาษี
และหน่วยงานที่ทำหน้าที่เก็บแบบทราบ เพื่อเก็บเข้าแฟ้มประวัติ
สำหรับ เป็นหลักฐานในการตรวจสอบภาษีเงินได้นิติบุคคลรายนั้น ๆ
ต่อไป

"การทำหนังสือ
แจ้งผลการตรวจ
สอบกรณีไม่มีเงิน
ภาษีประเมิน

ในรายที่ไม่มี การประเมิน เรียกเก็บภาษี รวมทั้งรายที่
ดำเนินการตามวรรคแรกแล้วให้ทำหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบตาม
แบบท้ายระเบียนนี้ขึ้น 3 ฉบับ ฉบับแรกส่งให้แก่ผู้เสียภาษี ฉบับที่ 2
แนบไว้กับสำนวนตรวจสอบ ฉบับที่ 3 แนบไว้ในแฟ้มเก็บแบบแสดง

รายการ (ในส่วนกลางส่งให้กองปฏิบัติการกลาง) ”

(เพิ่มเติมโดยระเบียบกรมสรรพากร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2527)

การปฏิบัติกรณี
ผู้เสียภาษีย้าย
ภูมิลำเนา
ระหว่างการ
ตรวจสอบ

ข้อ 35 การออกหมายเรียกตรวจสอบผู้เสียภาษี รายใดยังไม่
แล้วเสร็จ หากผู้เสียภาษีนั้นได้ย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ใน เขตประ เหมิน
ของเจ้าพนักงานประ เหมินอื่นหรือท้องที่จังหวัดอื่น ให้ถือปฏิบัติดังนี้

35.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร

(1) กรณีผู้เสียภาษีได้ส่งมอบบัญชีเอกสารหลัก
ฐานแล้วให้หน่วยงานที่ออกหมาย เรียกทำการตรวจสอบต่อไปจน
แล้วเสร็จและทำการประ เหมิน เรียกเก็บภาษีอากรต่อไป

(2) กรณีผู้เสียภาษียังมิได้ส่งมอบบัญชีเอกสาร
หลักฐาน ถ้าสำนักงานภาษีสรรพากร เขตพื้นที่ เป็นผู้ออกหมาย เรียก
ให้โอน เรื่องไปให้หน่วยงานตรวจสอบที่ผู้เสียภาษีย้ายภูมิลำเนาไป
อยู่ใหม่ เป็นผู้ตรวจสอบและประ เหมินภาษีอากรต่อไป เว้นแต่กองตรวจ
ภาษีอากร เป็นผู้ออกหมาย เรียก ให้หัวหน้าส่วนราชการกองตรวจภาษี
อากรพิจารณาว่าจะโอนหรือไม่ ได้

35.2 ในเขตจังหวัดอื่น

ให้หน่วยงานที่ออกหมาย เรียก เดิมส่งสำนวนการ
ตรวจสอบและบัญชีเอกสารต่าง ๆ ไปให้หน่วยงานตรวจสอบใน เขต
ประ เหมินที่ผู้เสียภาษีย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ใหม่ เป็นผู้ทำการตรวจสอบ
และประ เหมินภาษีอากรต่อไป

35.3 การออกเลขที่หนังสือแจ้งภาษีอากรหรือแบบแจ้ง
การประ เหมินให้ถือปฏิบัติตามระ เเบียบบัญชีลูกหนี้ค่าภาษีอากรโดยให้หน่วย
งานตรวจสอบที่ผู้เสียภาษีย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ใหม่ เป็นผู้ดำเนินการ

การยกเลิก
การประ เหมิน

ข้อ 36 ในกรณีเจ้าพนักงานประ เหมินได้ทำการประ เหมินภาษีอากร
ผิดหรือซ้ำ ให้บันทึกรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อเสนอ
ขออนุมัติยกเลิกการประ เหมินต่อผู้มีอำนาจอนุมัติดังต่อไปนี้

สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง ให้เสนอต่ออธิบดีกรม
สรรพากรหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้เสนอต่อสรรพากร
เขตสำหรับใน เขตท้องที่นั้นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

หมวด 4

การคืนบัญชี เอกสารและการ เก็บรักษาสำนวน

การคืนบัญชี

ข้อ 37 การคืนบัญชี เอกสารตามหมาย เรียกให้ปฏิบัติดังนี้

เอกสาร

(1) กรณีที่อยู่ระหว่างดำเนินการตรวจสอบตามหมาย
เรียก หากผู้เสียภาษีมีความจำเป็นที่จะขอคืนบัญชี เอกสารหลักฐาน
ที่ส่งมอบไว้แล้วเป็นการชั่วคราว ให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ เสนอหัว
หน้าส่วนราชการของหน่วยงานนั้นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อพิจารณา
สั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

(2) กรณีที่ได้ดำเนินการตรวจสอบภาษีอากรรายได้
เสร็จแล้วและผู้เสียภาษีมิได้ยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับ
หนังสือแจ้งภาษีอากรหรือแบบแจ้งการประเมินหรือคำสั่ง เรียก เก็บ
หรือหากอุทธรณ์เพียงขอลดหรือลด เบี้ยปรับ เงิน เพิ่ม หรืออุทธรณ์ปัญหา
ข้อกฎหมายซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้บัญชี เอกสารแต่อย่างใด ให้เจ้าหน้าที่
ตรวจสอบ เจ้าของ เรื่องแจ้งให้ผู้เสียภาษีมาขอรับคืนบัญชี เอกสาร
ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้แจ้งไป เว้นแต่บัญชีและ เอกสารที่
แสดงถึงทรัพย์สินหรือหลักฐานทางการเงิน เฉพาะที่พิจารณา เห็น
ว่าเป็นประโยชน์ในการ เรังรัดหนี้ภาษีอากรให้รอจน เสร็จสิ้นการ
เร่งรัดหนี้ภาษีอากรก่อน

(3) กรณีที่ผู้เสียภาษีไม่มาขอรับคืนบัญชี เอกสารภายใน
กำหนด เวลาตาม (2) ให้เสนอผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาสั่งการ
เพื่อจัดนำบัญชี เอกสารส่งคืนผู้ เสียภาษีโดยตรงหรือส่งให้นำไป เก็บ

รักษาไว้ ณ สถานที่สำหรับเก็บรักษาเอกสารของกรมสรรพากร
ตามควรแก่กรณีต่อไป

(4) กรณีที่ประเมินหรือสั่งเรียกเก็บภาษีอากรโดยผู้
เสียภาษีไม่มีสิทธิอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากร แต่อาจใช้สิทธิฟ้อง
ร้องต่อศาลได้ภายใน 1 ปี เฉพาะบัญชีเอกสารที่เป็นประโยชน์
และจำเป็นเกี่ยวกับคดี ให้พิจารณาคืนให้เมื่อพ้นกำหนดเวลา 1 ปี
นับแต่วันที่ผู้เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้งภาษีอากรหรือแบบแจ้งการ
ประเมิน

การเก็บรักษา
สำนวน

ข้อ 38 สำนวนการตรวจสอบที่เสร็จแล้ว ให้ส่งมอบแก่เจ้า
หน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่เก็บรักษาสำนวนการตรวจสอบต่อไป

หมวด 5

การทำงานเดือนรายงานผลการตรวจสอบภาษีอากร

การรายงาน
ผลการตรวจ
สอบ

ข้อ 39 ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้มีอำนาจออกหมายเรียกตรวจสอบ
จัดทำรายงานผลการตรวจสอบภาษีอากรและรายงานการประเมินผล
การตรวจสอบภาษีอากร เสนอให้กรมสรรพากรทราบเป็นรายเดือน
ตามแบบท้ายระเบียบนี้ โดยส่งให้ถึงกรมสรรพากรภายในวันที่ 15
ของเดือนถัดไป ส่วนราชการใดจะมีรายงานพิเศษนอกเหนือจากแบบ
รายงานที่กำหนดไว้เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะและสภาพของงานแต่
ละหน่วยงาน เพิ่มเติมอีกตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ 40 ให้กองบริหารงานตรวจสอบภาษีอากรรวบรวมประเมิน
ผลการตรวจสอบของหน่วยงานที่มีอำนาจออกหมายเรียกตรวจสอบ
ได้ส่วนรายงานให้กรมสรรพากรทราบเป็นรายเดือนและรายปี
ประมาณ

หมวด 6

การออกตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับการเสียภาษีอากร
ตามประมวลรัษฎากร

ผู้มีอำนาจสั่ง
ออกตรวจ
ปฏิบัติการ

ข้อ 41 ในการออกตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับการเสียภาษีอากรตาม
ประมวลรัษฎากร ผู้ตรวจจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาก่อน โดย
ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งดังต่อไปนี้มีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าพนักงานออก
ตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับการเสียภาษีอากรคือ

- (1) ผู้อำนวยการกองหรือสรรพากรเขตพื้นที่ สำหรับข้าราชการใน
กองหรือสำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่นั้น
- (2) สรรพากรเขต สำหรับข้าราชการในสำนักงานสรรพากรเขตนั้น
- (3) สรรพากรกรุงเทพมหานครหรือสรรพากรจังหวัด สำหรับข้าราชการใน
สำนักงานสรรพากรกรุงเทพมหานครหรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดนั้น
- (4) สมุหบัญชีอำเภอ สำหรับข้าราชการในสำนักงานสรรพากรอำเภอนั้น

การออก
ตรวจ
ปฏิบัติการ

ข้อ 42 การออกตรวจปฏิบัติการให้ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 14 วรรคสอง

ข้อ 43 การออกตรวจปฏิบัติการให้มีข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า
ระดับ 5 เป็นหัวหน้าคณะ เว้นแต่กรณีจำเป็นให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา
ที่จะเห็นสมควร

ผู้ตรวจจะต้องแต่งเครื่องแบบข้าราชการและมีหนังสือนำตัวตามแบบ
ท้ายระเบียบนี้ไปด้วย เว้นแต่การตรวจรายได้ที่ผู้บังคับบัญชาเห็นเป็นการ
สมควรที่จะไม่ให้ผู้ตรวจแต่งเครื่องแบบข้าราชการเป็นการเฉพาะราย
ก็ให้ระบุในหนังสือนำตัวไว้ด้วย

ก่อนที่จะทำการตรวจ ผู้ตรวจจะต้องแสดงบัตรประจำตัวและ
หนังสือนำตัวให้ผู้รับการตรวจทราบก่อนว่าตน เป็น เจ้าพนักงานที่

ถูกต้อง แล้วจึงลงมือทำการตรวจสอบได้

การตรวจ
และยึดบัญชี
เอกสาร

ข้อ 44 ในการตรวจ ผู้ตรวจจะต้องลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีไว้ เป็นสำคัญในสมุดบัญชีหรือเอกสารที่ตรวจ และแสดงข้อความไว้ด้วยว่าตนได้ตรวจเสร็จแล้ว หรือถ้ามีสมุดบัญชีหรือเอกสารหรือตราสารที่จะต้องยึดมาทำการตรวจสอบ ณ สำนักงานผู้ตรวจ ก็ให้ผู้ตรวจออกไปรับตราสารและหลักฐานต่าง ๆ ตามแบบที่กรมสรรพากรกำหนด ให้ผู้รับตรวจหรือผู้ทรงตราสารยึดถือไว้เป็นหลักฐานด้วย พร้อมทั้งให้ผู้รับตรวจหรือผู้ทรงตราสารลงลายมือชื่อรับรองว่า สมุดบัญชีหรือเอกสารนั้น ๆ เป็นของตน เว้นแต่ในกรณีมีสมุดบัญชีหรือเอกสาร เป็นจำนวนมาก ก็ให้อยู่ในดุลพินิจของ เจ้าพนักงานผู้ตรวจ ว่าควรจะได้ลงลายมือชื่อในบัญชีเอกสารใดบ้าง ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงความสำคัญและประโยชน์ของบัญชีเอกสารนั้นว่ามีมากน้อยเพียงใด

ข้อ 45 ในการตรวจผู้ตรวจจะต้องทำการตรวจโดยสุภาพและระมัดระวังอย่าให้ เป็นที่เดือดร้อนหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้รับตรวจจน เกินความจำเป็น

ข้อ 46 เมื่อทำการตรวจสอบเสร็จแล้ว เจ้าพนักงานผู้ตรวจจะต้องทำใบแสดงการตรวจสอบการปฏิบัติ เกี่ยวกับการ เสียภาษีอากร ตามแบบท้ายระเบียบนี้จำนวน 2 ฉบับ มอบให้ผู้รับตรวจหนึ่งฉบับ ส่วนอีกฉบับหนึ่งให้นำติดสำนวนการตรวจสอบ เว้นแต่กรณีจำเป็น ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งการ เป็นอย่างอื่นได้

ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจ เสนอผลการออกตรวจสอบการปฏิบัติ เกี่ยวกับภาษีอากรให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจออกคำสั่งทราบในวันนั้น หรืออย่างช้าในวันแรกที่เปิดทำการตามปกติ

หมวด 7

การตรวจค้นหรือยึดบัญชีเอกสาร

ทางปฏิบัติ
ในการ
ออกตรวจ
ค้น

ข้อ 47 การขออนุมัติตรวจค้นหรือยึดบัญชีเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีอากรรายได้ออกตรวจค้น จะต้องสืบสวนให้ทราบแน่ชัดว่าผู้นั้นมีเจตนาจะหลีกเลี่ยงภาษีอากร เช่น ทำบัญชี 2 ชุด หรือมีเจตนายื่นแบบแสดงรายการ เป็นเท็จหรือไม่ยื่นแบบแสดงรายการ เป็นต้น มิให้เจ้าพนักงานทำการตรวจค้นโดยพร่ำเพรื่อ ในการทำการตรวจค้นให้พึงถือเป็นราชการลับตั้งแต่ขั้นสืบสวน ขึ้นประมวลหลักฐาน ขึ้นวิจัยแบบตลอดจนขั้นตอนอื่น ๆ จนกระทั่งทำการตรวจค้นและได้เสนอผลการตรวจค้นต่อผู้บังคับบัญชาตามระ เียบยแล้ว

ข้อ 48 ผู้ออกตรวจค้นจะต้องแต่งเครื่องแบบข้าราชการ เว้นแต่การตรวจค้นรายได้อันผู้บังคับบัญชามีอำนาจลงนามในคำสั่งให้ตรวจค้น เห็น เป็นการสมควรที่จะไม่ให้ผู้ออกตรวจค้นแต่ง เครื่องแบบข้าราชการ เพื่อ เป็นผลดีและประโยชน์ในการตรวจค้น เป็นการเฉพาะราย ให้ระบุในคำสั่งให้ตรวจค้นไว้ด้วย

ในการตรวจค้นจะต้องนำบัตรประจำตัวข้าราชการและคำสั่งให้ตรวจค้น ไปแสดงกับ เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ที่จะทำการตรวจค้นทุกครั้ง

เจ้าพนักงานที่จะทำการตรวจค้นนั้นจะต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 นาย โดยมีข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 5 ขึ้นไปเป็นหัวหน้าคณะ

คำสั่งให้ตรวจค้นให้จัดทำตามแบบท้ายระเบียบนี้ โดยจัดทำเป็น 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 ให้นำไปแสดงกับผู้ครอบครองสถานที่ที่ระบุไว้ในคำสั่งให้ตรวจค้น เสร็จแล้วในนำติดสำนวนการตรวจสอบ ฉบับที่ 2 นำติดสมุดคำสั่งภายหลังจากตรวจค้น เสร็จ

สิ้นแล้ว ฉบับที่ 3 นำติดสำนวนการตรวจสอบ

การตรวจ
ค้นและยึด
บัญชี เอกสาร
หลักฐาน

ข้อ 49 ก่อนลงมือตรวจค้น เจ้าพนักงานผู้เป็นหัวหน้าคณะจะต้องแจ้งความประสงค์ในการตรวจค้นให้ผู้ประกอบการค้าหรือเจ้าของหรือคนอยู่ในนั้นหรือผู้รักษาสถานที่ทราบ เสียก่อนและจะต้องแจ้งความบริสุทธิ์ให้บุคคลดังกล่าวทราบด้วยว่า เจ้าพนักงานมิได้นำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ผิดกฎหมายซุกซ่อนไปด้วยแต่อย่างใด ทั้งนี้ให้บันทึก เป็นหลักฐานด้านหลังของคำสั่งให้ตรวจค้นที่นำไปแสดงไว้ด้วย

ข้อ 50 การตรวจค้นให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ให้ทำการตรวจค้นต่อหน้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ไม่อยู่ให้ไปตามตัวมา แต่ถ้าไม่สามารถตามตัวได้ให้คนอยู่ในนั้น เป็นผู้ดำเนินการตรวจค้น

ในกรณีไม่สามารถปฏิบัติตามวรรคแรกได้ให้แจ้งตำรวจท้องที่นั้น ๆ ทราบเพื่อเป็นพยานหรือให้ออกหมายค้น แล้วแต่กรณี

(2) ให้ทำการตรวจค้นให้ละเอียดถี่ถ้วน อย่าให้บัญชีเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับภาษีอากรหรือสันนิษฐานว่า เกี่ยวกับภาษีอากรหลงเหลือหลงตาไปได้ ทั้งนี้ ผู้ทำการตรวจค้นจะต้องมีปฏิภาณไหวพริบทั้งรู้ว่า เอกสารเกี่ยวกับภาษีอากรจะเก็บไว้ที่ใดและสมควรจะยึดเอกสารชิ้นใดมาทำการตรวจสอบบ้าง

(3) ให้ทำการตรวจค้นโดยสุภาพ พยายามไม่ให้เกิดความเสียหายหรืออุปสลายซึ่งทรัพย์สินของผู้ถูกตรวจค้น และไม่ขัดขวางการประกอบธุรกิจจนเกินความจำเป็น

ข้อ 51 ให้ผู้ตรวจค้นแยกบัญชีเอกสารที่ยึดมาทำการตรวจสอบไว้เป็นสัดส่วน และออกใบรับตราสารและหลักฐานต่าง ๆ ตามแบบที่กรมสรรพากรกำหนดโดยแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับบัญชีเอกสารที่จะยึดมาทำการตรวจสอบใบรับให้ทำเป็น 3 ฉบับ ฉบับที่ 1

คิดสำนวนการตรวจสอบ ฉบับที่ 2 มอบให้ผู้รับการตรวจค้นหรือ
ผู้นำให้ทำการตรวจค้นฉบับที่ 3 ติดไว้กับต้นเล่ม

บัญชีเอกสารที่ยึดมานั้น ผู้ตรวจและผู้รับการตรวจจะ
ต้องลงชื่อไว้เป็นหลักฐานว่า เป็นบัญชีและ เอกสารที่ยึดไปจาก
สถานที่นั้นจริง เว้นแต่กรณีมีบัญชีและ เอกสารที่ยึด เป็นจำนวนมาก
ก็ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าคณะ ที่จะลงนามและให้ลำดับ เลขที่
ในบัญชีเอกสารใดบ้าง ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงความสำคัญและ
ประโยชน์ของบัญชีเอกสารนั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด

ในกรณีไม่มีผู้นำให้ทำการตรวจค้น ก่อนที่จะนำบัญชี
เอกสารที่ตรวจค้นหรือยึดได้กลับสำนักงาน ให้แจ้งตำรวจท้องที่
เพื่อลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ 52 ถ้าไม่สามารถดำเนินการตรวจค้นให้แล้วเสร็จในวันนั้น
ให้แจ้งตำรวจท้องที่เพื่อให้ดำเนินการอายัดหลักฐานที่ตรวจค้นไม่
แล้วเสร็จไว้ก่อน แล้วดำเนินการตรวจค้นในวันแรกที่เปิดทำการ
ตามปกติ

การปฏิบัติ
เมื่อทำการ
ตรวจค้น
เสร็จ

ข้อ 53 เมื่อทำการตรวจค้นเสร็จแล้วให้ออกใบแสดงการตรวจ
ตามแบบที่กรมสรรพากรกำหนด โดยมอบให้ผู้รับการตรวจค้น 1
ฉบับ นำติดสำนวนตรวจสอบ 1 ฉบับ พร้อมทั้งให้ทำบันทึกผลการ
ตรวจค้น โดยมีความสำคัญที่ควรจะบันทึกไว้ให้ปรากฏดังนี้

(1) ก่อนลงมือตรวจค้น เจ้าพนักงานได้แสดงคำสั่ง
ตรวจค้นให้ผู้รับการตรวจค้นดูแล้ว พร้อมกับได้แสดงบัตรประจำตัว
ผู้ทำการตรวจค้นทุกคน นอกจากนี้ก่อนทำการตรวจค้น เจ้าพนักงาน
ได้แสดงความบริสุทธิ์แล้ว ผู้รับการตรวจค้นยินยอมให้ทำการตรวจ
ค้นได้

(2) ในบันทึกการตรวจค้นจะต้องให้ปรากฏชื่อผู้รับการ
ตรวจค้นหรือผู้นำให้ทำการตรวจค้นไว้ให้ชัดเจน

(3) ได้ทำการตรวจค้นตั้งแต่เวลาใด แล้วเสร็จเวลาใด การตรวจค้นมีปัญหาหรืออุปสรรคประการใดบ้าง

(4) หากพบ เอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวข้องกับภาษีอากร ให้บันทึกว่าพบ ณ ที่ใด อยู่ในลักษณะอย่างไร ปิดบังซ่อนเร้นไว้หรือไม่ประการใด หรือผู้รับ การตรวจค้นได้นำมามอบให้ เจ้าพนักงานด้วยตนเอง

(5) กรณีที่ได้ยึดบัญชีเอกสารใด ก็ให้บันทึกสรุปรายการบัญชีและ เอกสารหลักฐานที่ยึดมานั้นด้วย

(6) เมื่อ เสร็จการตรวจค้นจะต้องบันทึกให้ปรากฏว่าเจ้าพนักงานได้แสดงความบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ในบันทึกจะต้องให้ปรากฏว่า เจ้าพนักงานมิได้ทำให้เกิดความเสียหายหรือบุบสลายซึ่งทรัพย์สินของผู้ถูกตรวจค้น หรือ เป็นการขัดขวางการประกอบธุรกิจตามปกติจนเกินความจำเป็น และรับรองว่าข้อความในบันทึกตรงตามข้อเท็จจริงทุกประการ

ข้อ 54 เมื่อกลับถึงสำนักงานให้เจ้าพนักงานผู้ไปทำการตรวจค้น เสนอผลการตรวจค้นให้ผู้บังคับบัญชาลงนามในคำสั่งให้ตรวจค้นทราบ ในวันที่ทำการตรวจค้น หรืออย่างช้าในวันแรกที่เปิดทำการปกติ

ข้อ 55 เมื่อได้ออกตรวจค้นและยึดบัญชีเอกสารมาเพื่อทำการตรวจสอบตามคำสั่งตรวจค้นแล้ว เพื่อให้การตรวจสอบและประเมิน เรียกเก็บภาษี เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผน ให้แจ้งทงเบียงกลาง และให้ออกหมายเรียกตรวจสอบทุกราย

การขอคืน
บัญชี เอกสารยึด
มาทำการตรวจ
สอบ

ข้อ 56 ในระหว่างการตรวจสอบผู้เสียภาษีรายที่ได้ทำการตรวจค้นและยึดบัญชีเอกสารหลักฐานมาทำการตรวจสอบ หากผู้เสียภาษี มีความจำเป็นที่จะขอคืนบัญชีเอกสารหลักฐานบางอย่างชั่วคราว ให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ เสนอหัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานนั้น พิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

บทเฉพาะกาล

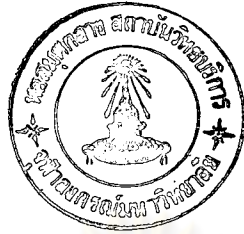
ในกรณีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมสรรพากรกระทรวงการคลัง พ.ศ. 2525 ยังมีได้ประกาศใช้บังคับ หรือประกาศใช้บังคับแล้ว แต่อยู่ระหว่างการจัดวางอัตราค่าส่งและการบริหารหน่วยงานยังไม่สำเร็จเต็มรูป เพื่อให้การบริหารการตรวจสอบภาษีอากรหรือการตรวจสอบภาษีอากรต้องชะงักลงหรือล่าช้า ซึ่งอาจเสียหายแก่ราชการได้ จึงให้ใช้ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการตรวจสอบภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2525 สำหรับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจสอบภาษีอากรที่ยังค้างอยู่หรือจะดำเนินการต่อไปด้วย

สั่ง ณ วันที่ 27 เมษายน 2525

พนัส ลิ้มเสถียร

อธิบดีกรมสรรพากร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ระเบียบกรมสรรพากร

ว่าด้วยการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้าง

พ.ศ. 2526

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระเบียบกรมสรรพากร

ว่าด้วยการ เร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้าง พ.ศ. 2526

เพื่อให้การ เร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างตามประมวลรัษฎากร เป็นไปโดยเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ กรมสรรพากรจึงวางระเบียบปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการ เร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้าง พ.ศ. 2526"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2526 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกบรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสืออื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดในระเบียบนี้ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ให้อธิบดีกรมสรรพากรเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด 1

ข้อความทั่วไป

ข้อ 5 ในระเบียบนี้

"อำเภอ" หมายความว่ารวมถึง กิ่งอำเภอหรือ เขตตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครด้วย

"จังหวัด" หมายความว่ารวมถึง กรุงเทพมหานครด้วย

"หน่วยจัดเก็บ" หมายความว่าถึง สำนักงานสรรพากรอำเภอ หรือกองคลังกรมสรรพากร

"หน่วยเร่งรัด" หมายความว่าถึง สำนักงานสรรพากรอำเภอ หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัด หรือหน่วยงานอื่นที่กรมสรรพากรมอบหมาย

"หน่วยควบคุม" หมายความว่าถึง สำนักงานสรรพากรจังหวัด สำนักงานสรรพากรกรุงเทพมหานคร หรือหน่วยงานอื่นที่กรมสรรพากรมอบหมาย

"เจ้าพนักงาน" หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกรมสรรพากร และให้หมายความรวมถึงข้าราชการซึ่งมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา 12 และมาตรา 12 ตริ แห่ง

ประมวลรัษฎากร

"ภาษีอากร" หมายความว่า ภาษีอากรที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากรและหรือรายได้อื่นที่กรมสรรพากรมีหน้าที่จัดเก็บ และให้หมายความรวมถึง เงินรายได้ขององค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จัดเก็บควบคู่กับภาษีอากรด้วย

"ภาษีอากรค้าง" หมายความว่า ภาษีอากรที่ต้องเสียหรือนำส่งตามประมวลรัษฎากรและหรือรายได้อื่นที่กรมสรรพากรมีหน้าที่จัดเก็บ เมื่อถึงกำหนดชำระแล้วมิได้เสียหรือนำส่ง

"ผู้ค้างภาษีอากร" หมายความว่า ผู้ต้องรับผิดชอบเสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากร

"ใบแจ้งภาษีอากร" หมายความว่า รวมถึง หนังสือแจ้งการประเมิน คำสั่งให้เสียภาษีอากร หนังสือแจ้งการค้างชำระภาษีอากร และหรือหนังสืออื่นใดที่สั่งให้เสียหรือนำส่งภาษีอากร

"การเร่งรัด" หมายความว่า การปฏิบัติการใด ๆ จนถึงที่สุดเพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากรค้าง

หมวด 2

การจัดทำทะเบียนคุม

ข้อ 6 ใบแจ้งภาษีอากรฉบับใด เมื่อถึงกำหนดเวลาชำระแล้วไม่ได้ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วน ให้หน่วยจัดเก็บ เว้นกองคลัง กรมสรรพากร จัดทำสำเนาใบแจ้งภาษีอากรเพื่อตั้ง เป็นสำนวนการ เร่งรัดแยกตามรายชื่อผู้ค้างภาษีอากร

ในกรณีที่ได้รับใบแจ้งภาษีอากรรายเดียวกันแต่ต่างวาระกันให้นำไปรวมไว้เป็นสำนวนเดียวกัน

ข้อ 7 เมื่อดำเนินการตามข้อ 6 แล้ว ให้จัดทำทะเบียนคุมสำนวนการ เร่งรัดแต่ละปีงบประมาณตามแบบท้ายระเบียบนี้ สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เรื่องที่อยู่ในระหว่างทำการเร่งรัด
- (2) เรื่องที่ขอให้ช่วยทำการเร่งรัดจัดเก็บหนี้ภาษีอากร

- (3) เรื่องที่ค้างท้องที่ให้ช่วยทำการ เร่งรัดจัด เก็บหนี้ภาษีอากร
- (4) เรื่องที่อยู่ระหว่างอุทธรณ์การประเมิน
- (5) เรื่องที่โอนสำนวนการเร่งรัดไปให้จังหวัดดำเนินการ
- (6) เรื่องที่ได้รับอนุมัติให้จำหน่ายออกจากบัญชีลูกหนี้ค่าภาษีอากรแล้วและ

ยังไม่ขาดอายุความใช้สิทธิเรียกร้อง (ให้ใช้แบบตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจำหน่ายหนี้ภาษีอากร พ.ศ. 2520)

- (7) เรื่องที่ดำเนินการเร่งรัด เสร็จสิ้นแล้ว

ข้อ 8 สำนวนการเร่งรัดภาษีอากรค้างที่เสร็จสิ้นแล้ว ให้เก็บรักษาไว้ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเก็บรักษาและการทำลาย เอกสารในราชการกรมสรรพากร พ.ศ. 2518

ข้อ 9 ให้หน่วยควบคุมตามระเบียบนี้จัดทำทะเบียนคุมสำนวนการเร่งรัดในรายที่มีหน้าที่ต้องทำการเร่งรัด เช่นเดียวกับหน่วยจัดเก็บ

หมวด 3

ขั้นตอนและวิธีการ เร่งรัด

ข้อ 10 เมื่อพ้นกำหนด 15 วันนับแต่วันที่หน่วยจัดเก็บได้รับใบแจ้งภาษีอากรแล้ว เฉพาะรายที่มีภาษีอากรค้างตั้งแต่ 1 แสนบาทขึ้นไป ให้จัดทำหนังสือแจ้งตามแบบท้ายระเบียบนี้ให้ลูกหนี้ค่าภาษีอากรนำเงินไปชำระภายในกำหนดเวลาตามใบแจ้งภาษีอากร และสำเนาใบแจ้งภาษีอากรทุกฉบับ แนบไปให้ลูกหนี้ค่าภาษีอากรทราบด้วย

การส่งหนังสือแจ้งความรวดเร็วแรก ให้นำส่งโดยไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือจะนำส่งโดยวิธีอื่นตามมาตรา 8 แห่งประมวลรัษฎากรก็ได้

ข้อ 11 เมื่อพ้นกำหนดชำระเงินตามใบแจ้งภาษีอากรแล้วผู้ค้างภาษีอากรยังไม่นำเงินมาชำระ ให้จัดทำหนังสือเตือนให้นำเงินไปชำระตามแบบ ก.ส.12 โดยเร็ว ทั้งนี้ต้องให้เวลาผู้ค้างภาษีอากรนำเงินมาชำระภายใน 15 วัน นับแต่วันได้รับหนังสือเตือน

การส่งหนังสือเตือนตามวรรคแรก ให้นำส่งโดยไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือจะให้เจ้าพนักงานนำไปส่งก็ได้ เว้นแต่รายใดที่มีจำนวนภาษีอากรค้างรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ 1 ล้าน

บาทขึ้นไป ให้เจ้าพนักงานนำไปส่งด้วยตนเอง

ถ้านำส่งโดยวิธีดังกล่าวไม่ได้ก็ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 8 แห่งประมวลรัษฎากร มาใช้บังคับ

ข้อ 12 เมื่อครบกำหนดเวลาให้นำเงินมาชำระภาษีอากรค้างตามหนังสือเดือนใน ข้อ 11 แล้ว ให้เจ้าพนักงานปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) กรณีผู้ค้างภาษีอากรมาพบตามกำหนด เวลาและมีความประสงค์จะขอ ผ่อนชำระก็ให้ปฏิบัติตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการขอผ่อนชำระภาษีอากร
- (2) กรณีผู้ค้างภาษีอากรขอชำระภาษีอากรเพียงบางส่วน ให้เจ้าพนักงาน บันทึกถ้อยคำและรายการทรัพย์สินไว้เป็นหลักฐาน พร้อมกับรับชำระภาษีอากรไว้ก่อน
- (3) กรณีผู้ค้างภาษีอากรไม่มาพบตามวัน เวลาที่กำหนดไว้หรือมาพบแต่ไม่ ยินยอมชำระ ให้เจ้าพนักงานบันทึกเหตุผลไว้เป็นหลักฐานแล้วจัดทำหนังสือ เดือนให้นำเงินมา ชำระหนี้อีกฉบับหนึ่ง โดยให้เจ้าพนักงานนำส่งด้วยตนเองหรืออยู่ในดุลพินิจของ เจ้าพนักงาน ที่จะนำส่งตามมาตรา 8 แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ ต้องให้ระยะเวลาห่างจากวันที่ผู้ค้าง ภาษีอากรรับหนังสือ เดือนครั้งแรกตามข้อ 11 ไม่น้อยกว่า 30 วัน และให้นำใบตอบรับหนังสือ เดือนทั้ง 2 ครั้งมาไว้ในสำนวนการ เร่งรัดด้วย

เมื่อดำเนินการตามวรรคแรกแล้วให้จัดทำ ภ.ส.16 (รายงานแสดงการ เร่งรัดหนี้ ภาษีอากรค้าง) แล้วให้เจ้าพนักงานออกไปทำการสอบสวนทรัพย์สินต่อไป

ข้อ 13 ภายในกำหนดเวลา 30 วัน นับแต่วันพ้นกำหนดให้ชำระ เงินตามหนังสือ เดือนในข้อ 11 แล้ว ปรากฏว่าผู้ค้างภาษีอากรไม่นำ เงินมาชำระหรือ นำเงินมาชำระไม่ครบ ถ้วน ให้เจ้าพนักงานดำเนินการตามที่เห็นสมควรดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือถึงสำนักงานที่ดินอำเภอหรือสำนักงานที่ดินจังหวัดอัน เป็น ภูมิลำเนาของผู้ค้างภาษีอากรหรือกรมที่ดิน เพื่อขอทราบการถือครองหรือถือกรรมสิทธิ์ใน อสังหาริมทรัพย์ของผู้ค้างภาษีอากร พร้อมทั้งขอความร่วมมือให้ระงับการทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์นั้น ๆ (ถ้ามี) ด้วย

(2) มีหนังสือถึงหน่วยราชการใด ๆ ซึ่งมีหน้าที่จดทะเบียน เกี่ยวกับ อสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่น เช่น ที่ว่าการอำเภอ

กองทะเบียนกรมตำรวจ กรมเจ้าท่า สำนักงานทะเบียนเครื่องจักรกลาง และหรือกรม
โรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ฯลฯ เพื่อเป็นหลักฐานในข้อสันนิษฐานว่า
ทรัพย์สินนั้น เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ค้างภาษีอากร พร้อมทั้งขอความร่วมมือให้ระงับการดำเนิน
กรรมใด ๆ เกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์นั้น (ถ้ามี) ด้วย

(3) ในกรณีที่สืบทราบว่าผู้ค้างภาษีอากรถือหุ้นหรือ เป็นหุ้นส่วนในนิติบุคคล
ใด ให้มีหนังสือสอบถามไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทอัน เป็นภูมิลำเนาของนิติบุคคลนั้น
เพื่อขอทราบจำนวนหุ้นที่ถือและการชำระมูลค่าหุ้นหรือจำนวน เงินที่ลงทุนในนิติบุคคลนั้น

(4) ในกรณีที่ผู้ค้างภาษีอากร เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ทำหนังสือ
ถึงนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทขอสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนและบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น
จำนวนหุ้นที่ถือ มูลค่าของหุ้น และเงินมูลค่าหุ้นที่ค้างชำระ ตลอดจนหุ้นส่วนผู้ไม่จำกัดความ
รับผิดชอบ และขอให้ระงับการโอนจำหน่ายหุ้นให้แก่บุคคลภายนอกหรือแก้ไข เปลี่ยนแปลงหุ้น
ส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้มีอำนาจ และรวมถึงการขอให้ระงับการจดทะเบียน เสร็จสิ้นการ
ชำระบัญชีไว้ก่อน

(5) ขอสำเนาแบบแสดงรายการ บัญชีทำการ บัญชีกำไรขาดทุน และ
งบดุลของนิติบุคคลนั้นในรอบปีสุดท้ายที่ยื่นไว้มาประกอบการพิจารณา

(6) ทำการสอบสวนทรัพย์สินโดยวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร เมื่อดำเนินการ
การตาม (1) หรือ (2) แล้วปรากฏว่าผู้ค้างภาษีอากรมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินจริงก็ให้เสนอ
ผู้มีอำนาจเพื่อออกคำสั่งยึดหรืออายัดตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร ต่อไป

ข้อ 14 การสอบสวนเกี่ยวกับทรัพย์สินให้เจ้าพนักงานพยายามทำการสอบสวนให้
ถึงตัวผู้ค้างภาษีอากรทุกราย โดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) กรณีสอบสวนทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรให้ดำเนินการดังนี้

(ก) สอบสวนทรัพย์สินทั้งหมดของผู้ค้างภาษีอากรโดยไม่คำนึงถึงว่า
ทรัพย์สินนั้นจะยึด อายัด หรือขายทอดตลาดตามกฎหมายได้หรือไม่

การสอบสวนทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้นได้แก่การสอบสวนทรัพย์สินประเภท
เงินสด เงินฝากธนาคาร บัญชีเงินฝากต่าง ๆ หุ้น เครื่องประดับที่มีมูลค่า ลูกหนี้ เจ้าหนี
ลิขสิทธิ์ หรือสิทธิต่าง ๆ ของผู้ค้างภาษีอากร ทั้งนี้ ให้รวมตลอดถึง เครื่องจักรต่าง ๆ สินค้า

และวัดฤทธิยาลา

(ข) บันทึกรายการทรัพย์สิน จำนวน ราคาของทรัพย์สิน และรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์หรือไม่ จำนำหรือจำนองไว้กับใคร เป็นจำนวนเท่าใด ไว้ในแบบ ภ.ส.16 (รายงานแสดงการเร่งรัดหนี้ภาษีอากร)

(ค) บันทึกสภาพความเป็นอยู่ของผู้ค้างภาษีอากร เช่น อาชีพ รายได้ ผู้อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู

(2) กรณีไม่สามารถสอบสวนทรัพย์สินจากผู้ค้างภาษีอากรได้ ให้ดำเนินการดังนี้

(ก) ทำการสอบสวนทรัพย์สินจากญาติหรือบุคคลในครอบครัวที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ค้างภาษีอากร

(ข) ทำการสอบสวนทรัพย์สินจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือนายจ้าง

(ค) ทำการสอบสวนทรัพย์สินจากบุคคลใด ๆ ที่จะเป็นประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากรต่าง

(3) กำหนดเวลาการสอบสวนทรัพย์สินให้กระทำให้แล้วเสร็จภายใน 120 วัน นับแต่วันครบกำหนดให้นำเงินมาชำระตามหนังสือเดือนในข้อ 11 หรือนับแต่วันที่จังหวัดรับสำนวนการเร่งรัดรายนั้น ๆ มาดำเนินการ สำหรับผู้ค้างภาษีอากรรายที่ค้างชำระตั้งแต่ 1 แสนบาทขึ้นไป ถ้าไม่สามารถสอบสวนทรัพย์สินให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ขอขยายระยะเวลาสอบสวนทรัพย์สินได้เป็นคราว ๆ โดยปฏิบัติดังนี้

(ก) กรณีสำนักงานสรรพากรอำเภอ (เขต) มีหน้าที่เร่งรัดจัดเก็บให้ขออนุมัติต่อสรรพากรจังหวัด

(ข) กรณีสำนักงานสรรพากรจังหวัดมีหน้าที่เร่งรัดจัดเก็บ

- กรุงเทพมหานคร ให้ขออนุมัติต่ออธิบดีกรมสรรพากร
- จังหวัดอื่น ให้ขออนุมัติต่อสรรพากรเขต

ข้อ 15 เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนทรัพย์สิน เจ้าพนักงานจะออกหมายเรียกผู้ต้องรับผิดชอบชำระภาษีอากรค้างหรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะ เป็นประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากรค้างมาให้ถ้อยคำและหรือให้นำบัญชีเอกสารหรือหลักฐานอื่นมา เพื่อทำการตรวจ

สอบ และหรือออกคำสั่งให้ทำการตรวจค้น แล้วแต่กรณี ก็ได้

การออกหมาย เรียกหรือคำสั่งให้ทำการตรวจค้น ให้ปฏิบัติตามระเบียบกรมสรรพากร ว่าด้วยการออกคำสั่งทำการตรวจค้นหรือยึด เพื่อการ เร่งรัดภาษีอากรค้าง และคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.1538/2525 เรื่องวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจค้นและออกหมาย เรียกตาม มาตรา 12 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 16 ผู้ค้างภาษีอากรรายใดมีภาษีอากรค้างตั้งแต่ 1 ล้านบาทขึ้นไป สำหรับ กรุงเทพมหานคร หรือตั้งแต่ 1 แสนบาทขึ้นไป สำหรับจังหวัดอื่น หรือรายที่มีปัญหาในการ เร่งรัด ให้สมุหบัญชีอำเภอหรือสรรพากรจังหวัดทำการควบคุมการ เร่งรัดโดยใกล้ชิด

ข้อ 17 ภาษีอากรค้างรายใดมีปัญหาไม่อาจจะดำเนินการให้เสร็จสิ้นได้ ให้ สรรพากรจังหวัดนั้นรายงานอธิบดีกรมสรรพากร เพื่อพิจารณาสั่งการโอนสำนวนการ เร่งรัด ให้สรรพากรเขตรับไปดำเนินการ เร่งรัดจัด เก็บ เป็นกรณีพิเศษ เฉพาะรายก็ได้

ข้อ 18 เมื่อทำการสอบสวนทรัพย์สินแล้วปรากฏว่าผู้ค้างภาษีอากรมีกรรมสิทธิ์ใน ทรัพย์สินหรือมีสิทธิ เรียกร้องต่อบุคคลใด ให้เจ้าพนักงานทำรายงานเสนอผู้มีอำนาจตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร เพื่อสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินและสิทธิ เรียกร้องของผู้ค้างภาษีอากร ภายในกำหนดเวลา 10 วัน นับแต่วันที่สอบสวนทรัพย์สินเสร็จ

วิธีการยึดหรืออายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการยึดหรืออายัด ทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร และคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท. 1497/2525 เรื่อง วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดทรัพย์สินตามมาตรา 12 แห่งประมวล- รัษฎากร

ข้อ 19 เมื่อได้ทำการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้รับอนุมัติให้ทำการยึดหรืออายัด เสร็จสิ้นแล้ว ให้ดำเนินการขออนุมัติขายทอดตลาดภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ทำการยึดหรือ อายัด เสร็จสิ้นลงนั้น เว้นแต่มีกรณีที่ไม้อาจขายทอดตลาดได้

การขายทอดตลาดให้ปฏิบัติตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการขายทอดตลาด ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 20 กรณีผู้ค้างภาษีอากรมีพฤติการณ์ส่อเจตนาหลีกเลี่ยงการชำระภาษีอากร เช่น ย้ายภูมิลำเนาไปในที่ต่าง ๆ ยักย้ายถ่ายเททรัพย์สิน ให้สรรพากรจังหวัดรวบรวมหลักฐาน

แล้วรายงานกรมสรรพากรเพื่อดำเนินคดีทางศาลต่อไปโดยเร็วที่สุด

ข้อ 21 ในระหว่างการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้าง

(1) หากปรากฏว่าผู้ค้างภาษีอากรถูกเจ้าหน้าที่รายอื่นดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีทางแพ่งหรือคดีล้มละลาย ให้เจ้าพนักงานรีบดำเนินการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรโดยด่วน

(2) หากปรากฏว่าเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินอย่างใดของผู้ค้างภาษีอากรไว้แล้ว ให้หน่วยเร่งรัดรายงานจังหวัดหรือกรมสรรพากร แล้วแต่กรณีเพื่อดำเนินการขอเข้าเฉลี่ยหนี้ในทรัพย์สินหรือเงินที่ขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นโดยด่วน

(3) ปรากฏว่าผู้ค้างภาษีอากรถูกฟ้องคดีล้มละลายและศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว ให้หน่วยงานเร่งรัดรายงานจังหวัดหรือกรมสรรพากร แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการขอรับชำระหนี้โดยด่วน

ข้อ 22 เมื่อคณะกรรมการจัดการขายทอดตลาดได้ทำการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ยึดไว้และนำเงินชำระภาษีอากรค้างแล้ว หากยังมีภาษีอากรค้างอยู่อีกให้ดำเนินการเร่งรัดจัดเก็บตามระเบียบต่อไป

ข้อ 23 ในการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้าง ถ้าปรากฏว่าผู้ค้างภาษีอากรย้ายภูมิลำเนาหรือมีทรัพย์สินอยู่ในเขตอำเภออื่น ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอให้ช่วยเร่งรัดจัดเก็บหนี้ภาษีอากร โดยแนบสำเนา ภ.ส.16 (รายงานแสดงการเร่งรัดหนี้ภาษีอากร) ไปด้วย อย่างไรก็ตามอำเภอต้นทางยังมีหน้าที่รับผิดชอบในการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างต่อไปจนถึงที่สุด

ข้อ 24 การเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างระหว่างพิจารณาอุทธรณ์

(1) กรณีผู้ค้างภาษีอากรรายใดมิได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ทุเลาการชำระภาษีอากร ให้เจ้าพนักงานรีบติดตามทวงถามผลการพิจารณาอุทธรณ์โดยกระชั้นชิดและทำการเร่งรัดจัดเก็บให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว โดยให้ทำการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ให้หมดทุกราย ถ้ารายใดเห็นสมควรขายทอดตลาดได้ให้เสนอผู้มีอำนาจออกคำสั่งพิจารณาสั่งขายทอดตลาดต่อไป

(2) กรณีผู้ค้างภาษีอากรรายใดค้างภาษีอากรอยู่โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดี

กรมสรรพากรให้ดูแลการชำระภาษีอากรไว้ก่อนจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เจ้าพนักงานสอดส่องดูแลโดยใกล้ชิด ถ้าหากรายใดมีพฤติการณ์ไม่น่าไว้วางใจส่อให้เห็นว่าจะเกิดการเสียหายแก่ทางราชการถ้าการพิจารณาอย่างคงล่ำซำ ให้รีบแจ้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทราบ เพื่อขอให้รีบวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์เป็นกรณีรีบด่วนที่สุด

(3) กรณีผู้ค้างภาษีอากรรายใดอุทธรณ์เฉพาะประเด็นยอดหรืองด เบี้ยปรับเงินเพิ่ม ให้ทำการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรไปก่อน ส่วน เบี้ยปรับเงินเพิ่มให้ดำเนินการตามนัย (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

(4) ให้หน่วยควบคุมจัดทำหนังสือติดตามทวงถามผลการพิจารณาอุทธรณ์ทุกระยะ 6 เดือน และสำเนาให้กองบริหารงานเร่งรัดภาษีอากรค้างทราบด้วย

ข้อ 25 การเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างจากบุคคลธรรมดา

(1) กรณีสามีและภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ซึ่งสามีมีหน้าที่รับผิดชอบในการยื่นรายการเสียภาษีอากร ถ้ามีภาษีอากรค้างชำระให้แจ้งให้ภริยาทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน ภริยาต้องร่วมรับผิดชอบเสียภาษีอากรที่ค้างชำระ ให้ทำการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างจากภริยาตามนัยมาตรา 57 ดรี แห่งประมวลรัษฎากร เว้นแต่ภาษีอากรค้างที่เกิดจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(1) และเข้าลักษณะตามมาตรา 57 เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร

(2) กรณีผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามประมวลรัษฎากรมิได้หักหรือนำส่งหรือหักแต่นำเงินส่งไม่ครบถ้วน ให้ทำการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างจากผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายนั้น ตลอดจนยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากรได้

(3) กรณีผู้ค้างภาษีอากรเป็นผู้เยาว์ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือผู้อยู่ในต่างประเทศ ให้เร่งรัดหรือทวงหนี้ภาษีอากรจากผู้แทนโดยชอบธรรมผู้นับถือ ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการกิจการอันก่อให้เกิดเงินได้พึงประเมินนั้นแล้วแต่กรณี หากบุคคลดังกล่าวไม่ยอมชำระ ให้ทำการยึดอายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรดังกล่าวได้

(4) กรณีผู้ค้างภาษีอากรถึงแก่ความตายก่อนที่จะชำระภาษีอากรค้าง ให้เจ้าพนักงานทำการสอบสวนให้ได้ความก่อนว่า ผู้ตายได้ตายลงเมื่อใด ใครเป็นผู้จัดการมรดก ใครเป็นทายาทหรือผู้ใด เป็นผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วจึงให้ทำการเร่งรัดภาษีอากรค้างไปยังบุคคลเหล่านั้น หากอยู่ในระหว่างการร้องขอต่อศาลให้มีการจัดตั้งผู้จัดการ

การมรดกก็ให้คอยติดตามดูคำสั่งศาล เมื่อศาลมีคำสั่งตั้งผู้ใด เป็นผู้จัดการมรดก ก็ให้ทำการเร่งรัดไปยังบุคคลนั้น หากบุคคลดังกล่าวไม่ยอมชำระให้ดำเนินการดังนี้

(ก) ในกรณีที่กองมรดกของผู้ตายยังมีได้แบ่ง ให้ทำการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของกองมรดกได้

(ข) ในกรณีที่กองมรดกของผู้ตายได้แบ่งไปยังทายาทแล้ว ให้รายงานกรมสรรพากร เพื่อดำเนินคดีทางศาล

การเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างตามวรรคแรก ต้องรีบดำเนินการเป็นกรณีพิเศษ เพราะสิทธิเรียกร้องของเจ้าหนี้อื่นมีต่อเจ้ามรดกมีอายุความ 1 ปี นับแต่เมื่อเจ้าหนี้ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดกตามนัยมาตรา 1754 แห่ง ป.พ.พ.

(5) กรณีที่กองมรดกเป็นผู้ค้างภาษีอากร ให้ทำการเร่งรัดภาษีอากรค้างไปยังผู้จัดการมรดกหรือทายาทหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี หากยังไม่ยอมชำระก็ให้ทำการยึดอายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของกองมรดกได้ หากกองมรดกได้แบ่งแล้วให้รายงานกรมสรรพากร เพื่อดำเนินคดีทางศาล

ข้อ 26 การเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล หรือบริษัทห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) กรณีเป็นคณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญหรือห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ให้ทำการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างจากทรัพย์สินของคณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนนั้นก่อนแล้วแต่กรณี หากเร่งรัดจัดเก็บหนี้ไม่ได้ก็ให้ทำการเร่งรัดจัดเก็บจากบรรดาบุคคลหรือผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งหรือทุกคนก็ได้

ในกรณีที่ผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลออกจากการเป็นหุ้นส่วนก็ยังคงต้องรับผิดชอบในหนี้ภาษีอากรที่ห้างหุ้นส่วนได้ก่อให้เกิดขึ้นก่อนที่ผู้เป็นหุ้นส่วนนั้นออกจากห้างหุ้นส่วน ฉะนั้น การเร่งรัดจากผู้เป็นหุ้นส่วนที่ออกไปนั้นจะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายใน 2 ปี นับแต่วันที่หุ้นส่วนนั้นได้ออกจากการเป็นหุ้นส่วนตามนัยมาตรา 1068 แห่ง ป.พ.พ.

(2) กรณีเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ให้ทำการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างจากห้างฯ และจากผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบร่วมกันก็ได้

(3) กรณีเป็นบริษัทจำกัด หากทำการเร่งรัดจัดเก็บจากบริษัทไม่ได้ ก็ให้ทำการเร่งรัดจัดเก็บจากกรรมการของบริษัทผู้รับผิดชอบไม่จำกัดซึ่งได้แถลงความรับผิดชอบไว้ใน

หนังสือบริคณห์สนธิตามมาตรา 1101 แห่ง ป.พ.พ. และผู้ถือหุ้นของบริษัทที่ยังชำระมูลค่าหุ้นไม่ครบ หากบุคคลดังกล่าวโต้แย้งสิทธิหรือไม่ยอมชำระให้รายงานกรมสรรพากร เพื่อดำเนินการต่อไป

(4) กรณีเป็นมูลนิธิ พึงทำการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างได้เพียงจากทรัพย์สินและสิทธิ เรียกร่องของมูลนิธิเท่านั้น โดยให้เรียกตราสารจัดตั้งมูลนิธิและหลักฐานทางบัญชีมาประกอบการพิจารณา หากมูลนิธินั้นได้สิ้นสุดการดำเนินการแล้วให้ทวงถามและขอรับชำระภาษีอากรค้างจากผู้ชำระบัญชี และการเร่งรัดต้องทำให้แล้วเสร็จภายในอายุความ 2 ปี นับแต่วันสิ้นสุดการชำระบัญชี

(5) กรณีเป็นสมาคม พึงทำการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างได้เพียงจากทรัพย์สินและสิทธิ เรียกร่องของสมาคมเท่านั้น โดยให้เรียกข้อบังคับของสมาคมและงบดุลมาประกอบการพิจารณา หากยังมีภาษีอากรค้างอยู่ให้ทำการเร่งรัดจากสมาชิกได้ เท่าจำนวนเงินค่าบำรุงที่สมาชิกผู้นั้นค้างชำระอยู่ตามนัยมาตรา 1290 แห่ง ป.พ.พ. หากสมาคมได้เลิกกิจการแล้วให้ทวงถามและขอรับชำระภาษีอากรค้างจากผู้ชำระบัญชี และการเร่งรัดต้องทำให้เสร็จภายในอายุความ 2 ปี นับแต่วันเลิกกิจการ

(6) กรณีเป็นกิจการร่วมค้า ให้ทำการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างจากกิจการร่วมค้าก่อน โดยให้เรียกบัญชีทำการ บัญชีกำไรขาดทุน และหรืองบดุลของกิจการมาประกอบการพิจารณา หากยังมีภาษีอากรค้างอยู่ก็ให้ทำการเร่งรัดจัดเก็บจากบรรดาผู้ร่วมค้ารายใดรายหนึ่งหรือทั้งหมดก็ได้

(7) กรณีบริษัทห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เลิกกิจการโดยมิได้แจ้ง เลิกหรือแจ้งเลิก แต่มิได้จดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชี ให้ทำการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างตาม (1) ถึง (3) แล้วแต่กรณี

(8) กรณีบริษัทจำกัดได้ถูกขีดชื่อออกจากทะเบียน เป็นบริษัทร้างและโฆษณาในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว หากไม่สามารถทำการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างจากบริษัทได้ ให้ทำการเร่งรัดจัดเก็บจากกรรมการผู้จัดการและหรือผู้ถือหุ้นทุกคน เท่าที่ยังชำระมูลค่าของหุ้นไม่ครบ และพึงเรียกบังคับได้เสมือนว่านิติบุคคลนั้นยังมีได้เลิก ภายในอายุความ 10 ปี นับแต่วันที่ผู้ค้างภาษีอากรได้รับใบแจ้งภาษีอากร

(9) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแจ้ง เลิกกิจการและอยู่ระหว่างการชำระบัญชี ให้มีหนังสือทวงถามและขอรับชำระภาษีอากรค้างจากผู้ชำระบัญชี พร้อมทั้งทำการ เร่งรัดจากทรัพย์สินและสิทธิ เรียกร้องของผู้ค้างภาษีอากร หากยังมีภาษีอากรค้างอยู่ให้ทำการ เร่งรัดจากผู้จัดการผู้ เป็นหุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิดหรือผู้ถือหุ้นที่ชำระมูลค่าหุ้นไม่ครบ

(10) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เลิกกิจการและจดทะเบียน เสร็จ การชำระบัญชีแล้ว ให้รับทำการ เร่งรัดเก็บภาษีอากรค้างให้เสร็จสิ้นภายใน 2 ปี นับแต่ วันที่จดทะเบียน เสร็จการชำระบัญชี โดยมีหนังสือทวงถามและขอรับชำระภาษีอากรค้าง จากผู้ชำระบัญชี

ข้อ 27 ให้กองคลัง กรมสรรพากร ปฏิบัติ เกี่ยวกับภาษีอากรค้างตามคำสั่ง กรมสรรพากรที่ 82/2513 เรื่อง ภาษีอากรค้าง เนื่องจากการชำระ เงินที่กองคลัง

หมวด 4

การรายงาน

ข้อ 28 ให้เจ้าพนักงานที่รับสำนวนการ เร่งรัดไปดำเนินการ จัดทำรายงานผลการ เร่งรัดจัด เก็บภาษีอากรค้างที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเป็นรายงานงวด 3 เดือน ตามแบบท้ายระเบียบนี้ เสนอต่อผู้บังคับบัญชาภายในวันที่ 5 ของเดือนถัดไปจากเดือนสุดท้าย ของงวด

การจัดทำรายงานตามวรรคแรกให้ถือปฏิบัติดังนี้

(1) สำหรับกรุงเทพมหานคร

(ก) เจ้าพนักงานในสำนักงานสรรพากรเขตจัดทำคนละ 1 ชุด จำนวน 3 ฉบับ โดยให้สมุหบัญชีอำเภอเขตรวบรวมฉบับที่ 1,2 ส่งสรรพากรกรุงเทพ- มหานครภายในวันที่ 10 ฉบับที่ 3 เก็บไว้เพื่อการบริหารงาน

เมื่อสรรพากรกรุงเทพมหานครได้รับรายงานฉบับที่ 1 จาก สำนักงานสรรพากรเขตแล้ว ให้รวบรวมส่งกรมสรรพากรภายในวันที่ 15

(ข) เจ้าพนักงานในสำนักงานสรรพากรกรุงเทพมหานครจัดทำ คนละ 1 ชุด จำนวน 2 ฉบับ โดยสรรพากรกรุงเทพมหานครรวบรวมฉบับที่ 1 ส่งกรม สรรพากรภายในวันที่ 15 ฉบับที่ 2 เก็บไว้เพื่อการบริหารงาน

(2) สำหรับจังหวัดอื่น

(ก) เจ้าพนักงานในสำนักงานสรรพากรอำเภอจัดทำคนละ 1 ชุด จำนวน 3 ฉบับ โดยให้สมุหบัญชีอำเภอรวบรวมฉบับที่ 1, 2 ส่งสรรพากรจังหวัดภายในวันที่ 10 ฉบับที่ 3 เก็บไว้เพื่อการบริหารงาน

เมื่อสรรพากรจังหวัดได้รับรายงานฉบับที่ 1 จากสำนักงานสรรพากรอำเภอแล้ว ให้รวบรวมส่งสรรพากรเขตภายในวันที่ 15

(ข) เจ้าพนักงานในสำนักงานสรรพากรจังหวัดจัดทำคนละ 1 ชุด จำนวน 2 ฉบับ โดยให้สรรพากรจังหวัดรวบรวมฉบับที่ 1 ส่งสรรพากรเขตภายในวันที่ 15 ฉบับที่ 2 เก็บไว้เพื่อการบริหารงาน

(ค) เมื่อสรรพากรเขตได้รับรายงานจากจังหวัดตาม (ก) และ (ข) แล้ว ให้รวบรวมส่งกรมสรรพากรภายในวันสิ้นเดือนถัดไปจากเดือนสุดท้ายของงวด ตามแบบท้ายระเบียบนี้

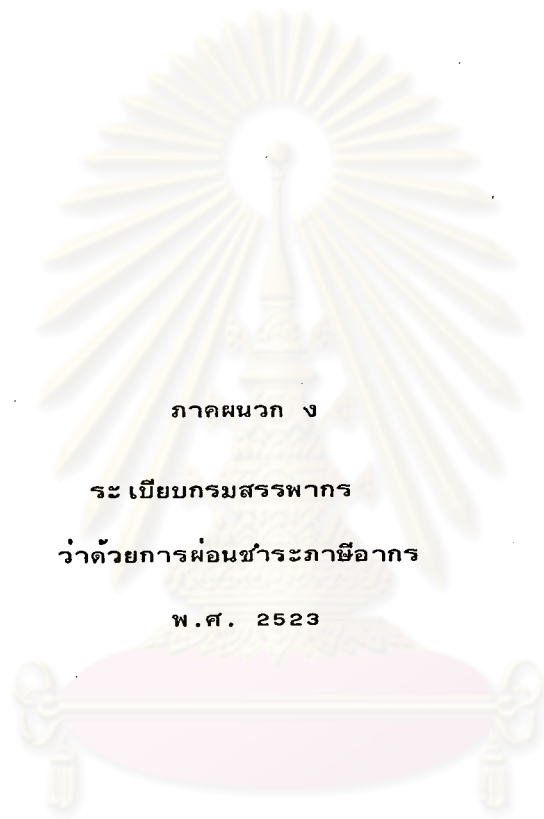
ข้อ 29 ให้หน่วยเร่งรัดรายงานผลการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้างตามระเบียบการรายงานผลการเร่งรัดภาษีอากรค้าง

ประกาศ ณ วันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2526

วิทย์ ดันตยกุล

อธิบดีกรมสรรพากร

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

ระเบียบกรมสรรพากร

ว่าด้วยการผ่อนชำระภาษีอากร

พ.ศ. 2523

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระเบียบกรมสรรพากร

ว่าด้วยการผ่อนชำระภาษีอากร พ.ศ. 2523

เพื่อให้การปฏิบัติ เกี่ยวกับการผ่อนชำระภาษีอากรเหมาะสมยิ่งขึ้น กรมสรรพากร
จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการผ่อนชำระภาษี
อากร พ.ศ. 2523"

ข้อ 2 ให้ยกเลิก

(1) หนังสือกรมสรรพากรที่ กค. 0808/1978 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์
2521 เรื่อง การขอผ่อนชำระภาษีการค้า

(2) หนังสือกรมสรรพากรที่ กค. 0808/284 ลงวันที่ 7 มกราคม
2515 เรื่อง การขอผ่อนชำระภาษีอากร

(3) หนังสือกรมสรรพากรที่ 0808/2299 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์
2515 เรื่อง การผ่อนชำระภาษีอากรต่าง ๆ

(4) บรรดาระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

"ภาษีอากร" หมายความว่า ภาษีอากรที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร
หรือรายรับอื่นที่กรมสรรพากรมีหน้าที่จัดเก็บ และให้หมายความรวมถึง เงินรายได้ขององค์การ
บริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จัดเก็บควบคู่กับภาษีอากรด้วย

"ตัวเงิน" หมายความว่า ตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงิน และเช็ค
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"กองเจ้าหน้าที่" หมายความว่า กองหรือหน่วยงานสังกัดกรมสรรพากร
ที่มีหน้าที่บริหารการจัดเก็บภาษีอากร

"สมุหบัญชีอำเภอ" ให้หมายความรวมถึง สมุหบัญชีอำเภอประจำกิ่ง
อำเภอหรือ เขต ในกรุงเทพมหานครด้วย

ข้อ 4 สถานที่ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีอากร

ผู้เสียภาษีอากรที่มีความประสงค์จะขอผ่อนชำระภาษีอากรจะต้องยื่นคำร้องดังนี้

4.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร

(1) กรณีก่อนออกใบแจ้งภาษีอากร ให้ยื่นต่อกรมสรรพากรหรือสำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ที่ทำการตรวจสอบภาษีอากร

(2) กรณีออกใบแจ้งภาษีอากรแล้ว ให้ยื่นต่อสำนักงานสรรพากรกรุงเทพมหานครหรือที่ว่าการเขตที่ส่งให้ไปชำระภาษีอากร

4.2 ในเขตจังหวัดอื่น ๆ

(1) กรณีก่อนออกใบแจ้งภาษีอากร ให้ยื่นต่อสำนักงานสรรพากรเขตหรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่ทำการตรวจสอบภาษีอากร

(2) กรณีออกใบแจ้งภาษีอากรแล้ว ให้ยื่นต่อสำนักงานสรรพากรจังหวัดหรือที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่ส่งให้ไปชำระภาษีอากร

ข้อ 5 เงื่อนไขในการร้องขอผ่อนชำระภาษีอากร

เว้นแต่กรณีการขอผ่อนชำระภาษีอากรตามมาตรา 64 แห่งประมวลรัษฎากร การร้องขอผ่อนชำระภาษีอากรจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) ต้องยื่นคำร้องตามแบบ ท.ป.2 จำนวน 1 ชุดพร้อมทั้งเอกสารเกี่ยวกับหลักทรัพย์หรือสถานะการเงิน หรือสำเนารายการเงินฝากธนาคาร (BANK STATEMENT) (ถ้ามี) ทุกบัญชีที่มีอยู่นับแต่วันต้นปีปฏิทินถึงวันที่ขอผ่อนชำระ แต่ต้องมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน

ในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ยื่นบัญชีกำไรขาดทุนและงบดุลครั้งหลังสุดด้วย

(2) จัดให้มีการค้ำประกันตามวิธีที่กำหนดในข้อ 6 หรือใช้เช็คลงวันที่ล่วงหน้าตามข้อ 7

ข้อ 6 การค้ำประกันการผ่อนชำระภาษีอากร

ผู้เสียภาษีอากรที่ขอผ่อนชำระภาษีอากรจะต้องจัดให้มีการค้ำประกันดังนี้

(1) ให้ธนาคารค้ำประกัน โดยออกหนังสือสัญญาค้ำประกันตามแบบท้ายระเบียบนี้ ให้มีอายุการค้ำประกันสิ้นสุดลงหลังจากพ้นกำหนดเวลาการชำระภาษีอากรงวดสุดท้ายแล้วต่อไปอีก 2 เดือน ทั้งนี้ จะต้องส่งมอบหนังสือสัญญาค้ำประกันของธนาคารทันทีที่ได้รับอนุมัติให้ผ่อนชำระได้ หรือ

(2) นำตัวเงินซึ่งธนาคารหรือสถาบันการเงินที่เชื่อถือได้ให้
อาวัลแล้วมาค้ำประกัน หรือ

(3) นำโฉนดที่ดินมาค้ำประกัน โดยจดทะเบียนจำนองไว้ต่อ
ทางราชการและที่ดินนั้นต้องมีราคาตลาดที่ใช้เป็นทุนทรัพย์สำหรับ เรียก เก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมไม่น้อยกว่าค่าภาษีอากรที่ต้องชำระ หรือ

เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถจัดให้มีการค้ำประกันตาม (1)(2) และ (3) ได้ให้
จัดหาบุคคลผู้มีหลักทรัพย์หรือมีฐานะทางการเงินดีหรือ เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติ
ตามข้อ 10 ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ค้ำประกันได้ ทำสัญญาค้ำประกันตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ 7 ในกรณีที่ผู้เสียภาษีอากรไม่สามารถจัดให้มีการค้ำประกันตามข้อ 6 ได้
ถ้าสรรพากรกรุงเทพมหานคร สรรพากรจังหวัด หรือสมทบภูมิจังหวัด แล้วแต่กรณีได้พิจารณา
แล้วเห็นว่าผู้เสียภาษีอากรมีฐานะพอเชื่อถือได้ ก็ให้ผู้เสียภาษีอากรใช้เช็คของผู้เสียภาษีอากร
(เช็คประเภท จ.) ลงวันที่ล่วงหน้าเพื่อชำระภาษีอากรในแต่ละงวดได้ เฉพาะกรณีขอผ่อน
ชำระไม่เกิน 6 งวด

ข้อ 8 หลักเกณฑ์การผ่อนชำระภาษีอากร

8.1 การผ่อนชำระภาษีอากร ให้ผ่อน เป็นงวดราย เดือนงวดละ เท่า ๆ
กัน และแต่ละงวดต้องชำระภายในเวลาที่ได้รับอนุมัติ

8.2 การผ่อนชำระภาษีอากร ให้ผ่อนชำระได้ตามเกณฑ์ ดังนี้

(1) กรณีภาษีการค้า ให้ผ่อนชำระได้งวดละไม่น้อยกว่าร้อยละ
0.3 ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายหรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายในปีปฏิทินหรือรอบระยะเวลา
บัญชีที่ล่วงมาแล้วแต่ต้องไม่เกิน 24 งวด

(2) กรณีภาษีอากรอื่นนอกจาก (1) ให้ผ่อนชำระได้งวดละไม่
น้อยกว่าร้อยละ 0.3 ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายหรือยอดเงินได้พึงประเมินในปีปฏิทินหรือ
รอบระยะเวลาบัญชีที่ล่วงมาแล้วแต่ต้องไม่เกิน 12 งวด

8.3 ผู้เสียภาษีอากรต้องชำระภาษีอากรงวดแรกทันทีที่ยื่นคำร้อง ส่วน
งวดต่อ ๆ ไปให้ชำระภายในเวลาที่ได้รับอนุมัติ หากไม่ชำระภาษีอากรงวดใดงวดหนึ่งภายใน
กำหนด ผู้เสียภาษีอากรหมดสิทธิ์ผ่อนชำระภาษีอากรเป็นงวด และต้องชำระภาษีอากรที่ยัง
ค้างอยู่ทั้งจำนวนและรวมทั้งเงินเพิ่ม (ถ้ามี) ด้วย

8.4 การนับจำนวนงวดตาม 8.2 ให้เริ่มนับงวดแรกตั้งแต่วันครบกำหนดที่ต้องชำระตามกฎหมาย

ข้อ 9 การพิจารณาผ่อนชำระภาษีอากร

9.1 เมื่อได้รับคำร้องขอผ่อนชำระภาษีอากร ให้เจ้าหน้าที่ตรวจคำร้องพร้อมด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้องว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ และลงทะเบียณไว้เป็นหลักฐาน

9.2 การพิจารณาคำร้องขอผ่อนชำระภาษีอากร ให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบการ พร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ 10 ภายใน 15 วันทำการ นับแต่วันได้รับคำร้องพร้อมทั้ง เอกสารที่เกี่ยวข้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์การผ่อนชำระภาษีอากรในข้อ 8

ข้อ 10 การอนุมัติให้ผ่อนชำระภาษีอากร

ให้บุคคลต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติให้ผ่อนชำระภาษีอากร

10.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร

(1) กรณีก่อนออกใบแจ้งภาษีอากร ให้อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย เป็นผู้อนุมัติ

(2) กรณีออกใบแจ้งภาษีอากรแล้ว ให้สรรพากรกรุงเทพมหานคร เป็นผู้อนุมัติ

10.2 ในเขตจังหวัดอื่น

(1) กรณีก่อนออกใบแจ้งภาษีอากร ให้สรรพากรเขตหรือสรรพากรจังหวัดที่ทำการตรวจสอบภาษีอากร เป็นผู้อนุมัติ

(2) กรณีออกใบแจ้งภาษีอากรแล้ว ให้สรรพากรจังหวัด เป็นผู้อนุมัติ

ข้อ 11 การผ่อนชำระภาษีอากรนอกเหนือไปจากที่กำหนดในระเบียบนี้ให้กองเจ้าหน้าที่ สรรพากรเขต สรรพากรกรุงเทพมหานคร หรือสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณี ส่งคำร้องพร้อมด้วย เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและความเห็น เสนอต่ออธิบดีกรมสรรพากร เพื่อพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

ข้อ 12 การขอผ่อนชำระภาษีอากรค้าง ให้นำ เงื่อนไขและวิธีการในระเบียบ
นี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 13 ให้สรรพากรเขต สรรพากรกรุงเทพมหานคร หรือสรรพากรจังหวัด
แล้วแต่กรณี ควบคุมการปฏิบัติการผ่อนชำระภาษีอากรให้เป็นไปตามระเบียบนี้โดยเคร่งครัด

ข้อ 14 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2523 เป็นต้นไป

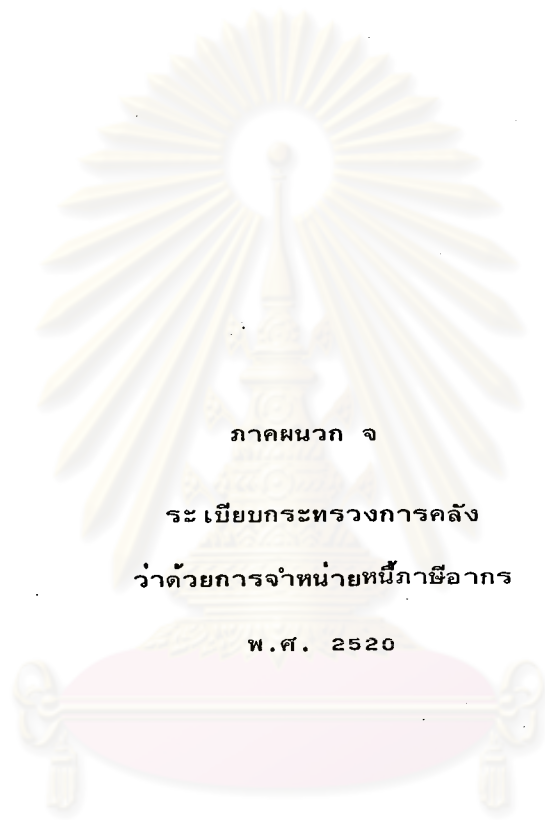
สั่ง ณ วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2523

พนัส สิมะเสถียร

อธิบดีกรมสรรพากร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

ระเบียบกระทรวงการคลัง

ว่าด้วยการจำหน่ายหนังสืออากร

พ.ศ. 2520

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระเบียบกระทรวงการคลัง

ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้ภาษีอากร พ.ศ. 2520

เพื่อให้การจำหน่ายหนี้ภาษีอากรในความรับผิดชอบของกรมสรรพากร เป็นไปโดยเหมาะสม สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจำหน่ายหนี้ภาษีอากร พ.ศ. 2520"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2521 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงการคลังที่ 430/2511 ลงวันที่ 5 มกราคม 2511 เรื่องการจำหน่ายเงินภาษีอากรค้าง และบรรดาระเบียบข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งกำหนดไว้หรือขัดแย้งกับข้อกำหนดในระเบียบนี้

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

"อำเภอ" ให้หมายความรวมถึงกิ่งอำเภอหรือเขตตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครด้วย

"จังหวัด" ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย

"นายอำเภอ" ให้หมายความรวมถึงปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอและหัวหน้าเขตในกรุงเทพมหานครด้วย

"ผู้ว่าราชการจังหวัด" ให้หมายความรวมถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

"ภาษีอากร" หมายความว่า ภาษีอากรที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร รวมทั้งรายได้ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่จัดเก็บควบคู่กับภาษีอากรตามบัญชีลูกหนี้ค่าภาษีอากร

ข้อ 5 หลักเกณฑ์การขออนุญาตจำหน่ายหนี้ภาษีอากร

หนี้ภาษีอากรที่จะขออนุญาตจำหน่ายออกจากบัญชีลูกหนี้ค่าภาษีอากรได้ต้องเป็นหนี้ภาษีอากรที่เจ้าหน้าที่ได้ทำการเร่งรัดเก็บถึงที่สุดแล้ว ไม่อาจเรียกเก็บได้เนื่องจาก

5.1 ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินหรือรายได้ใด ๆ ที่จะยึดขายทอดตลาดได้ และ

มีเหตุผลข้อเท็จจริง เชื่อได้ว่าลูกหนี้ไม่มีโอกาสประกอบอาชีพหารายได้เพื่อชำระหนี้ภาษีอากร
ได้ในเวลาอันสมควร

5.2 ลูกหนี้ได้ถึงแก่กรรมหรือ เป็นผู้สาบสูญหรืออพยพไปไม่ทราบที่อยู่และ
ไม่มีทรัพย์สินใด ๆ ที่จะยึดขายทอดตลาดได้

5.3 ลูกหนี้ เป็นคนต่างด้าวซึ่ง เดินทางไปต่างประเทศไม่กลับเข้ามาอีก
และไม่มีทรัพย์สินใด ๆ อยู่ในประเทศไทยที่จะยึดขายทอดตลาดได้

5.4 ลูกหนี้ เป็นนิติบุคคลไม่มีทรัพย์สินใด ๆ กรรมการผู้จัดการ กิติ หุ่น
ส่วนผู้จัดการ กิติ หรือผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบตามกฎหมายในนิติบุคคล ที่มีสภาพตามข้อ 5.1
หรือ 5.2 หรือ 5.3

5.5 ลูกหนี้มีผู้ค้ำประกันหนี้ภาษีอากรไม่สามารถชำระหนี้ภาษีอากรได้
และเจ้าหน้าที่ได้ทำการ เร่งรัดหนี้ภาษีอากรจากผู้ค้ำประกันถึงที่สุดแล้ว ไม่อาจเรียกเก็บ
ภาษีอากรจากผู้ค้ำประกันได้

5.6 หนี้ภาษีอากรขาดอายุความใช้สิทธิ เรียกร้องตามกฎหมาย

ข้อ 6 อำนาจการอนุญาตจำหน่ายหนี้ภาษีอากร

6.1 หนี้ภาษีอากรรายที่มีจำนวนไม่เกิน 5,000 บาท หรือหนี้ภาษีอากร
ที่ขาดอายุความใช้สิทธิ เรียกร้อง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้อนุญาตจำหน่าย

6.2 หนี้ภาษีอากรรายที่มีจำนวนไม่เกิน 50,000 บาท ให้อธิบดีกรม
สรรพากร เป็นผู้อนุญาตจำหน่าย

6.3 หนี้ภาษีอากรรายที่มีจำนวนเกินกว่า 50,000 บาท ให้ปลัดกระ-
ทรวงการคลังหรือผู้ได้รับมอบหมาย เป็นผู้อนุญาตจำหน่าย

ข้อ 7 การดำเนินการขออนุญาตจำหน่ายหนี้ภาษีอากร

7.1 หน้าที่ของอำเภอ

ให้สมุหบัญชีอำเภอจัดทำรายงานขออนุญาตจำหน่ายหนี้ภาษีอากรที่อยู่ใน
หลักเกณฑ์การขอจำหน่ายในข้อ 5 ตามแบบที่กำหนด (ภ.ส.15) เสนอนายอำเภอพิจารณา
เมื่อนายอำเภอ เห็นสมควรอนุญาตให้จำหน่ายได้ ก็ให้ส่งรายงานขออนุญาตจำหน่ายหนี้ภาษี
อากรและหลักฐานการ เร่งรัดพร้อมทั้งความเห็น ไปยังสรรพากรจังหวัด เพื่อพิจารณา

7.2 หน้าที่ของจังหวัด

ให้สรรพากรจังหวัดพิจารณารายงานขออนุญาตหนีภาษีอากรของอำเภอ
ว่าเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเร่งรัดหนีภาษีอากรตามระเบียบ โดยเฉพาะการขออนุญาต
จำหน่ายหนีภาษีอากรรายที่มีจำนวนเงินเกินกว่า 10,000 บาท ให้สรรพากรจังหวัดออก
ไปตรวจสอบข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาด้วย

เมื่อสรรพากรจังหวัดพิจารณา เห็นสมควรอนุญาตให้จำหน่ายหนีภาษีอากร
รายใด ก็ให้เสนอหลักฐานการเร่งรัดพร้อมด้วยความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เมื่อผู้ว่า
ราชการจังหวัดพิจารณาแล้ว เห็นสมควรอนุญาตให้จำหน่ายได้ ก็ให้ส่งอนุญาตจำหน่ายหนี
ภาษีอากรตามอำนาจในข้อ 6 หากไม่อยู่ในอำนาจก็ให้ส่งรายงานขออนุญาตจำหน่ายหนีภาษี
อากรและหลักฐานการเร่งรัดพร้อมด้วยความเห็นไปยังกรมสรรพากร และให้จังหวัดส่งสำเนา
รายงานขออนุญาตจำหน่ายหนีภาษีอากรไปให้สรรพากรเขต เพื่อพิจารณา เสนอกรมสรรพากรด้วย

7.3 หน้าที่สรรพากรเขต

ให้สรรพากรเขตพิจารณารายงานขออนุญาตจำหน่ายหนีภาษีอากรที่ได้รับ
จากจังหวัดว่า เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเร่งรัดหนีภาษีอากร เป็นไปตามระเบียบสมควรอนุญาต
ให้จำหน่าย โดยเฉพาะการขออนุญาตจำหน่ายหนีภาษีอากรที่มีจำนวนเกินกว่า 50,000 บาท
ให้สรรพากรเขตออกไปตรวจสอบข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาด้วย

เมื่อสรรพากรเขตพิจารณาประการใดให้รายงานกรมสรรพากรภายใน 60
วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือของจังหวัด

7.4 หน้าที่กองวิชาการ*

เมื่อได้รับรายงานขออนุญาตจำหน่ายหนีภาษีอากรจากสรรพากรเขตตาม
ข้อ 7.3 แล้ว ให้พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิบดี เพื่อส่งอนุญาตจำหน่ายหนีภาษีอากรตาม
อำนาจในข้อ 6 หากการส่งอนุญาตจำหน่ายหนีเป็นอำนาจของปลัดกระทรวงการคลัง ก็ให้
เสนอปลัดกระทรวงการคลังพิจารณาอนุญาต

ข้อ 8 การจำหน่ายหนีภาษีอากรออกจากบัญชี

เมื่อปลัดกระทรวงการคลัง อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

* ปัจจุบัน เป็นหน้าที่ของกองบริหารงาน เร่งรัดภาษีอากรค้าง

แล้วแต่กรณี ได้สั่งอนุญาตให้จำหน่ายหนังสืออากรรายใดแล้ว ให้สมุหบัญชีอำเภอจำหน่ายหนังสืออากรออกจากบัญชีตามที่กำหนดในระเบียบบัญชีลูกหนี้ค่าภาษีอากร

ข้อ 9 การรายงานการจำหน่ายหนังสืออากร

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมสรรพากรได้อนุญาตจำหน่ายหนังสืออากรแล้ว ให้จังหวัดรายงานกรมสรรพากรเพื่อรวบรวม เสนอกระทรวงการคลังตามแบบที่กำหนดในเดือนถัดไป

ข้อ 10 การทำทะเบียนหนังสืออากรที่ยังไม่สิ้นอายุความ

หนังสืออากรรายใดที่ปลัดกระทรวงการคลัง อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี อนุญาตให้จำหน่ายออกจากบัญชีแล้ว ถ้าหนังสืออากรรายนั้นยังไม่สิ้นอายุความใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย ให้สมุหบัญชีอำเภอจัดทำทะเบียนลูกหนี้ค่าภาษีอากรตามแบบที่กำหนด (เว้นแต่การจำหน่ายด้วย เหตุลูกหนี้ถึงแก่กรรมหรือ เป็นผู้สาบสูญ) เพื่อติดตาม เร่งรัดต่อไปจนสิ้นอายุความใช้สิทธิเรียกร้อง

ข้อ 11 การติดตามเร่งรัดหนี้ภาษีอากรที่ยังไม่สิ้นอายุความ

ให้สมุหบัญชีอำเภอสืบสวนติดตามฐานะของลูกหนี้ภาษีอากรที่ยังไม่สิ้นอายุความใช้สิทธิเรียกร้อง ถ้าปรากฏว่าลูกหนี้รายใดกลับมีทรัพย์สินหรือรายได้อื่นที่จะชำระหนี้ภาษีอากร ก็ให้เรียกชำระหนี้ให้เสร็จสิ้นไป เมื่อได้รับชำระหนี้รายใดแล้วให้บันทึกการชำระหนี้ในทะเบียนตามข้อ 10

เมื่อสิ้นปีงบประมาณให้อำเภอรายงานผลการติดตามหนี้ภาษีอากรที่ยังไม่สิ้นอายุความใช้สิทธิเรียกร้องต่อจังหวัดภายในเดือนตุลาคม และให้จังหวัดรายงานกรมสรรพากรภายในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี และให้จังหวัดหรือกรมสรรพากรแล้วแต่กรณีสั่งการตามที่เห็นสมควร

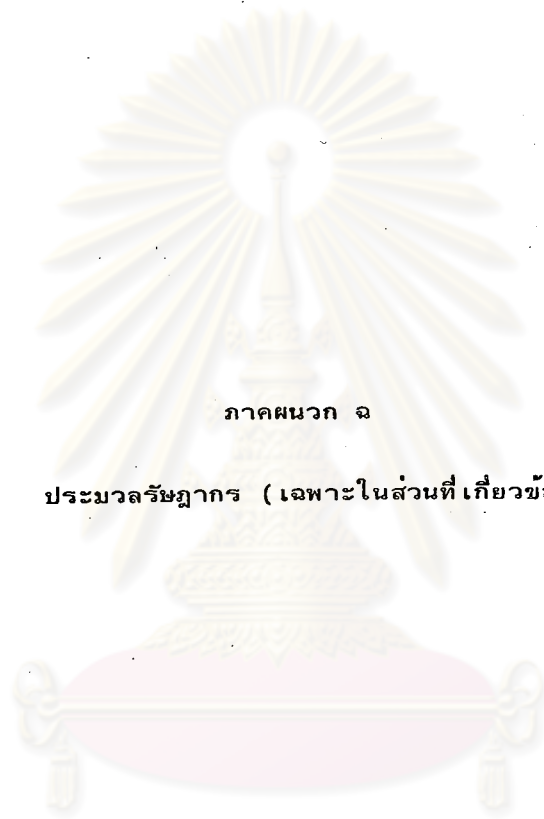
ข้อ 12 การตรวจสอบการเร่งรัดหนี้ภาษีอากร

ให้สรรพากรเขตหรือสรรพากรจังหวัดตรวจสอบการเร่งรัดหนี้ภาษีอากรที่ยังไม่สิ้นอายุความใช้สิทธิเรียกร้องตามข้อ 11 เมื่อไปตรวจราชการอำเภอ

สั่ง ณ วันที่ 26 ธันวาคม 2520

สุพัฒน์ สุธารธรรม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ภาคผนวก ฉ

ประมวลรัชฎาภรณ์ (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้อง)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประมวลรัษฎากร

ลักษณะ 1

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา 3 ทวิ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้ เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรต้องได้รับโทษจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้องให้มีอำนาจเปรียบเทียบ โดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียวในความผิดต่อไปนี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา 13 คือ

(1) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำซึ่งโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของอธิบดี ถ้าเกิดขึ้นในจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

(2) ความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกเกินหกเดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำซึ่งโทษจำคุกเกินหกเดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปี ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยอธิบดี อธิบดีกรมการปกครอง และอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ถ้าผู้ต้องหาใช้ค่าปรับตามที่ เปรียบ เทียบภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจ เปรียบ เทียบกำหนด แล้ว ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มผู้ต้องหามิให้ถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น

ถ้าผู้มีอำนาจ เปรียบ เทียบตามวรรคหนึ่ง เห็นว่า ไม่ควรใช้อำนาจ เปรียบ เทียบหรือ เมื่อ เปรียบ เทียบแล้วผู้ต้องหาไม่ยอมตามที่ เปรียบ เทียบหรือยอมแล้วแต่ไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลา ที่ผู้มีอำนาจ เปรียบ เทียบกำหนด ให้ดำเนินการฟ้องร้องต่อไป และในกรณีนี้ ห้ามมิให้ดำเนินการ เปรียบ เทียบตามกฎหมายอื่นอีก "

มาตรา 3 เบญจ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่ามี การหลีกเลี่ยงการ เสียภาษีอากรให้อธิบดี มีอำนาจ เข้าไปหรือออกคำสั่ง เป็นหนังสือให้ เจ้าพนักงานสรรพากร เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะ ใด เพื่อทำการตรวจค้น ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่ เกี่ยวข้อง หรือสันนิษฐานว่า เกี่ยว กับภาษีอากรที่จะต้อง เสียได้ทั่วราชอาณาจักร

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือสรรพากรเขตมีอำนาจ เช่นเดียวกับอธิบดีตามวรรคหนึ่ง สำหรับในเขตท้องที่จังหวัดหรือ เขตนั้น

การทำารตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึง พระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบกิจการนั้น”

“มาตรา 3 อัญฐ กำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการหรือแจ้งรายการต่าง ๆ กิติ กำหนดเวลาอุทธรณ์กิติหรือกำหนดเวลาการเสียภาษีอากรตามที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรนี้กิติ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวมิได้อยู่ในประเทศไทย หรือมีเหตุจำเป็นจนไม่ สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็น เป็นการสมควรจะให้ขยายหรือให้ เลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรนี้เมื่อรัฐมนตรีเห็น เป็นการสมควร จะขยายหรือเลื่อนกำหนด เวลานั้นออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้”

“มาตรา 3 เอกาต เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้มีหน้าที่ เสียภาษีอากรและผู้มีหน้าที่จ่าย เงินได้มีและใช้ เลขประจำตัวใน การปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากรได้ตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้โดยอนุมัติ รัฐมนตรี”

“มาตรา 3 ทวาต ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามความในมาตรา 3 เอกาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท ”

“มาตรา 3 เดรส ในกรณีจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี ให้อธิบดีมีอำนาจ ออกคำสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 ซึ่งไม่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามลักษณะ 2 หักภาษี ณ ที่จ่ายตามหลัก เกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ในการนี้ให้นำ มาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 59 มาตรา 60 และมาตรา 63 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ”

ลักษณะ 2

ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร

หมวด 1

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

“ มาตรา 5 ภาษีอากรซึ่งบัญญัติไว้ในลักษณะนี้ ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร ”

“ มาตรา 8 หมายถึง หนังสือแจ้งให้เสียภาษีอากร หรือหนังสืออื่นซึ่งมีถึงบุคคลใดตามลักษณะนี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าพนักงานสรรพากรนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

กรณีไม่สามารถส่งตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ หรือบุคคลนั้นออกไปนอกราชอาณาจักรให้ใช้วิธีปิดหมาย หนังสือแจ้งหรือหนังสืออื่น แล้วแต่กรณี ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ ที่อยู่ หรือสำนักงานของบุคคลนั้นหรือบ้านที่บุคคลนั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรครั้งสุดท้าย หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่าย เป็นปกติในท้องถิ่นนั้นก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันได้รับแล้ว ”

“ มาตรา 11 เว้นแต่จะมีบทบัญญัติหรืออธิบัตินี้จะสั่งเป็นอย่างอื่น ให้นำเงินภาษีอากรไปเสีย ณ ที่ว่าการอำเภอและการเสียภาษีอากรนั้นให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินซึ่งนายอำเภอให้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว ”

“ มาตรา 12 ภาษีอากรซึ่งต้องเสียหรือนำส่งตามลักษณะนี้ เมื่อถึงกำหนดชำระแล้ว ถ้ามิได้เสียหรือนำส่งให้ถือ เป็นภาษีอากรค้าง

เพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากรค้าง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบเสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากรได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง อำนาจดังกล่าวอธิบดีจะมอบให้รองอธิบดีหรือสรรพากรเขตก็ได้

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอมีอำนาจเช่นเดียวกับอธิบดีตามวรรคสองภายใน เขตท้องที่จังหวัดหรืออำเภอนั้น แต่สำหรับนายอำเภอ นั้นจะใช้อำนาจสั่งขายทอดตลาดได้ต่อ เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด

วิธีการยึดหรือขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาดและเงินภาษีอากรค้าง ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน

ผู้ต้องรับผิดชอบเสียภาษีอากรตามวรรคสอง ให้หมายความรวมถึง ผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วย "

" มาตรา 12 ทวิ เมื่อได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดตามมาตรา 12 แล้ว ห้ามผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว "

" มาตรา 12 ตรี เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา 12 ให้ผู้มีอำนาจตาม มาตรา 12 หรือสรรพากรจังหวัดมีอำนาจ

(1) ออกหมายเรียกผู้ต้องรับผิดชอบชำระภาษีอากรค้างและบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุอันควร เชื่อว่าจะ เป็นประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากรค้างมาให้ถ้อยคำ

(2) สั่งบุคคลดังกล่าวใน (1) ให้นำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นอันจำเป็นแก่การจัดเก็บภาษีอากรค้างมาตรวจสอบ

(3) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพากรทำการตรวจค้นหรือยึดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นของบุคคลดังกล่าวใน (1)

การดำเนินการตาม (1) หรือ (2) ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหมายเรียกหรือคำสั่ง การออกคำสั่งและทำการตาม (3) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดี กำหนด"

มาตรา 13 สัตต คณะกรรมการตามมาตรา 13 ทวิ มีอำนาจ

- (1) กำหนดขอบเขตในการใช้อำนาจของ เจ้าพนักงานประ เมิณและพนักงาน เจ้าหน้าที่
- (2) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการตรวจสอบและประ เมิณภาษีอากร
- (3) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับภาษีอากรที่กรมสรรพากรขอความเห็น
- (4) ให้คำปรึกษาหรือ เสนอแนะแก่รัฐมนตรีในการจัดเก็บภาษีอากร

การกำหนดตาม (1) และ (2) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและประกาศ ในราชกิจจานุ เบกษาแล้วให้ เจ้าพนักงานประ เมิณและพนักงาน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตาม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรตาม (3) ให้เป็นที่สุด และในกรณีที่มีการ เปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยในภายหลัง คำวินิจฉัย เปลี่ยนแปลงนั้นมิให้มีผลใช้บังคับย้อนหลัง เว้นใน กรณีที่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดมีผล เป็นการ เปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัย ก็ให้ เจ้าพนักงานประ เมิณหรือ พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามคำพิพากษาในส่วนที่เป็น โทษย้อนหลังได้ เฉพาะบุคคล ซึ่ง เป็นคู่ความในคดีนั้น"

หมวด 2

วิธีการ เกี่ยวแก่ภาษีอากรประ เมิณ

"มาตรา 14 ภาษีอากรประ เมิณ คือ ที่มีระบุไว้ในหมวดนั้น ๆ ว่าเป็นภาษีอากร ประ เมิณ"

ส่วนที่ 1

การยื่นรายการและการ เสียภาษีอากร

"มาตรา 17 การยื่นรายการ ให้ยื่นภายในเวลาที่กำหนดไว้ในหมวดว่าด้วยภาษี อากรต่าง ๆ และตามแบบแสดงรายการที่อธิบดีกำหนด

อธิบดีต้องการรายงานประจำปี หรือบัญชีงบดุลย์ หรือบัญชีอื่น ๆ ประกอบแบบแสดง รายการใด ก็ให้สั่งเรียกได้ กับให้อธิบดีมีอำนาจสั่งผู้ต้อง เสียภาษีอากรให้มีสมุดบัญชีพิเศษ และ ให้กรอกข้อความที่ต้องการลงในสมุดบัญชีนั้นได้ เพื่อสะดวกแก่การคำนวณเงินภาษีอากรที่ต้อง เสีย ตามลักษณะนี้ เมื่ออธิบดีมีคำสั่งตามที่ว่ามานี้ ผู้ยื่นรายการหรือผู้ต้อง เสียภาษีอากรต้องปฏิบัติตาม

เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร

(1) ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งบุคคล เป็นการทั่วไปให้มีบัญชีพิเศษ และให้กรอกข้อความที่ต้องการลงในบัญชีนั้น คำสั่ง เช่นว่านี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(2) ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้นั้นรายการหรือผู้ต้องเสียภาษีอากรทำบัญชีขบดุลหรือบัญชีอื่น ๆ แสดงรายการหรือแจ้งข้อความใด ๆ และยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมิน พร้อมกับการยื่นรายการตามแบบแสดงรายการที่อธิบดีกำหนด"

"มาตรา 18 ทวิ ในกรณีจำเป็น เพื่อรักษาประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร

เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะประเมิน เรียกเก็บภาษีจากผู้ต้องเสียภาษีก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการได้ เมื่อได้ประเมินแล้วให้แจ้งจำนวนภาษีที่ต้องเสียไปยังผู้ต้องเสียภาษีและให้ผู้ต้องเสียภาษีชำระภาษีภายใน เจ็ดวันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้

ภาษีที่ประเมิน เรียกเก็บตามความในวรรคก่อน ให้ถือเป็น เครดิตของผู้ต้องเสียภาษี ในการคำนวณภาษี

ในการใช้อำนาจตามความในมาตรานี้ เจ้าพนักงานประเมินจะสั่งให้ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดด้วยก็ได้"

"มาตรา 18 ตริ ภายใต้มบังคับมาตรา 18 ทวิ ในกรณีเจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินให้เสียภาษี บุคคลผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องชำระภาษีนั้น พร้อมทั้ง เบี้ยปรับและ เงินเพิ่มตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน"

"มาตรา 19 เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในลักษณะนี้ ถ้าภายในเวลาห้าปีนับแต่วันที่ได้อื่นรายการแล้วเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ใดแสดงรายการตามแบบที่ยื่นไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ เจ้าพนักงานประเมิน มีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้นั้นมาสอบสวน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ผู้นั้นยื่นรายการหรือพยานนั้นนำบัญชีหรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย"

"มาตรา 21 ถ้าผู้ต้องเสียภาษีอากรไม่ปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งของ เจ้าพนักงาน ประเมินตามมาตรา 19 หรือไม่ยอมตอบคำถาม เมื่อซักถามโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงาน ประเมินมีอำนาจประเมิน เงินภาษีอากรตามที่รู้เห็นว่าถูกต้องและแจ้งจำนวน เงินซึ่งต้องชำระ ไปยังผู้ต้องเสียภาษีอากร ในกรณีนี้ห้ามมิให้อุทธรณ์การประเมิน"

"มาตรา 22 ในการประเมินตามมาตรา 20 หรือมาตรา 21 ผู้ต้องเสียภาษีต้อง รับผิดชอบ เบี้ยปรับหนึ่ง เท่าของจำนวน เงินภาษีที่ต้องชำระอีก"

"มาตรา 23 ผู้ใดไม่ยื่นรายการ ให้อำเภอรหรือ เจ้าพนักงานประเมิน แล้วแต่กรณี มีอำนาจออกหมาย เรียกตัวผู้นั้นมาไต่สวน และออกหมาย เรียกพยานกับสั่งให้ผู้ที่ไม่ยื่นรายการหรือ พยานนั้นนำบัญชี หรือพยานหลักฐานอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อย กว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย"

"มาตรา 26 เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในลักษณะนี้ ในการประเมินตามมาตรา 24 หรือมาตรา 25 ผู้ต้องเสียภาษีอากรต้องรับผิดชอบ เบี้ยปรับอีก 2 เท่าของจำนวนเงินภาษี อากรที่ต้องชำระ"

"มาตรา 27 บุคคลใดไม่เสียหรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ใน หมวดต่าง ๆ แห่งลักษณะนี้เกี่ยวกับภาษีอากรประเมินให้เสียเงิน เพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อ เดือน หรือ เศษของ เดือนของ เงินภาษีที่ต้อง เสียหรือนำส่งโดยไม่รวม เบี้ยปรับ

ในกรณีที่อธิบดีอนุมัติให้ขยายกำหนดเวลาชำระหรือนำส่งภาษีและได้มีการชำระหรือ นำส่งภาษีภายในกำหนด เวลาที่ขยายให้ นั้น เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละ 0.75 ต่อ เดือนหรือ เศษของ เดือน

การคำนวณเงิน เพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เริ่มนับ เมื่อพ้นกำหนดเวลาการ ยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษีแต่ เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้ เกินจำนวนภาษี ที่ต้อง เสียหรือนำส่ง ไม่ว่าภาษีที่ต้อง เสียหรือนำส่งนั้นจะ เกิดจากการประเมิน หรือคำสั่งของ เจ้าพนักงานหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาล"

"มาตรา 27 ทวิ เบี้ยปรับตามมาตรา 22 และมาตรา 26 และเงินเพิ่มตามมาตรา 27 ให้ถือเป็นเงินภาษี

เบี้ยปรับตามวรรคหนึ่ง อาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติ รัฐมนตรี ระเบียบดังกล่าวนี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

ส่วน 2

การอุทธรณ์

"มาตรา 30 ในการอุทธรณ์การประเมินภาษีอากรที่อำเภอก่อนมีหน้าที่ประเมิน ให้อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน โดยให้อุทธรณ์ตามเกณฑ์ และวิธีการดังต่อไปนี้

(1) เว้นแต่ในกรณีห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา 21 หรือมาตรา 25

(ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินผู้ทำการประเมินมีสำนักงานอยู่ในเขตจังหวัดพระนคร หรือจังหวัดธนบุรี ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบด้วยอธิบดีหรือผู้แทน ผู้แทนกรมอัยการหรือผู้แทนกรมมหาดไทย

(ข) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินผู้ทำการประเมินมีสำนักงานอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน สรรพากรเขตหรือผู้แทน และอัยการจังหวัดหรือผู้แทน

(2) เว้นแต่ในกรณีห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา 33 ให้อุทธรณ์คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต่อศาลภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์"

"คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตาม (ก) จะมีหลายคณะก็ได้"

"มาตรา 31 การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีอากร ถ้าไม่เสียภาษีอากร ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ถือเป็นภาษีอากรค้างตามมาตรา 12 เว้นแต่กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้รับ อนุมัติจากอธิบดีให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาได้ ก็ให้มีหน้าที่ชำระภายในสามสิบวันนับแต่ วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียภาษีอากรเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องชำระภายในกำหนด เวลา เช่นเดียวกับวรรคก่อน"

"มาตรา 32 เพื่อการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา 29 หรือมาตรา 30 เจ้าพนักงาน ประเมิน ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แล้วแต่กรณีมีอำนาจ ออกหมาย เรียกผู้อุทธรณ์มาไต่สวน ออกหมาย เรียกพยานกับสั่งให้ผู้อุทธรณ์หรือพยานนั้นนำสมุดบัญชี หรือพยานหลักฐานอย่างอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้า วันนับแต่วันส่งหมาย"

"มาตรา 33 ผู้อุทธรณ์คนใดไม่ปฏิบัติตามหมาย เรียกหรือคำสั่งตามมาตรา 32 หรือ ไม่ยอมตอบคำถาม เมื่อซักถาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ผู้นั้นหมดสิทธิที่จะอุทธรณ์คำวินิจฉัย อุทธรณ์ต่อไป"

"มาตรา 34 คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้มีหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา 29 หรือ มาตรา 30 ให้ทำเป็นหนังสือและให้ส่งไปยังผู้อุทธรณ์"

ส่วน 3

บทกำหนดโทษ

"มาตรา 35 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 17 มาตรา 50 ทวิ หรือมาตรา 51 เว้นแต่ จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท"

"มาตรา 35 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 12 ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และ ปรับไม่เกินสองแสนบาท

ในกรณีผู้กระทำความผิดวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น"

"มาตรา 36 ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามหมาย เรียกหรือคำสั่งของอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือสรรพากรจังหวัด เจ้าพนักงานประเมิน ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ กรรมการที่ออกตามมาตรา 12 ตริ มาตรา 19 มาตรา 23 หรือมาตรา 32 หรือไม่ยอม

ตอบคำถาม เมื่อซักถาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

“มาตรา 37 ผู้ใด

(1) โดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจ แจ้งข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรตามลักษณะนี้ หรือ

(2) โดยความเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรตามลักษณะนี้

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สาม เดือนถึง เจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท”

“มาตรา 37 ทวิ ผู้ใดเจตนาละเลย ไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่นตามลักษณะนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ”

หมวด

ภาษีเงินได้

ส่วน 2

การเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา

“มาตรา 40 เงินได้พึงประเมินนั้น คือเงินได้ประเภทต่อไปนี้ รวมตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวไม่ว่าในทอดใด

(1) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้าน ที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

(2) เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงินทรัพย์สินหรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ นั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรืองานที่รับทำให้นั้นจะ เป็นการประจำหรือชั่วคราว

(3) ค่าแห่งภูตริลล์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปีหรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจากพันธบัตร นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล

(4) เงินได้ที่เป็น

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตั๋วเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตั๋วเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัท เงินทุน เป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือกองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดย เฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืม เงิน เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่บุตรชอบด้วยกฎหมายที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เป็นผู้มีเงินได้ และความ เป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าว เป็นเงินได้ของบิดา แต่ถ้าความ เป็นสามีภริยาของบิดาและมารดา มิได้มีอยู่ตลอดปีภาษีให้ถือว่า เงินได้ของบุตรดังกล่าว เป็นเงินได้ของบิดาหรือของมารดาผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือของบิดาในกรณีบิดามารดาใช้อำนาจปกครองร่วมกัน

ความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ ด้วยโดยอนุโลม

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่า

กำไรและเงินที่กันไว้รวมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือ

เงินที่กันไว้รวมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากัน หรือ

รับช่วงกัน หรือ เลิกกันซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตรหรือโอนการเป็นหุ้นส่วน

ทั้งนี้ เฉพาะที่ตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

(5) เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก

(ก) การให้เช่าทรัพย์สิน

(ข) การผิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน

(ค) การผิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้นโดย

ไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

ในกรณี (ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้มีเงินได้แสดงเงินได้ค่า

ไปไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามจำนวน

เงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ตามปกติ และให้ถือว่าจำนวนเงินที่ประเมินนี้เป็นเงินได้พึง

ประเมินของผู้มีเงินได้ ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ ทั้งนี้ให้นับว่าบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์

ตามส่วน 2 หมวด 2 ลักษณะ 2 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณี (ข) และ (ค) ให้ถือว่าเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้วแต่วันทำสัญญา

จนถึงวันผิดสัญญาทั้งสิ้น เป็นเงินได้พึงประเมินของปีที่มีการผิดสัญญานั้น

(6) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือวิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลป์ วิศวกรรม

สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่นซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกา

กำหนดชนิดไว้

(7) เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วน

สำคัญนอกจากเครื่องมือ

(8) เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (7) แล้ว

เงินค่าภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเงินหรือผู้ออกแทนให้สำหรับ เงินได้ ประเภทใด ไม่ว่าทอดใด หรือในปีภาษีใดก็ตาม ให้ถือ เป็น เงินได้ประเภทและของปีภาษีเดียวกับ เงินได้ที่ออกแทนให้ นั้น”

“มาตรา 41 ผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เนื่องจากหน้าทำงานหรือกิจการที่ทำในประเทศไทย หรือ เนื่องจากกิจการของนายจ้างในประเทศไทยหรือ เนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ไม่ว่าเงินได้นั้นจะจ่าย ในหรือนอกประเทศ

ผู้อยู่ในประเทศไทย มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เนื่องจากหน้าทำงานหรือกิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือ เนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศต้องเสีย ภาษีเงินได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เมื่อนำเงินได้พึงประเมินนั้น เข้ามาในประเทศไทย

ผู้ใดอยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะรวม เวลาทั้งหมดถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีใด ให้ถือว่าผู้นั้น เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย”

“มาตรา 42 เงินได้พึงประเมินประเภทต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณ เพื่อ เสียภาษีเงินได้

(1) ค่าเบี้ยเลี้ยง หรือค่าพาหนะ ซึ่งลูกจ้าง หรือผู้รับหน้าที่หรือตำแหน่งงาน หรือ ผู้รับทำงานให้ได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความจำเป็น เฉพาะในการที่ต้องปฏิบัติการตามหน้าที่ของตน และได้จ่ายไปทั้งหมดในการนั้น

(2) ค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามอัตราที่รัฐบาลกำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยอัตราค่าพาหนะและ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(3) เงินค่าเดินทางซึ่งนายจ้างจ่ายให้ลูกจ้าง เฉพาะส่วนที่ลูกจ้างได้จ่ายทั้งหมดโดย จำเป็นเพื่อการเดินทางจากต่างถิ่นในการเข้ารับงาน เป็นครั้งแรก หรือในการกลับถิ่นเดิม เมื่อ การจ้างได้สิ้นสุดลงแล้ว แต่ข้อยกเว้นนี้มีให้รวมถึงเงินค่าเดินทางที่ลูกจ้างได้รับในการกลับถิ่นเดิม และในการเข้ารับทำงานของนายจ้างเดิมภายในสามร้อยหกสิบห้าวัน นับแต่วันที่การจ้างครั้งก่อน ได้สิ้นสุดลง

(4) ในกรณีที่นายจ้างและลูกจ้างได้ทำสัญญากันโดยสุจริตก่อนใช้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 มีข้อกำหนดว่า นายจ้างจะชำระเงินบำเหน็จ เงินค่าธรรมเนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัส ให้แก่ลูกจ้างเป็นจำนวน เดียว เมื่อการงานที่จ้างได้สิ้นสุดลงแล้ว แม้เงินเต็มจำนวนนั้นจะได้ชำระภายหลังที่ใช้บทบัญญัติในส่วนนี้ก็ดี เงินบำเหน็จ เงินค่าธรรมเนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัสส่วนที่เป็นค่าจ้างแรงงาน อันได้ทำในเวลาก่อนใช้พระราชบัญญัติ ภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 นั้น ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

(5) เงินเพิ่มพิเศษประจำตำแหน่ง และเงินค่าเช่าบ้านหรือบ้านที่ให้อยู่โดยไม่ต้อง เสียค่าเช่า สำหรับข้าราชการสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ

(6) เงินได้จากกาขายหรือส่วนลดจากการซื้ออาคารสแตมป์หรือสแตมป์ไปรษณียากร ของรัฐบาล

(7) เบี้ยประชุมกรรมการหรือกรรมการ หรือค่าสอน ค่าสอบ ที่ทางราชการหรือ สถานศึกษาของทางราชการจ่ายให้

(8) ดอกเบี้ยดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบี้ยสลากออมสิน หรือดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาล เฉพาะประเภท ฝากเพื่อเรียก

(ข) ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร หรือดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์ ทั้งนี้ เฉพาะที่ต้องจ่ายคืน เมื่อทวงถามประเภทออมทรัพย์ซึ่งใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอนและไม่ใช้ เช็คในการถอน

ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินอัตราสูงสุดของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ของ ธนาคารพาณิชย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

(9) การขายสังหาริมทรัพย์อัน เป็นมรดก หรือสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทาง การค้าหรือหากำไรแต่ไม่รวมถึงเรือกำปั่น เรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือ เรือยนต์ ที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป หรือแพ

(10) เงินได้ที่ได้รับจากการอุปการะโดยหน้าที่ธรรมจรรยา เงินได้ที่ได้รับจากการ รับมรดก หรือจากการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี

(11) รางวัลเพื่อการศึกษาหรือค้นคว้าในวิทยาการ รางวัลสลากกินแบ่งหรือสลากออมสินของรัฐบาล รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวดหรือแข่งขันซึ่งผู้รับมิได้มีอาชีพในการประกวดหรือแข่งขัน หรือสินบนรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการกระทำความผิด

(12) บำนาญพิเศษ บำเหน็จพิเศษ บำนาญตกทอด หรือบำเหน็จตกทอด

(13) ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด เงินที่ได้จากการประกันภัย หรือฌาปนกิจสงเคราะห์

(14) เงินส่วนแบ่งของกำไรจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล ซึ่งต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ แต่ไม่รวมถึงเงินส่วนแบ่งของกำไรจากกองทุนรวม

(15) เงินได้ของชาวนาที่ได้จากการขายข้าวอันเกิดจากกสิกรรมที่ตนและหรือครอบครัวได้ทำเอง

(16) เงินได้ที่ได้รับจากกองมรดก ซึ่งต้องเสียภาษีตามความในมาตรา 57 ทวิ

(17) เงินได้ตามที่จะได้กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง

(18) รางวัลสลากบำรุงกาชาดไทย เงินได้จากการขาย หรือส่วนลดจากการซื้อสลากบำรุงกาชาดไทย

(19) ดอกเบี้ยที่ได้รับตามมาตรา 4 ทศ

(20) ยกเลิกโดย พรบ. (ฉบับที่ 25) พ.ศ.2525 มาตรา 5 (ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 ข้อ 2 (19) หน้า 162)

(21) ประโยชน์ที่ได้จากการจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ตามมาตรา 40(4) (ก) ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก และผู้รับมิใช่เป็นผู้ทรงคนแรก

(22) เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวม

(23) เงินได้ของกองทุนรวม"

"มาตรา 42 ทวิ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (1) และ (2) เว้นแต่ที่กำหนดในวรรคสาม ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 30 แต่รวมกันต้องไม่เกิน 40,000 บาท

ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่งและความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (2) เป็นเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียว เพราะเหตุออกจากงาน โดยคำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงานตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ไม่ว่าเงินที่จ่ายนั้นจะจ่ายจากเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญหรือไม่หักค่าใช้จ่าย เป็นจำนวนเท่ากับ 5,000 บาท คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงานแต่ไม่เกินเงินได้พึงประเมิน เหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายอีกร้อยละ 50 ของเงินที่เหลือนั้น แต่ถ้าเงินได้พึงประเมินดังกล่าวจ่ายในลักษณะ เงินบำเหน็จจำนวนหนึ่งและเงินบำนาญอีกจำนวนหนึ่ง ให้ถือว่า เฉพาะเงินที่จ่ายในลักษณะ เงินบำเหน็จ เป็นเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียว เพราะเหตุออกจากงานและให้ลดค่าใช้จ่ายจำนวน 5,000 บาท ลงเหลือ 2,500 บาท

จำนวนปีที่ทำงานตามวรรคสาม ในกรณีเงินบำเหน็จหรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่ทางราชการจ่าย ให้ถือจำนวนปีที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณเงินบำเหน็จหรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันนั้นตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับของทางราชการ

ในการคำนวณจำนวนปีที่ทำงาน นอกจากกรณีตามวรรคสี่ เศษของปี ถ้าถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ถือ เป็นหนึ่งปี ถ้าไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ปัดทิ้ง

"มาตรา 42 ตริ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) เฉพาะที่เป็นค่าแห่งลิขสิทธิ์ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 20 แต่ต้องไม่เกิน 20,000 บาท

ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่งและความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตาม เกณฑ์ในวรรคหนึ่ง"

"มาตรา 47 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 เมื่อได้หักตามมาตรา 42 ทริถึงมาตรา 46 แล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ให้หักลดหย่อนได้อีกดังต่อไปนี้

- (1) ลดหย่อนให้สำหรับ
- (ก) ผู้มีเงินได้ 13,000 บาท
- (ข) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ 13,000 บาท

(ค) บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ด้วย

(1) ที่เกิดก่อนหรือใน พ.ศ. 2522 หรือที่ได้รับ เป็นบุตรบุญธรรมก่อน พ.ศ. 2522 คนละ 6,000 บาท

(2) ที่เกิดหลัง พ.ศ. 2522 หรือที่ได้รับ เป็นบุตรบุญธรรมในหรือหลัง พ.ศ. 2522 คนละ 6,000 บาท แต่รวมกันต้องไม่เกินสามคน

ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรทั้งตาม (1) และ (2) การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้นำบุตรตาม (1) ทั้งหมดมาหักก่อน แล้วจึงนำบุตรตาม (2) มาหัก เว้นแต่ ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรตาม (1) ที่มีชีวิตอยู่รวมเป็นจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป จะนำบุตรตาม (2) มาหักไม่ได้ แต่ถ้าบุตรตาม (1) มีจำนวนไม่ถึงสามคน ให้นำบุตรตาม (2) มาหักได้โดยเมื่อรวมกับบุตรตาม (1) แล้วต้องไม่เกินสามคน

การนับจำนวนบุตรให้นับ เฉพาะบุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตร โดยให้นับรวมทั้งบุตรที่ไม่อยู่ใน เขตที่ได้รับการหักลดหย่อนด้วย

การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี และยังคงศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา หรือซึ่งเป็นผู้เยาว์หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถอันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู แต่มิให้หักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ 6,000 บาทขึ้นไป โดยเงินได้พึงประเมินนั้นไม่เข้าลักษณะตามมาตรา 42

การหักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ให้หักได้ตลอดปีภาษี ไม่ว่ากรณีที่จะหักได้นั้นจะมีอยู่ตลอดปีภาษีหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมนั้นให้หักลดหย่อนในฐานะบุตรบุญธรรมได้แต่ฐานะเดียว

(ง) เบี้ยประกันภัยที่ผู้มีเงินได้จ่ายในปีภาษีสำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 7,000 บาท ทั้งนี้เฉพาะในกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้เอาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้มีการประกันชีวิตและความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับ เบี้ยประกันที่จ่ายสำหรับการประกันชีวิตของสามีหรือภริยานั้นตาม เกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

(จ) เงินได้ตามมาตรา 40 (4) (ข) เท่าจำนวนที่ได้รับแต่ต้องไม่เกิน 10,000 บาท เฉพาะส่วนที่ได้รับจากกองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดย เฉพาะของประเทศ ไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงิน เพื่อส่งเสริม เกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม

เมื่อหักลดหย่อนตามวรรคหนึ่ง มีเงินได้เหลืออยู่เท่าใดให้หักลดหย่อนได้อีกร้อยละ 30 สำหรับส่วนที่ไม่เกิน 400,000 บาท

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ได้รับเงินได้ตามวรรคหนึ่งและความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับ เงินได้ดังกล่าวที่สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ได้รับตาม เกณฑ์ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง

(ฉ) บุตรของผู้มีเงินได้ซึ่งมีสิทธิหักลดหย่อนตามเงื่อนไขใน (ค) และยังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถานศึกษา เอกชนหรือโรงเรียนราษฎร์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ให้หักลดหย่อนเพื่อการศึกษได้อีก ร้อยละ 2,000 บาท

(ช) เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงตามมาตรา 65 ตี (2) ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 7,000 บาท

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสม เข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับเงินสะสมของสามีหรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพนั้นตาม เกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

(ซ) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ผู้มีเงินได้จ่ายให้แก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น บริษัทประกันชีวิตสหกรณ์หรือนายจ้างสำหรับการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่าซื้อหรือสร้างอาคารอยู่อาศัย โดยจำนองอาคารที่ซื้อหรือสร้าง เป็นประกันการกู้ยืมนั้น ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 7,000 บาท ทั้งนี้ ตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา อาคารดังกล่าวให้หมายความรวมถึงอาคารพร้อมที่ดินด้วย

(2) ในกรณีสามีภริยาดังฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปี ภาษี การหักลดหย่อนตาม (1) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ 26,000 บาท แต่ถ้า ความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (1) (ก) และสำหรับการ หักลดหย่อนตาม (ค) (ฉ) และ (ช) ให้ต่างฝ่ายต่างหักได้กึ่งหนึ่งตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน แต่ละกรณี

(3) ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อน ตาม (1) (ข) (ค) และ (ฉ) ให้หักได้เฉพาะสามีหรือภริยาและบุตรที่อยู่ในประเทศไทย

(4) ในกรณีผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตายในระหว่างปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้เสมือน ผู้ตายมีชีวิตอยู่ตลอดปีภาษีที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

(5) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก ให้หักลดหย่อนได้ 13,000 บาท

(6) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ให้หักลดหย่อน ได้ตาม (1) (ก) สำหรับผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทย แต่ รวมกันต้องไม่เกิน 26,000 บาท

(7) เมื่อได้หักลดหย่อนตาม (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แล้วเหลือเท่าใด ให้หักลดหย่อนได้อีกสำหรับเงินบริจาคดังต่อไปนี้ โดยให้หักได้เท่าจำนวนที่บริจาค แต่ต้องไม่เกิน ร้อยละ 10 ของเงินที่เหลือนั้น

(ก) เงินที่บริจาคแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการ

(ข) เงินที่บริจาคเป็นสาธารณประโยชน์แก่องค์การ หรือสาธารณกุศล หรือแก่ สถานพยาบาลและสถานศึกษาอื่นนอกจากที่กล่าวใน (ก) ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดใน ราชกิจจานุเบกษา"

"มาตรา 47 ทวิ ให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา 40 (4) (ข) ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับ เครดิตในการคำนวณภาษีร้อยละ 30 ของเงิน บันผลหรือ เงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับ

เครดิตภาษีที่คำนวณได้ตามความในวรรคหนึ่งให้นำมารวมคำนวณเป็น เงินได้พึงประเมิน เพื่อเสียภาษีเงินได้ตามเกณฑ์ในมาตรา 48 เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้นำ เครดิตภาษีที่คำนวณ

ได้ดังกล่าวหักออกจากภาษีที่ต้องเสีย ถ้ายังขาดหรือเหลือเท่าใด ให้ผู้มีเงินได้เสียภาษีสำหรับจำนวนที่ขาด หรือมีสิทธิได้รับเงินจำนวนที่เหลือนั้นคืน

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่ผู้มีเงินได้ที่ไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย

"มาตรา 48 เงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้

(1) เงินได้พึงประเมินเมื่อได้หักตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 47 หรือมาตรา 57 เบื้องแล้ว เหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้

(2) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป การคำนวณภาษีตาม (1) ให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.5 ของยอดเงินได้พึงประเมิน

การนับจำนวนเงินได้พึงประเมินตาม (2) ไม่รวมถึงเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1)

(3) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา 40 (4) (ก) และ (ข) เฉพาะที่ได้รับตั้งแต่ พ.ศ. 2529 ถึง พ.ศ. 2531 ดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาล ดอกเบี้ยพันธบัตรหรือหุ้นกู้ขององค์การของรัฐบาล ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้จากบริษัท เงินทุนหรือดอกเบี้ยที่ได้จากสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

(ข) ผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ ซึ่งบริษัท เงินทุน เป็นผู้ออก

(ค) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนพันธบัตรของรัฐบาล หรือพันธบัตรหรือหุ้นกู้ขององค์การของรัฐบาล ทั้งนี้ เฉพาะที่ตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุนและ เฉพาะที่ได้จากการขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(4) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ เฉพาะเงินได้ตามมาตรา 40 (8) ที่ได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ดังต่อไปนี้

(ก) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการไต่โดยเสนาหา ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ 50 ของเงินได้ เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิแล้วหารด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใดให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้เท่าใดให้คูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

(ข) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่นนอกจาก (ก) ให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิ แล้วหารด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้เท่าใดให้คูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

ในกรณีที่เสียภาษีโดยไม่นำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) เมื่อคำนวณภาษีแล้วต้องเสียไม่เกินร้อยละ 20 ของราคาขาย

ในกรณีที่เสียภาษีโดยนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ 50 ของเงินได้ตาม (ก) หรือตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาตาม (ข) แล้วแต่กรณี เหลือเท่าใดนำไปรวมคำนวณภาษีกับเงินได้อื่น

คำว่า "จำนวนปีที่ถือครอง" ใน (ก) หรือ (ข) หมายถึงจำนวนปีนับตั้งแต่ปีที่ได้กรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ ถึงปีที่โอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้าเกินสิบปีให้นับเพียงสิบปี และเศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี"

"มาตรา 50 ให้นำบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 หักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมินตามวิธีดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (2) ให้คูณเงินได้พึงประเมินที่จ่ายด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย เพื่อให้ได้จำนวนเงินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 เป็นภาษีทั้งสิ้น เท่าใดให้หารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

ถ้าการหารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่ายตามความในวรรคก่อนไม่ลงตัว เหลือเศษเท่าใด ให้เพิ่มเงินเท่าจำนวนที่เหลือ เศษนั้นรวมเข้ากับเงินภาษีที่จะต้องหักไว้ครั้งสุดท้ายในปีนั้น เพื่อให้ยอดเงินภาษีที่หักรวมทั้งปี เท่ากับจำนวนภาษีที่จะต้องเสียทั้งปี

(2) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) และ (4) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ เว้นแต่

(ก) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา 48(3) (ก) และ (ค) ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. 2529 ถึง พ.ศ. 2531 ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้และถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. 2532 เป็นต้นไป ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

(ข) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา 48(3) (ข) ให้ถือว่าผู้ออกตัวเงินผู้ออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้หรือนิติบุคคลผู้โอนตัวเงินหรือตราสารดังกล่าวให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ตามส่วนนี้ เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินและให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้ ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. 2529 ถึง พ.ศ. 2531 และถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. 2532 เป็นต้นไป ให้เรียกเก็บตามอัตราภาษีเงินได้ และให้ถือว่าภาษีที่เรียกเก็บนั้น เป็นภาษีที่หักไว้

(ค) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ก) ที่มีได้ระบุใน (ก) และ (ข) แห่งมาตรานี้ ถ้าผู้จ่ายเงินได้มิใช่เป็นนิติบุคคล และจ่ายให้แก่ผู้รับที่มีภูมิลำเนาในประเทศไทย ไม่ต้องหักภาษีตามมาตรา

(ง) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ข) ที่จ่ายจากกองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดย เฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงิน เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรมให้หักลดหย่อนตามอัตราในวรรคสองของมาตรา 47 (1) (จ) ก่อน แล้วคำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ข) ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นผู้จ่ายให้แก่ผู้รับรายหนึ่ง ๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่ายครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึง 10,000 บาทก็ดี ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ ทั้งนี้ เฉพาะผู้รับที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย

(3) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (6) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับที่ไม่มีภูมิลำเนาในประเทศไทย หรือมิได้อยู่ในประเทศไทย ให้หักเฉพาะค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 40 แล้วคำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

(4) นอกจากกรณีตาม (5) ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินตามมาตรา 51 เป็นรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (5) (6) (7) หรือ (8) แต่ไม่รวมถึงการจ่ายซื้อพืชผลทางการเกษตร ให้กับผู้รับรายหนึ่ง ๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่ายครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึง 10,000 บาทก็ตาม ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 1 ของยอดเงินได้พึงประเมิน แต่เฉพาะเงินได้ในกรณีการประกวดหรือแข่งขันให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

(5) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (9) เฉพาะที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์ ให้คำนวณหักดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หา ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (4) (ก) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

(ข) สำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่นนอกจาก (ก) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (4) (ข) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

(6) ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้ผู้โอนหักภาษีตามเกณฑ์ใน (5) โดยถือว่าผู้โอนเป็นผู้จ่ายเงินได้

มาตรา 54 ถ้าผู้จ่ายเงินตามมาตรา 50 และมาตรา 53 มิได้หักและนำเงินส่งหรือได้หักและนำเงินส่งแล้วแต่ไม่ครบจำนวนที่ถูกต้อง ผู้จ่ายเงินต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้มีเงินได้ในกรณีเสียภาษีที่ต้องชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มีได้หักและนำส่งหรือตามจำนวนที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักเงินภาษีไว้ตามมาตรา 50 หรือมาตรา 53 แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีพ้นความรับผิดที่จะต้องชำระเงินภาษีเท่าจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้แล้วนั้นและให้ผู้จ่ายเงินรับผิดชอบชำระเงินภาษีจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว

"มาตรา 56 ให้บุคคลทุกคน เว้นแต่ผู้เยาว์ หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือ เสมือนไร้ความสามารถยื่นรายการ เกี่ยวกับ เงินได้พึงประ เมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ ล่วงมาแล้วพร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายใน เดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อ เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ถ้าบุคคลนั้น

(1) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประ เมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เกิน 13,000 บาท

(2) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประ เมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตาม มาตรา 40(1) ประเภทเดียว เกิน 18,600 บาท

(3) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประ เมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เกิน 26,000 บาท หรือ

(4) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประ เมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตามมาตรา 40 (1) ประเภทเดียว เกิน 37,200 บาท

ในกรณีข้างต้นส่วนสามีภรรยา หรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลมีเงินได้พึงประ เมิน ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เกินจำนวนตาม (1) ให้ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการยื่นรายการ เกี่ยวกับ เงินได้พึง ประ เมินในชื่อของห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นที่ได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วภายในกำหนด เวลาและตามแบบ เช่นเดียวกับวรรคก่อน การเสียภาษีในกรณีเช่นนี้ให้ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการ รับผิดชอบเสียภาษีในชื่อของห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นจากยอด เงินได้พึงประ เมินทั้งสิ้น เสมือน เป็น บุคคลธรรมดาคน เดียวโดยไม่มี การแบ่งแยก ทั้งนี้ ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคน ไม่จำเป็นต้องยื่นรายการ เงินได้สำหรับจำนวน เงินได้พึงประ เมินดังกล่าว เพื่อ เสียภาษีอีก แต่ถ้า ห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นมีภาษีค้างชำระให้ ผู้ เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลทุกคนร่วมรับผิด ใน เงินภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย"

"มาตรา 57 ถ้าผู้มีเงินได้พึงประ เมินตามมาตรา 56 วรรค 1 เป็นผู้เยาว์ ผู้ที่ศาล สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือ เสมือนไร้ความสามารถหรือ เป็นผู้อยู่ในต่างประ เทศ ให้เป็น หน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการกิจการอันก่อให้เกิด เงินได้พึงประ เมิน นั้นแล้วแต่กรณีต้องปฏิบัติตามมาตรา 56 วรรค 1 และ เป็นตัวแทนในการชำระภาษี"

"มาตรา 57 ทวิ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 56 วรรค 1 ถึงแก่ความตาย เสียก่อนที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติตามมาตรา 56 วรรค 1 หรือก่อนที่ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาลหรือ ผู้พิทักษ์ได้ปฏิบัติตามมาตรา 57 ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดก หรือทายาทหรือผู้ครอบครองทรัพย์สิน มรดกแล้วแต่กรณีปฏิบัติแทน และโดยเฉพาะในการยื่นรายการเงินได้พึงประเมินของผู้ตายนั้น ให้รวมเงินได้พึงประเมินของผู้ตายและของกองมรดกที่ได้รับตลอดปีภาษีที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย เป็น ยอดเงินได้พึงประเมินที่จะต้องยื่นทั้งสิ้น

สำหรับในปีต่อไป ถ้ากองมรดกของผู้ตายยังมีได้แบ่งและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษี ที่ล่วงมาแล้วเกินจำนวนตามมาตรา 56 (1) ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทหรือผู้ครอบครองทรัพย์สิน มรดก แล้วแต่กรณี มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ในชื่อกองมรดกของผู้ตาย"

"มาตรา 57 ครี ในการเก็บภาษีเงินได้จากสามีและภริยานั้น ถ้าสามีและภริยาอยู่ ร่วมกันตลอดปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ให้ถือเอาเงินได้พึงประเมินของภริยาเป็นเงินได้ของสามีและ ให้สามีมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษี แต่ถ้าภริยาค้างชำระและภริยาได้ รับแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วันแล้ว ให้ภริยาร่วมรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย

ถ้าสามีหรือภริยามีความประสงค์จะยื่นรายการแยกกันก็ให้ทำได้โดยแจ้งให้เจ้าพนักงาน ประเมินทราบ ภายในเวลาซึ่งกำหนดให้ยื่นรายการ แต่การแยกกันยื่นรายการนั้น ไม่ทำให้ภาษี ที่ต้องเสียเปลี่ยนแปลงอย่างไร

ถ้าเห็นสมควร เจ้าพนักงานประเมินอาจแบ่งภาษีออกตามส่วนของเงินได้พึงประเมิน ที่สามีและภริยาแต่ละฝ่ายได้รับและแจ้งให้สามีและภริยาเสียภาษีเป็นคนละส่วนก็ได้ แต่ถ้าภริยา ส่วนของฝ่ายใดค้างชำระและอีกฝ่ายหนึ่งได้รับแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วันแล้ว ให้อีกฝ่ายหนึ่ง นั้นร่วมรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย

การที่สามีภริยาอยู่ต่างท้องที่กัน หรือต่างคนต่างอยู่เป็นครั้งคราว ยังคงถือว่าอยู่ ร่วมกัน"

"มาตรา 57 จัตวา ภายใต้บังคับมาตรา 64 การยื่นรายการตามมาตรา 56 มาตรา 57 มาตรา 57 ทวิ มาตรา 57 ครี หรือมาตรา 57 เบญจ ถ้ามีภาษีต้องเสีย ให้ชำระ ต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ภายในกำหนดเวลาพร้อมกับการยื่นรายการ"

"มาตรา 57 เบื้อง ถ้ากรียามีเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (1) ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ไม่ว่าจะมียเงินได้พึงประเมินอื่นด้วยหรือไม่ กรียาจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามีเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) โดยมีให้ถือว่าเป็นเงินได้ของสามีตามมาตรา 57 ครี ก็ได้

ในกรณีทีกรียาแยกยื่นรายการตามวรรคหนึ่ง ให้สามีและกรียาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ดังนี้

- (1) สำหรับผู้มีเงินได้ตามมาตรา 47 (1) (ก)
- (2) สำหรับบุตรที่หักลดหย่อนได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 47 (1) (ค) และ (ฉ)

คนละกึ่งหนึ่ง

- (3) สำหรับ เบี้ยประกันภัยตามมาตรา 47 (1) (ง) วรรคหนึ่ง
- (4) สำหรับเงินได้ตามมาตรา 40 (4) (ข) ที่ได้รับจากกองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดย เฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืม เงิน เพื่อส่งเสริม เกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม ให้สามีแต่ฝ่ายเดียว เป็นผู้หักลดหย่อนตามมาตรา 47 (1) (จ)
- (5) สำหรับ เงินสะสมที่จ่าย เข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา 47 (1) (ข)
- (6) สำหรับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมตามมาตรา 47 (1) (ซ) กึ่งหนึ่ง
- (7) สำหรับ เงินบริจาคส่วนของตนตามมาตรา 47 (7)

ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้ เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (2) ให้หักได้เฉพาะบุตรที่อยู่ในประเทศไทย

ถ้าสามีและกรียามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตามมาตรา 40 (1) ประเภทเดียวกันไม่เกินจำนวนตามมาตรา 56 (4) ไม่ว่าแต่ละฝ่ายจะมีเงินได้เป็นจำนวนเท่าใด สามีและกรียาไม่ต้องยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน"

"มาตรา 60 ทวิ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีตามหมวดนี้ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะประเมิน เรียกเก็บภาษีจากบุคคลใด ๆ ก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการตามความในมาตรา 56 มาตรา 57 หรือมาตรา 57 ทวิ แล้วแต่กรณีก็ได้ เมื่อได้ประเมินแล้ว ให้แจ้งจำนวนภาษีที่ประเมินไปยังผู้ต้องเสียภาษี ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้

ภาษีที่ประเมินเรียกเก็บตามความในวรรคก่อน ให้ถือ เป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษี ในการคำนวณภาษีจากยอดเงินได้สุทธิทั้งปี"

"มาตรา 64 เว้นแต่กรณีตามมาตรา 18 ทวิ ถ้าภาษีที่ต้องเสียตามบทบัญญัติแห่ง ส่วนนี้ มีจำนวนตั้งแต่ 3,000 บาทขึ้นไป ผู้ต้องเสียภาษีจะชำระ เป็นสามงวด ๆ ละเท่า ๆ กัน ก็ได้ คือ

(1) ในกรณีที่ต้องเสียตามมาตรา 56 ทวิ หรือมาตรา 57 จัดว่า งวดที่หนึ่งต้อง ชำระตามกำหนดในมาตราดังกล่าว งวดที่สองต้องชำระภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันที่ต้องชำระงวด ที่หนึ่ง และงวดที่สามต้องชำระภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง

(2) ในกรณีอื่น งวดที่หนึ่งต้องชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งจำนวนภาษี ที่ประเมิน งวดที่สองต้องชำระภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวด ที่สามต้องชำระภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง

การชำระภาษีตาม (1) ถ้าไม่ชำระภาษีงวดใดงวดหนึ่งภายในเวลาที่กำหนดไว้ ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระภาษีเป็นรายงวดต่อไป และต้อง เสียเงินเพิ่มตามมาตรา 27 สำหรับ งวดที่ไม่ชำระและงวดต่อ ๆ ไป

การชำระภาษีตาม (2) ไม่เป็นเหตุให้ยกเว้นการเสียเงินเพิ่มตามมาตรา 27 และถ้า ไม่ชำระภาษีงวดใดงวดหนึ่งภายในเวลาที่กำหนดไว้ ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระภาษีเป็น รายงวดต่อไป"

ส่วน 3

การเก็บภาษีจากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

"มาตรา 66 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ตั้งขึ้นตาม กฎหมายของต่างประเทศและกระทำการกิจการในประเทศไทย ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และกระทำการ กิจการ ในที่อื่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทย ให้เสียภาษีในกำไรสุทธิจากกิจการหรือ เนื่องจากกิจการที่

ได้กระทำในประเทศไทยในรอบระยะเวลาบัญชี และการคำนวณกำไรสุทธิให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ มาตรา 65 และมาตรา 65 ทวิ แต่ถ้าไม่สามารถจะคำนวณกำไรสุทธิดังกล่าวแล้วได้ ให้นำ บัญชีผู้ว่าด้วยการประเมินภาษีตามมาตรา 71 (1) มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

"มาตรา 68 ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีในรอบระยะเวลาบัญชี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมทั้งชำระภาษีต่ออำเภอ"

"มาตรา 69 ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีตามมาตรา 65 มาตรา 65 ทวิ มาตรา 66 และมาตรา 67 เกี่ยวกับรายรับรายจ่าย กำไรสุทธิและรายการ อื่น ๆ ต่อเจ้าพนักงานประเมินตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมด้วยบัญชีงบดุล บัญชีทำการและบัญชี กำไรขาดทุนบัญชีรายรับรายจ่ายหรือบัญชีรายรับก่อนหักรายจ่ายที่มีบุคคลตามมาตรา 3 สัตต ตรวจสอบและรับรองในรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว แล้วแต่กรณี"

"มาตรา 69 ทวิ ภายใต้บังคับมาตรา 70 ถ้ารัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 ให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ให้คำนวณหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1 ภาษีที่หักไว้นี้ถือ เป็น เครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามรอบ ระยะเวลาบัญชีที่หักไว้ นั้น ในการนี้ให้นำมาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 58 และมาตรา 59 มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

"มาตรา 69 ดรี ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลผู้จ่ายเงินได้ พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (8) เฉพาะที่จ่ายให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งขาย อสังหาริมทรัพย์ ค่าบวกหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1 แล้วนำส่งพนักงานเจ้า หน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียน และให้นำความในมาตรา 52 วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ภาษีที่หักไว้และนำส่งตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ถูกหักภาษีตามรอบระยะเวลาบัญชีที่หักไว้ นั้น ”

“ มาตรา 70 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทยแต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเสียภาษี โดยให้ผู้จ่ายหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามวิธีการและอัตราดังต่อไปนี้ แล้วนำส่งอำเภอท้องที่พร้อมกับยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมินนั้น ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 54 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(1) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 20 แต่ต้องไม่เกิน 20,000 บาท แล้วคำนวณภาษีตามอัตรากำหนดสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(2) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) หรือ (4) ให้คำนวณภาษีตามอัตรากำหนดสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เว้นแต่ในกรณีที่เงินได้พึงประเมินนั้น เป็นดอกเบี้ยที่จ่ายให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการธนาคาร กิจการประกันภัยหรือกิจการอื่นทำนองเดียวกันให้คำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 10

(3) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (5) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 10 แล้วคำนวณภาษีตามอัตรากำหนดสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(4) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (6) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 40 และคำนวณภาษีตามอัตรากำหนดสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศได้รับเงินได้พึงประเมินที่เป็นดอกเบี้ยจากรัฐบาลหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม”

"มาตรา 70 ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดจำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย ให้เสียภาษีเงินได้ในจำนวนเงินที่จำหน่ายนั้นตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล โดยนำส่งอำเภothองที่พร้อมกันยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันจำหน่าย"

"มาตรา 76 ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มีลูกจ้าง หรือผู้ทำการแทนหรือผู้ทำการติดต่อในการประกอบกิจการในประเทศไทยซึ่ง เป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย ให้ถือว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นประกอบกิจการในประเทศไทย และให้ถือว่าบุคคลผู้เป็นลูกจ้าง หรือผู้ทำการแทนหรือผู้ทำการติดต่อ เช่นว่านั้นไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล เป็นตัวแทนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และให้บุคคลนั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เฉพาะที่เกี่ยวกับเงินได้หรือผลกำไรที่กล่าวแล้ว"

ในกรณีที่กล่าวในวรรคแรก ถ้าบุคคลผู้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการ และเสียภาษีไม่สามารถจะคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ได้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการประเมินภาษีตามมาตรา 71 (1) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีการประเมินตามความในมาตรานี้ จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้"

หมวด 4

ภาษีการค้า

ส่วน 1

ข้อความทั่วไป

"มาตรา 77 ในหมวดนี้

"การค้า" หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

"ผู้ประกอบการค้า" หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล คณะบุคคลหรือ
รัฐวิสาหกิจใด ๆ ซึ่งเข้าลักษณะตามที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีการค้า และประกอบการค้าใน
ราชอาณาจักรโดยการค้านั้น เป็นการค้าตามประเภทที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีการค้า และหมาย
ความรวมถึงผู้ที่ทำบัญชีนิติในหมวดนี้ให้ถือว่าเป็นผู้ประกอบการค้าด้วย

"ผลิต" หมายความว่า ทำการเกษตรหรือขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบ
แปรรูป แปรรสภาพสินค้า หรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้าไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ
รวมทั้งการทำให้มีขึ้นซึ่งชื่อการค้าหรือ เครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้านั้นไม่ว่าจะทำเองหรือตกลง
ให้ผู้อื่นทำให้

"ผู้ผลิต" หมายความว่า ผู้ประกอบการค้าที่ทำการผลิต

"ผู้นำเข้า" หมายความว่า ผู้ประกอบการค้าที่ส่งหรือนำสินค้าเข้าในราชอาณาจักร

"สาขา" หมายความว่า

(1) โรงงานหรือสถานการค้าในราชอาณาจักรของผู้อยู่นอกราชอาณาจักร

(2) ตัวแทน ลูกจ้างหรือบุคคลอื่นในราชอาณาจักรซึ่งทำสัญญาหรือมีหน้าที่รับผิดชอบ
ในการเก็บรักษาสินค้า ทาลูกค้า หรือทำการใด ๆ อันเกี่ยวกับการประกอบการค้าในราชอาณาจักร
แทนผู้อยู่นอกราชอาณาจักร

"ผู้ส่งออก" หมายความว่า ผู้ประกอบการค้าที่ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักร เพื่อ
ส่งไปต่างประเทศ

"สถานการค้า" หมายความว่า สถานที่ซึ่งผู้ประกอบการค้าใช้ประกอบการค้าเป็น
ประจำ และให้หมายความรวมถึงสถานที่ซึ่งใช้เป็นที่ทำการผลิตหรือ เก็บสินค้า เป็นประจำด้วย

ในกรณีผู้ประกอบการค้าไม่มีสถานการค้าตามวรรคก่อน ให้ถือว่าที่อยู่อาศัยของ
ผู้ประกอบการค้านั้น เป็นสถานการค้า ถ้าผู้ประกอบการค้ามีที่อยู่อาศัยหลายแห่ง ให้ผู้ประกอบการ
ค้าเลือกเอาที่อยู่อาศัยแห่งหนึ่ง เป็นสถานการค้า

"บริษัท" หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นและให้
หมายความรวมถึงห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลด้วย

"มูลค่า" หมายความว่า ราคาตลาดของทรัพย์สิน ของบริการ หรือของประโยชน์ใด ๆ และในกรณีที่ไม่มีราคาตลาดหมายความว่า ราคาอันผู้ประกอบการค้าพึงได้รับจากทรัพย์สินจากบริการหรือจากประโยชน์นั้น เว้นแต่

(1) ในกรณีรถยนต์และรถจักรยานยนต์ มูลค่า หมายความว่า ราคาตลาดของสินค้าดังกล่าวที่ซื้อขายกัน เป็นเงินสด อันผู้ขายปลีกได้ตั้งไว้โดยสุจริตและเปิดเผย

(2) ในกรณีน้ำมันแร่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเบรค ซีเมนต์ สุรา และสินค้าตามที่อธิบดีได้ประกาศระบุโดยอนุมัติรัฐมนตรี มูลค่า หมายความว่า ราคาตลาดขายส่งที่มีการขายให้แก่ผู้ขายปลีก

(3) ในกรณีที่มีการทำหรือตัดแปลงหรือจัดให้ผู้อื่นทำหรือตัดแปลงสิ่งใด ๆ ให้เข้าลักษณะ เป็นสินค้า และโดยบทบัญญัติแห่งหมวดนี้กำหนดให้ถือเอาการดังกล่าวเป็นการขายสินค้า มูลค่า หมายความว่า ราคาตลาดที่ซื้อขายปลึกันเป็นเงินสดของสินค้านั้น

(4) นอกจากในกรณีตาม (1) ถึง (3) ถ้าอธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีประกาศใช้เกณฑ์กำหนดราคาของสินค้า มูลค่า หมายความว่า ราคาตลาดของสินค้าตาม เกณฑ์ที่อธิบดีประกาศ

"ขาย" หมายความว่า รวมถึงสัญญาจะขาย ขายฝาก แลกเปลี่ยน ให้เช่าซื้อ หรือจำหน่ายจ่ายโอนโดยมีประโยชน์ตอบแทนด้วย

"ภัตตาคาร" หมายความว่า กิจการขายอาหารหรือเครื่องดื่มไม่ว่าชนิดใด ๆ และรวมทั้งการรับจ้างปรุงอาหาร ทั้งนี้ ในหรือจากสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้ประชาชน เข้าไปบริโภคได้

"ไนท์คลับหรือคาวาเร่" หมายความว่า กิจการขายอาหารหรือเครื่องดื่มไม่ว่าชนิดใด ๆ ในหรือจากสถานที่ซึ่งจัดให้มีการแสดงดนตรี การลีลาศ หรือการแสดงเพื่อความบันเทิงใด ๆ

"เดือนภาษี" หมายความว่า "เดือนประติทิน"

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย"

"มาตรา 78 ผู้ประกอบการค้าตามที่ระบุในบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวดนี้ มีหน้าที่เสียภาษีการค้าจากรายรับของทุกเดือนภาษีตามอัตราในบัญชีอัตราภาษีการค้าดังกล่าวนั้น

เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปโดยสะดวกและรัดกุม อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีจะประกาศให้บุคคลใดที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้ขายทอดหนึ่งทอดใดหรือทุกทอดซึ่งสินค้าตามที่กำหนด แต่ไม่เป็นผู้ที่บัญชีอัตราภาษีการค้าระบุให้เสียภาษีไว้โดยเฉพาะ มีหน้าที่เสียภาษีตามหมวดนี้เพียงบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้ ในกรณีดังกล่าวให้ถือว่า บุคคลนั้น เป็นผู้ประกอบการค้า แต่อัตราภาษีที่บุคคลนั้นต้อง เสียให้เป็นอย่างนี้

(1) ในกรณีที่ประกาศให้ผู้ขายทุกทอดมีหน้าที่เสียภาษีให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ 1.5

(2) ในกรณีอื่น ให้เสียภาษีในอัตรารวมกัน เท่ากับที่ระบุไว้ในบัญชีอัตราภาษีการค้า"

"มาตรา 78 จดทศ ในกรณีที่ผู้อยู่ประกอบการพาณิชย์มีสาขาในราชอาณาจักร เมื่อส่งสินค้าเข้าในราชอาณาจักรไม่ว่าจะผ่านสาขาหรือไม่ก็ตาม ให้แก่ผู้ส่งที่เป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษีตามมาตรา 78 ทวิ หรือ เป็นรัฐวิสาหกิจที่ได้รับยกเว้นภาษีการค้าตามกฎหมายว่าด้วยรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ให้ถือว่าผู้อยู่ประกอบการพาณิชย์และสาขา เป็นผู้นำเข้า

ให้ผู้ส่งตามวรรคก่อนมีหน้าที่หักภาษีการค้าจาก เงินที่จ่ายชำระราคาสินค้าตามอัตราภาษีการค้าสำหรับสินค้านั้น แล้วนำส่งพร้อมกับยื่นแบบแสดงรายการการหักภาษีการค้าตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงาน ณ สถานที่และภายในกำหนดเวลา เช่นเดียวกับการชำระภาษีการค้า ทั้งนี้ให้นำมาตรา 54 มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

"มาตรา 78 บัณสร ในกรณีที่รัฐบาล องค์การ ของรัฐบาล หรือเทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เป็นผู้จ่ายค่าจ้างทำของให้แก่ผู้รับจ้างซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีการค้าตามประเภทการค้า 4. ชนิด 1 แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ให้ผู้จ่ายเงินหักภาษีการค้าจากเงินที่จ่ายในอัตราตามบัญชีอัตราภาษีการค้ารวมทั้งภาษีตามกฎหมายว่าด้วยรายได้ เทศบาล กฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาล หรือกฎหมายว่าด้วยรายได้จังหวัดด้วย

ผู้จ่ายเงินตามวรรคหนึ่งต้องนำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่ต้องหักไปส่งอำเภอบุคลากร อำเภอบุคลากร ภายในวันที่เจ็ดของ เดือนถัดจากเดือนที่จ่ายเงินนั้น ไม่ว่าตนจะได้หักไว้แล้วหรือไม่

พร้อมกับยื่นแบบแสดงรายการหักภาษีการค้ำตามแบบที่อธิบดีกำหนด และให้ถือ เป็น เครดิต ในการคำนวณภาษีการค้ำของผู้รับจ้างในเดือนภาษี ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา 53 และ 54 มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

"มาตรา 78 สดตรส ในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช่นิติบุคคล เป็นผู้จ่ายค่าจ้างทำของให้แก่ผู้รับจ้างซึ่ง เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและมีหน้าที่เสียภาษีการค้ำตามประเภทการค้ำ 4. ชนิด 1 แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้ำ ให้ผู้จ่ายเงินหักภาษีการค้ำจากเงินที่จ่ายในอัตราตามบัญชีอัตราภาษีการค้ำ รวมทั้งภาษีตามกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล กฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาลหรือกฎหมายว่าด้วยรายได้จังหวัดด้วย ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา 78 บัณรส วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ส่วน 2

รายรับ

"มาตรา 79 รายรับ หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทนหรือประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าที่ได้รับหรือพึงได้รับไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร เนื่องจากการประกอบการค้า เว้นแต่

(1) รายรับจากการค้าประเภทโรงสี หรือโรงเลื่อย หมายความว่า

(ก) เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทนหรือประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบที่ได้จากการสีข้าวหรือ เลื่อยไม้

(ข) มูลค่าของผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบได้ในวันที่ทำการรับจ้างสีข้าวหรือ เลื่อยไม้เสร็จ ซึ่งผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบได้นั้นมิใช่ เป็นของผู้ประกอบการค้า

(2) รายรับจากการค้าประเภทโรงรับจำนำ หมายความว่า

(ก) ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม และ

(ข) เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทนหรือประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายของที่จำนำหลุด เป็นสิทธิ์

(3) รายรับจากการค้าประ เภทธนาคาร หมายความว่า

(ก) ดอก เบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียมค่าบริการหรือกำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการซื้อหรือขายตั๋วเงิน และ

(ข) กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขาย เงินตรา การออกตั๋วเงิน หรือการส่งเงินไปต่างประเทศ

(4) รายรับจากการค้าประ เภทประกันภัย

(ก) ในกรณีการรับประกันชีวิต หมายความว่า ดอก เบี้ย ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการในการให้กู้ยืม

(ข) ในกรณีการรับประกันภัยอย่างอื่น หมายความว่า เบี้ยประกันภัยหรือเงินอื่นที่ผู้รับประกันภัย เรียกเก็บ เว้นแต่ เบี้ยประกันภัยต้องคืนภายใน เดือนที่เก็บได้ และ เบี้ยประกันภัยที่ได้จากการรับประกันต่อซึ่งผู้เอาประกันต่อได้ เสียภาษีจาก เบี้ยประกันภัยตามหมวดนี้แล้ว

(5) ในกรณีที่อธิบดีได้สั่งอนุมัติตามมาตรา 78 ตริ ให้ถือว่าได้มีการขายสินค้าในวันผลิต รายรับ หมายความว่า มูลค่าของสินค้าในวันผลิตหรือวันที่ได้รับอนุมัติ แล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง

(6) ในกรณีที่อธิบดีได้สั่งอนุมัติตามมาตรา 78 ตริ ให้ถือว่าได้มีการขายสินค้าในวันนำเข้าในราชอาณาจักร หรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือในกรณีที่อธิบดีได้ประกาศตามมาตรา 78 จัตวา ให้ถือว่าผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกซึ่งสินค้าตามที่กำหนดได้ขายสินค้าในวันนำเข้าในราชอาณาจักร หรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร รายรับหมายความว่ามูลค่าของสินค้าในวันนำเข้าในราชอาณาจักรหรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร และมูลค่าของสินค้าในวันส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้ถือตามมูลค่า ณ ที่ส่งออกแต่ไม่รวมอากรขาออก

(7) ในกรณีตาม (2) วรรคสองของมาตรา 78 รายรับ หมายความว่า มูลค่าของสินค้าตามราคาตลาดที่ผู้ประกอบการค้าตามที่ระบุในบัญชีอัตราภาษีการค้าจะพึงได้รับในวันที่ผู้ประกอบการค้าตาม (2) วรรคสองของมาตรา 78 นั้นขายสินค้านั้น

(๘) ในกรณีการขายสินค้าที่เป็นรถยนต์ รถจักรยานยนต์ น้ำมันแร่ น้ำมัน เบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเบรค ซีเมนต์ สุรา และสินค้าตามที่อธิบดีได้ประกาศระบุดตามมาตรา 78 อัญฐ รวยรับ หมายความว่า มูลค่าของสินค้านั้น

(๙) รายรับจากการค้าประเภทตัดดาครในกรณีการรับจ้างปรุงอาหาร หมายความว่า รวมถึง มูลค่าของสิ่งใด ๆ ที่ใช้ปรุงหรือประกอบเป็นอาหารไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นของผู้ประกอบการค้าหรือไม่ก็ตาม

(10) รายรับจากการค้าประเภทการให้เช่าทรัพย์สิน

(ก) ในกรณีการให้เช่าเตป แผ่น หรือสิ่งใด ๆ ที่บันทึกภาพและเสียงแล้ว หมายความว่ารวมถึงเงิน หรือทรัพย์สินอื่นที่เรียกเก็บเพื่อเป็นการวางประกันหรือวางมัดจำการให้เช่าหรือ เป็นค่าธรรมเนียมสมาชิกในการใช้เตป แผ่น หรือสิ่งดังกล่าว ค่าจ้างบันทึกภาพ และเสียงลงในเตป แผ่นหรือสิ่งดังกล่าว ค่าขายเตป แผ่นหรือสิ่งดังกล่าว ซึ่งผู้ประกอบการค้ามีได้ บันทึกภาพและเสียงเอง

(ข) ในกรณีการให้เช่าทรัพย์สินตามประเภทการค้า 5. ชนิด 2 แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าเฉพาะ ส่วนที่เกินกว่าที่ลงทุน

ทุนตาม (ข) ให้ถือตามราคาตลาดที่ซื้อขายกัน เป็นเงินสด ในกรณีที่ไม่มีราคาตลาด ให้ถือราคาอันพึงได้รับตาม เกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(11) รายรับจากการค้าประเภทหรรสพ หมายความว่ารวมถึงค่าอาหารหรือค่าเครื่องดื่มหรืออย่างอื่นที่เสียให้แก่ผู้ประกอบการค้าด้วย

(12) ในกรณีที่รายรับต่ำกว่ารายรับขั้นต่ำที่มีการกำหนดตามมาตรา 86 เบญจ รายรับหมายความว่า รายรับขั้นต่ำที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนดหรือที่อธิบดีมีคำวินิจฉัย

"มาตรา 79 ทวิ กรณีต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการขายสินค้า และให้ถือมูลค่าของสินค้าดังกล่าวเป็นรายรับ

(1) การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตามประเภทการค้า 1. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าไม่ว่าเพื่อการใด ๆ

(2) ผู้ประกอบการค้าตามประเภทการค้า 1. และประเภทการค้า 2. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ส่งสินค้าที่ตนประกอบการค้านั้นออกนอกราชอาณาจักร

(3) ผู้ประกอบการค้าตามประเภทการค้า 1. และประเภทการค้า 2. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า นำสินค้าที่ตนประกอบการค้านั้นไปใช้หรือโอนกรรมสิทธิ์หรือโอนการครอบครองซึ่งสินค้านั้นโดยมิใช่เพื่อขาย

(5) การทำหรือดัดแปลง หรือจัดให้ผู้อื่นทำหรือดัดแปลงสิ่งใด ๆ ให้เข้าลักษณะเป็นสินค้าตามประเภทการค้า 1. ชนิด 4 แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าโดยมิใช่เพื่อขาย แต่ทั้งนี้มิให้รวมถึงผลงานของผู้ประดิษฐ์ค้นคว้า ซึ่งมีได้ผลผลิตขึ้นเพื่อขาย

(6) ผู้ประกอบการค้าตามประเภทการค้า 1. และประเภทการค้า 2. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า มีสินค้าเกินจากบัญชีคุมสินค้า ขาดจากบัญชีคุมสินค้า หรือมีสินค้าโดยไม่ทำ หรือไม่ลงบัญชีคุมสินค้า แต่ทั้งนี้มิให้รวมถึงสินค้าที่ผู้ประกอบการค้านั้นได้เสียภาษีการค้าแล้ว

(7) ผู้ประกอบการค้าตามประเภทการค้า 1. และประเภทการค้า 2. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า มีสินค้าคงเหลือ ณ วันเลิกประกอบการค้าหรือวันโอนกิจการและผู้ประกอบการค้ายังมีได้เคยเสียภาษีการค้าสำหรับสินค้านั้นมาก่อน

(8) การที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมนำสินค้าที่ซื้อจากผู้ผลิตซึ่งได้รับการลดอัตราภาษีการค้าตามลักษณะและประเภทของสินค้า และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดไปใช้ในการใด ๆ ที่มีใช้การผลิตของตนเอง

ในกรณี (1)(4)(5) และ (8) ให้ถือว่าผู้นำสินค้าเข้าและผู้เป็นเจ้าของสินค้าที่ทำหรือดัดแปลงแล้ว แล้วแต่กรณี เป็นผู้ประกอบการค้าตามที่ระบุในบัญชีอัตราภาษีการค้า

ในกรณีผู้ประกอบการค้ามีสินค้าคงเหลือตาม (7) และต่อมาได้มีการขายสินค้าคงเหลือนั้นและผู้ขายมีรายรับต่ำกว่ารายรับที่ได้คำนวณเสียภาษีไว้แล้ว ผู้ขายมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานประเมินขอคืนภาษีที่ได้เสียเกินไปได้ แต่จะต้องยื่นคำร้องภายในสามสิบวันนับแต่วันขายสินค้า ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ขายนั้นจะเป็นผู้ที่เสียภาษีไว้แล้วเองหรือไม่"

ส่วน 3

การจดทะเบียน

"มาตรา 80 ให้ผู้ประกอบการค้ายื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายในสามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับบทบัญญัติในหมวดนี้ หรือวันเริ่มประกอบการค้า แล้วแต่วันใด จะเป็นวันหลัง

ถ้าผู้ประกอบการค้ามีสถานการค้าหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอ เป็นรายสถานการค้า"

"มาตรา 80 ทวิ ให้ผู้ประกอบการค้าที่มีรายรับเฉพาะที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ได้รับ ยกเว้นการจดทะเบียนตามส่วนนี้ คือ

- (1) มาตรา 79 ทวิ (1) (4) (5) หรือ (8)
- (2) มาตรา 79 เบญจ
- (3) ประเภทการค้า 3. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า
- (4) ประเภทการค้า 5. แห่งบัญชีอัตราภาษี ซึ่งให้เข้าเฉพาะ เครื่อง เรือ และของใช้ที่ ใช้ประจำอยู่กับ โรง เรือนที่ ให้เข้า"

ส่วน 5

แบบแสดงรายการการค้า

"มาตรา 84 ให้ผู้ประกอบการค้ายื่นแบบแสดงรายการการค้าตามแบบที่อธิบดีกำหนด เป็นรายเดือนภาษี ไม่ว่าจะมียารับในเดือนภาษีหรือไม่ก็ตาม

ผู้ประกอบการค้าที่มีรายรับเฉพาะประเภทที่ระบุในมาตรา 79 ทวิ (1) (4) หรือ (5) ให้ยื่นแบบแสดงรายการการค้าตามแบบที่อธิบดีกำหนด เป็นรายครั้งที่มีรายรับ"

"มาตรา 84 ทวิ ถ้าผู้ประกอบการค้าที่เป็นบุคคลธรรมดาถึงแก่ความตายหรือเป็น คนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครอง ทรัพย์สินมรดก ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการการค้า"

"มาตรา 84 จัตวา ในกรณีที่ผู้ประกอบการค้าอยู่นอกราชอาณาจักร ให้กรรมการ ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการ หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในโรงงาน สถานการค้า หรือลูกจ้าง ตัวแทนหรือผู้ทำการแทน อันถือได้ว่ามีสาขาในราชอาณาจักรมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการการค้า"

"มาตรา 84 เบญจ ถ้าบริษัทผู้ประกอบการค้าควบ เข้ากันหรือโอนกิจการให้กัน ให้บริษัทอันได้ตั้งขึ้นใหม่ด้วยควบ เข้ากันหรือบริษัทที่รับโอนกิจการ มีหน้าที่ร่วมกันกับบริษัท เดิม ที่ควบ เข้ากันหรือโอนกิจการยื่นแบบแสดงรายการการค้าของบริษัท เดิมที่ควบ เข้ากันหรือโอนกิจการ นั้นแล้วแต่กรณี"

"มาตรา 84 ฉ ถ้าบริษัทผู้ประกอบการค้าเล็กโดยมีการชำระบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชี และกรรมการ ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวัน เลิกบริษัท มีหน้าที่ร่วมกัน ยื่นแบบแสดงรายการการค้า"

ถ้าบริษัทผู้ประกอบการค้าเล็กโดยไม่มีการชำระบัญชีให้ผู้ เป็นหุ้นส่วนและบุคคลผู้มีอำนาจ จัดการมีหน้าที่ร่วมกันยื่นแบบแสดงรายการการค้า"

"มาตรา 85 แบบแสดงรายการการค้าที่ต้องยื่นตามส่วนนี้ให้ยื่นต่อ เจ้าพนักงาน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ซึ่งสถานการค้าตั้งอยู่ หรือต่อ เจ้าพนักงานและ ณ สถานที่อื่นที่อธิบดีกำหนด"

ในกรณีที่ผู้ประกอบการค้ามีสถานการค้าหลายแห่ง การยื่นแบบแสดงรายการการค้า ตามวรรคก่อน ให้แยกยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ซึ่งสถานการค้าแต่ละแห่งตั้งอยู่ แต่ผู้ประกอบการค้าอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอยื่นแบบแสดงรายการการค้าร่วมกัน ณ กรมสรรพากร หรือ ณ ที่ว่าการอำเภอแห่งใดแห่งหนึ่ง เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะอนุมัติก็ได้"

"มาตรา 85 ทวิ เว้นแต่อธิบดีจะกำหนดเวลา เป็นอย่างอื่นแบบแสดงรายการการค้า ที่ต้องยื่นตามมาตรา 84 สำหรับเดือนภาษีใด ให้ยื่นภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป"

ส่วน 7

อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน

"มาตรา 87 ตี การดำเนินการตามมาตรา 87 มาตรา 87 ทวิ หรือมาตรา 87 จัตวา เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกบุคคลผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการการค้า หรือพยาน กับมีอำนาจสั่งบุคคลเหล่านั้นให้นำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาตรวจสอบได้ส่วนได้ แต่จะต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหมายเรียก"

ส่วน 8

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

"มาตรา 89 ให้ผู้ประกอบการค้าเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตราต่อไปนี้

- (1) กรณีมิได้ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตามมาตรา 80 หรือ เมื่อถูกสั่งเพิกถอนใบทะเบียนการค้าตามมาตรา 82 ตี แล้ว ได้ประกอบการค้าโดยไม่มีใบทะเบียนการค้า ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว หรือเป็นเงินสองร้อยบาทต่อเดือนแล้วแต่อย่างไรจะมากกว่า
- (2) กรณีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการการค้าภายในกำหนดเวลาตามส่วน 5 ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี
- (3) กรณียื่นแบบแสดงรายการการค้าไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียคลาดเคลื่อน
- (4) กรณีผู้ประกอบการค้ามีสินค้าเกินจากบัญชีคุมสินค้า ขาดจากบัญชีคุมสินค้า หรือมีสินค้าโดยไม่ทำหรือไม่ลงบัญชีคุมสินค้า ซึ่งตามมาตรา 79 ทวิ (6) ให้ถือว่าเป็นการขายให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีจากรายรับของสินค้าที่ให้อธิบายว่าขายนั้น

เบี้ยปรับตามมาตรานี้อาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี"

"มาตรา 89 ทวิ ผู้ประกอบการค้าใดไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาตามส่วน 6 ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวม เบี้ยปรับตามมาตรา 79

ในกรณีที่อธิบดีอนุมัติให้ขยายกำหนดเวลาชำระภาษี และได้มีการชำระภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ นั้น เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละ 0.75 ต่อเดือนหรือเศษของเดือน การคำนวณเงินเพิ่มในสองวรรคก่อนเว้นแต่กรณีการประเมินตามมาตรา 18 ทวิ ให้เริ่มนับเมื่อพ้นสิบห้าวันถัดจากเดือนภาษี

เงินเพิ่มตามมาตรา 89 นี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวม เบี้ยปรับตามมาตรา 89"

"มาตรา 89 ตริ เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นเงินภาษี"

ส่วน 9

บทกำหนดโทษ

"มาตรา 90 ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจไม่ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตามมาตรา 80 ไม่แจ้งการย้ายตามมาตรา 82 ไม่แจ้งการเลิกหรือการโอนตามมาตรา 82 ทวิ ไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกที่ออกตามมาตรา 87 ตริ หรือไม่ยอมตอบคำถามของเจ้าพนักงานที่มีอำนาจได้สวนตามหมวดนี้โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

หมวด 6

อากรแสตมป์

ส่วน 1

การเสียอากร

"มาตรา 107 เว้นแต่ที่บัญญัติในมาตรา 111 ถ้าไม่มีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น ผู้มีหน้าที่เสียอากรและผู้มีหน้าที่ขีดฆ่าให้เป็นไปตามบัญชีท้ายหมวดนี้

ถ้าผู้มีหน้าที่ขีดฆ่าเขียนหนังสือไม่เป็น จะให้ผู้อื่นเขียนวัน เดือน ปี แทนก็ได้

ถ้าผู้มีหน้าที่ขีดฆ่าไม่ยอมขีดฆ่า หรือไม่มีตัวอยู่ที่จะทำการขีดฆ่าได้ ให้ผู้ทรงตราสารหรือผู้ถือเอาประโยชน์ขีดฆ่าแทนได้"

"มาตรา 111 ถ้าตราสารที่ต้องเสียอากรได้ทำขึ้นนอกสยาม ให้เป็นหน้าที่ของผู้ทรงตราสารคนแรกในสยามต้องเสียอากรโดยปิดแสตมป์ครบจำนวนอากรและขีดฆ่าภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับตราสารนั้น ถ้าไม่ปฏิบัติตามนี้ให้ถือว่าเป็นตราสารที่มีได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์

ถ้ามิได้ปฏิบัติตามความในวรรคก่อน ผู้ทรงคนใดคนหนึ่งแห่งตราสารต้องเสียอากรโดยปิดแสตมป์ครบจำนวนอากร และขีดฆ่าก่อน แล้วจึงจะยื่นตราสารเพื่อให้จ่ายเงิน รับรองสลักหลัง โอนหรือถือเอาประโยชน์ได้

ผู้ทรงตราสารคนใดได้ตราสารตามความในมาตรานี้ไว้ในครอบครองก่อนพ้นกำหนดที่กล่าวไว้ในวรรคหนึ่ง ผู้ทรงคนนั้นจะเสียอากรโดยปิดแสตมป์ครบจำนวนอากร และขีดฆ่าก็ได้ โดยมีสิทธิไล่เบียดจากผู้ทรงคนก่อน ๆ"

ส่วน 2

เบ็ดเตล็ด

"มาตรา 114 โดยการตรวจสอบตามความในมาตรา 123 กก็ดี โดยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลใดไม่ว่าจะเป็น เจ้าพนักงานรัฐบาลหรือมิใช่ก็ดี ถ้าปรากฏว่า

(1) มิได้มีการออกไปรับในกรณีที่ต้องออกไปรับตามความในมาตรา 105 หรือ มาตรา 106 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ เรียกเก็บ เงินอากรจนครบ และ เงินเพิ่มอากรอีก เป็นจำนวน

6 เท่าของเงินอากรหรือเป็นเงิน 25 บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

(2) ตราสารมิได้ปิดสมุดบัญชี โดย

(ก) มิได้ปิดสมุดบัญชีเลย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบ และเงินเพิ่มอากรอีกเป็นจำนวน 6 เท่าของเงินอากรที่ต้องเสียหรือเป็นเงิน 25 บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

(ข) ปิดสมุดบัญช้น้อยกว่าอากรที่ต้องเสีย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบ และเงินเพิ่มอีกเป็นจำนวน 6 เท่าของเงินอากรที่ขาดหรือเป็นเงิน 25 บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

(ค) ในกรณีอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บเงินเพิ่มอากรเป็นจำนวน 1 เท่าของเงินอากรที่ต้องเสียหรือเป็นเงิน 25 บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

"มาตรา 115 เงินอากรและเงินเพิ่มอากรที่กล่าวในมาตรา 113 และมาตรา 114 นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการเรียกเก็บจากผู้มีหน้าที่เสียอากรก่อน ถ้าไม่ได้เงินจากผู้มีหน้าที่เสียอากร จึงให้จัดการเรียกเก็บจากผู้ตรงตราสารหรือผู้ถือเอาประโยชน์แห่งตราสารนั้น

ผู้ถูกเรียกเก็บเงินอากรและเงินเพิ่มอากรตามความในวรรคก่อนจะอุทธรณ์คำสั่งก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน 2 หมวด 2 ลักษณะ 2 มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

"มาตรา 117 ตราสารหรือหลักฐานตามความในมาตรา 116 ที่มีผู้เสียอากรหรือเสียอากรและเงินเพิ่มอากร ถ้ามี ตามความในมาตรา 113 หรือมาตรา 114 แล้ว ให้ถือว่าเป็นตราสารที่ปิดสมุดบัญชี ส่วนเงินเพิ่มอากรที่เรียกเก็บให้ถือ เป็นเงินอากร"

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวพรรณสิน ร่มรื่นสุขารมย์ เกิดวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2497 สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2521 และเนติบัณฑิตไทยจากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ 37 ปี พ.ศ. 2528 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งนิติกร ระดับ 5 กองคดีภาษีอากร กรมสรรพากร

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย